

Dr. Petar Palić imenovan hvarskim biskupom

Papa Franjo prihvatio je odreknuće mons. Slobodana Štambuka na pastoralnom služenju Hvarskoj biskupiji te je imenovao biskupom iste crkvene pokrajine don Petra Palića, svećenika Dubrovačke biskupije i dosadašnjega generalnoga tajnika Hrvatske biskupske konferencije - „U dubokoj zahvalnosti i molitvi danas sam povezan s Janjevom, Dubrovnikom i Zagrebom: moje je porijeklo iz Janjeva na Kosovu, najstarije hrvatske, dubrovačke dijaspore; s Dubrovnikom je povezan moj svećenički život; a sa župom sv. Ivana XXIII., pape, u zagrebačkoj Dubravi povezan je život moje obitelji i dio moga pastoralnog angažmana, kao i služenje kroz ovu godinu na službi u Tajništvu HBK”, izjavio je dr. Palić

Zajednička izjava članova Austrijske BK i BK Bosne i Hercegovine

Posjet austrijskog episkopata znak je solidarnosti s Crkvom u Bosni i Hercegovini kojim žele ohrabriti one koji su ostali i njima prenijeti nadu u budućnost - Biskupi obiju zemalja podupiru Bosnu i Hercegovinu na putu europske integracije

50. obljetnica zajednice sv. Egidija

Učinite od ove prigode „kršćansku obljetnicu”; ne vrijeme za bilancu, nego vrijeme u kojemu je vjera pozvana postati nova odvažnost za evanđelje, potaknuo je Papa članove zajednice koje je pohodio u rimskom sjedištu u četvrti Trastevere

Domovinske vijesti

Deseta obljetnica ustrojavanja Vojnoga zdravstvenog središta
Priopćenje sa zasjedanja Komisije HBK i BK BiH za hrvatski martirologij i povjerenika za popis žrtava
Crkva Sv. Ignacija vraćena u liturgijsku funkciju
Priopćenje Hrvatske pokrajine Družbe Isusove povodom zloupotrebe prostora isusovačke crkve u Dubrovniku
Dan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
Euharistijsko slavlje o 10. obljetnici smrti Chiare Lubich
Pokop mons. dr. Eduarda Peričića
Đakonsko ređenje u varaždinskoj katedrali
Dvadeseti križni put mladih Požeške biskupije
Misa na obljetnicu smrti kardinala Franje Kuharića

Crkva u Hrvata

Filipini: Blagoslovljen Centar bl. Ivana Merza
Nadbiskup Želimir Puljić na „Forumu mladih katolika” održao predavanje „Europski identitet i kršćanstvo”
Rim: Biskup Škvorčević u godišnjoj vizitaciji Zavoda sv. Jeronima
Promocija Zbornika radova „Vidakoviću u čast”

Inozemne vijesti

Humanitarne katastrofe pogađaju 535 milijuna djece
Otvoren put proglašenju svetima pape Pavla VI. i nadbiskupa Romera
Nadbiskup Jean-Claude Hollerich novi predsjednik COMECE-a
Poruka pape Franje i carigradskog patrijarha sudionicima konferencije o ekologiji
Ispovjednici - službenici, a ne gospodari milosrđa
Pet godina pontifikata pape Franje

Prilog dokumenti

Misa – Druga euharistijska molitva
Bog je s nama i zbog toga se „veselimo”

Domovinske vijesti

Misa zadušnica u povodu obljetnice smrti biskupa

Karmela Zazinovića

Krk, 5.3.2018. (IKA) - Umirovljeni krčki biskup Valter Župan u koncelecijaciji osmorice svećenika, slavio je 5. ožujka misu u povodu 21. obljetnice smrti biskupa Karmela Zazinovića u crkvi Sv. Margarete – kriпти kompleksa krčke katedrale.

Osvrćući se na Evanđelje toga dana (Lk 4,24-30) biskup Župan u homiliji istaknuo je kako je prorok teško prihvaćen u svom zavičaju što je najbolje potvrdila i Isusova sudbina. No, na istu službu naviještanja istine pozvani su svi svećenici i biskupi. Govoriti istinu, propovijedati je i zauzimati se za nju često predstavlja vrlo tešku zadaću jer se i kod vjernika nailazi na povrijeđenost, kritiku, odbacivanje i zatvaranje. Navjestitelji Evanđelja tada mogu pasti u napast da tu istinu ublaže, da je iskrive ili prešute ne bi li naišli na više odobravanja kod svojih slušatelja. Upravo poziv na hrabro i nepokolebljivo zauzimanje za istinu tako može postati težak teret naučiteljske biskupske službe. Biskup Karmelo, napomenuo je biskup Župan, isticao se kao hrabar i izravan govornik.

Na kraju mise koncelebranti, zbor i ostali vjernici uputili su se na grob biskupa Karmela Zazinovića u krčkoj katedrali.

Završena godišnja skupština Papinskih misijskih djela

Udbina, 7.3.2018. (IKA) - Radni dio godišnje skupštine Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela nastavljen je u utorak 6. ožujka u Pastoralnom centru na Plitvicama. Nakon molitve zasjedanje je započelo pozdravnim obraćanjem nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela Hrvatske vlč. Antuna Štefana, koji je uputio pozdrav okupljenim nad/biskupijskim ravnateljima PMD Hrvatske te nacionalnom ravnatelju Papinskih misijskih djela u BiH mons. Luki Tunjiću. Uz ostalo prenio je i pozdrave predsjednika Vijeća HBK za misije hvarsko-bračko-viškog biskupa Slobodana Štambuka, koji nije mogao nazočiti skupštini. „Našim misionarima pomažemo tako da budemo ovdje živa Crkva. Dok ćemo to biti onda će i ovdje cvjetati misijski pastoral, onda će biti i dovoljno molitava i žrtava za misije“, istaknuo je vlč. Štefan.

Pozdrave u ime domaćeg gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića i u svoje ime okupljenima je uputio vlč. Dino Rupčić, ravnatelj PMD Gospičko-senjske biskupije i župnik župe sv. Ivana Pavla II. u Donjem Lapcu. Pozdravima se pridružio i nacionalni ravnatelj PMD BiH te podsjetio da i oni rade za isti narod, za iste misionare Crkve u Hrvata.

Usljedili su izvještaji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela te izvještaji po nad/biskupijama za 2017. godinu. U poslijepodnevnim satima sudionici su raspravljali o predstavljanim akcijama i animacijskim materijalima te su nastavili planiranje za sljedeću pastoralnu godinu. Misu u kapeli Pastoralnog centra predvodio je vlč. Štefan u koncelecijaciji s ostalim ravnateljima PMD te don Goranom Antunovićem, ravnateljem Pastoralnog centra. Ravnatelji su zatim pogledali film „Lica puna nade“ autora dr. vlč. Krunoslava Novaka koji govori o školovanju djece u misijskim zemljama, a posebno u Beninu gdje je film i sniman.

Treći, posljednji dan godišnje skupštine počeo je misom koju je u kapeli pastoralnog centra Plitvice predvodio mons. Tunjić. „Korizma je povlašteno vrijeme produbljanja misijske svijesti i misijskog djelovanja. Odricanje koje smo

izabrali u korizmenom vremenu, imat će najbolji učinak ako ga namijenimo potrebnima u misijama“, istaknuo je u propovijedi mons. Tunjić.

Usljedilo je nastavak skupštine te dogovori oko programa i animacije tijekom ove i sljedeće pastoralne godine. Vlč. Štefan izvjestio je sudionike o pripremama za susret misionara koji će se od 30. lipnja do 3. srpnja održati u Zagrebačkoj nadbiskupiji, u karlovačkoj regiji.

Susret je završen molitvom za uspjeh misijskog djelovanja Crkve.

Priopćenje iz Dubrovačke biskupije o zloporabi crkve Sv. Ignacija u Dubrovniku

Dubrovačka biskupija podnijela prekršajnu prijavu protiv počinitelja - Biskup odredio da zbog oskvrnuća u crkvi Sv. Ignacija ne može biti bogoslužja - Pokornički čin i ponovni blagoslov u četvrtak navečer - Prema biskupovoj odluci od danas ni jedna crkva u Dubrovačkoj biskupiji, što uključuje i one redovničke, ne smije se držati otvorena bez nadzora

Dubrovnik, 7.3.2018. (IKA) - Nakon vijesti da je u crkvi Sv. Ignacija u Dubrovniku održano neprimjereno fotografiranje i snimanje gole ženske osobe, priopćenjem je 7. ožujka reagirala Dubrovačka biskupija. Priopćenje prenosimo u cijelosti:

Nastavno na objavljene fotografije sa snimanja dokumentarca „The Colour Nude“ u crkvi Sv. Ignacija u Dubrovniku Dubrovačka biskupija izjavljuje kako nitko od nje niti od drugih osoba odgovornih za upravljanje tom crkvom nije tražio nikakvo dopuštenje za bilo kakvo fotografiranje u sakralnim prostorima.

O samom događaju, Biskupija je saznala iz medija, a njegov karakter akteri su javno opisali nazivajući taj čin „gerilskom akcijom“ i „oskvrnjivanjem“. Zbog oprečnih informacija koji se pojavljuju u medijima, za sada ne možemo potvrditi, je li se takvo snimanje dogodilo i u nekoj od drugih crkava za koje je nadležna Dubrovačka biskupija.

S obzirom na to da se radi o teškom djelu uvrede koje je izazvalo javnu sablazan u crkvi Sv. Ignacija nije dopušteno obavljati bogoslužje, prema kan. 1211 Zakonika kanonskog prava. Bogoslužje će biti ponovno dozvoljeno nakon što se u crkvi Sv. Ignacija u četvrtak 8. ožujka u 17 sati, održi sat euharistijskog klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Nakon klanjanja biti će slavljena misa i blagoslovljena crkva. Na nakanu zadovoljštine za počinjeno svetogrđe namijenit će se i ovogodišnja inicijativa „24 sata za Gospodina“, koja će se održati u subotu 10. ožujka. Biskup vjernicima preporučuje da se tog dana pridruže ovoj inicijativi sudjelujući u euharistijskim klanjanjima i sakramentu pomirenja, ondje gdje to bude organizirano, kao i da to također učine, ako im je moguće, dobrovoljnim postom i nemrsom.

Otvorenost crkve zloupotrijebila se za snimanje neprimjerenih fotografija pod krinkom umjetnosti, koje duboko vrijeđaju osjećaje vjernika i predstavljaju svetogrđe. Svaka zlouporaba te otvorenosti za vlastite interese i promociju, nakaradan je i neprimjeren čin, koji Dubrovačka biskupija najoštrije osuđuje. Zbog toga je Dubrovačka biskupija podnijela prekršajnu prijavu protiv počinitelja. Kako bismo sa svoje strane učinili sve što je u našoj moći da se u budućnosti ne bi ponovile slične stvari, dubrovački biskup je donio odluku kojom se od danas ni jedna crkva u Dubrovačkoj biskupiji, što uključuje i one redovničke, ne

smije držati otvorena bez nadzora.

Medijska pozornost koju je ovo izazvalo potaknula je mnoge neprimjerene reakcije vrijeđanja, od kojih se ograđujemo, a na poseban način vjernike pozivamo da se u svojim komentarima i drugim reakcijama ponašaju kršćanski, što nikad ne može i ne smije uključivati osudu i vrijeđanje čovjeka.

Zbog neovlaštenog snimanja, ulaska filmske ekipe i svih aktera u crkvene prostore bez adekvatne dozvole, te vrijeđanja osjećaja vjernika Biskupija će iskoristi sve pravne mogućnosti protiv Deutsche Film und Fernsehakademie Berlin, te svih aktera koji su bili u ovo uključeni, kako bismo zabranili javno publiciranje neprimjerenih fotografija koje su nastale u dubrovačkim crkvama.

Slijedom toga, sve medije molimo da uklone i ne objavljuju navedene neprimjerene i uvredljive fotografije iz crkava. Unaprijed vam se najljepše zahvaljujemo na razumijevanju i potpori.

Nadbiskup Barišić primio obitelji Govorko i Zović

Splitsko-makarski nadbiskup, suosjećajući s roditeljima, iskazao im je potporu i ohrabrio ih da ne posustaju i ne odustaju od svih legitimnih zahtjeva koji im mogu pomoći u rješavanju njihovih životnih nedaća

Split, 7.3.2018. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je u srijedu 7. ožujka u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu obitelji Govorko i Zović, koje imaju djecu oboljelu od spinalne mišićne atrofije. Nadbiskup je prije mjesec dana posjetio malenu Noru Rogošić (3 godine) i malenog Antu Kovačića (2 godine) u njihovim domovima, a sada je primio u posjet Marina Govorka (9 godina) iz Splita i Ani Zović (16 godina) iz Kaštel Lukšića.

Obitelji Govorko i Zović upoznale su nadbiskupa sa životnom situacijom u kojoj se nalaze njihova oboljela djeca, kao i o problemima s kojima se susreću u borbi za njihovo zdravlje. Objasnili su i načine u kojima oni vide mogućnost rješavanja poteškoća obitelji oboljelih od spinalne-mišićne atrofije, a prvenstveno se odnose na nabavu skupih lijekova i trajno liječenje njihove djece.

Nadbiskup Barišić, suosjećajući s roditeljima, iskazao im je potporu i ohrabrio ih da ne posustaju i ne odustaju od svih legitimnih zahtjeva koji im mogu pomoći u rješavanju njihovih životnih nedaća. Istaknuo je kako su djeca budućnost Crkve i države, cijelog društva i svih njegovih sastavnica. Upravo su ovakve okolnosti prilika u kojima se svaki čovjek može pokazati solidarnim, osjećajnim i odgovornim. Pohvalio je solidarnost, prijateljstvo i međusobno pomaganje među obiteljima u kojima se nalaze djeca s ovom bolešću te je naglasio važnost njihova ustrajnog zajedništva.

U Godini majčinstva koja se ove godine slavi u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, nadbiskup se posebno obratio majkama ove djece, osnaživši ih da i dalje budu hrabre, ustrajne i nepokolebljive. Poželio je i da „majčinski osjećaji“ prožmu sve one koji imaju odgovornost i mogućnost, kako u državi tako i u društvu, da pomognu svim obiteljima koje su pogođene ovom bolešću.

Na kraju susreta obitelji Govorko i Zović zahvalile su nadbiskupu Barišiću na potpori i riječima koje im je uputio, a on im je darovao knjižicu „Križni put oca i majke“, koju je izdala Splitsko-makarska nadbiskupija te ostale prigodne darove.

Deseta obljetnica ustrojavanja Vojnoga zdravstvenog središta

Zagreb, 7.3.2018. (IKA) - U Kliničkoj bolnici „Dubrava“ u Zagrebu obilježena je 7. ožujka deseta obljetnica ustrojavanja Vojnoga zdravstvenog središta. Program je počeo euharistijskim slavljem u bolničkoj kapelici Gospe Lurdske koje je predvodio vojni biskup Jure Bogdan. Euharistiji su nazočili zapovjednik Vojnoga zdravstvenog središta brigadir Mario Dadić, zaposlenici VZS, medicinsko osoblje bolnice i bolesnici. Okupljene je na početku mise pozdravio bolnički kapelan u KB „Dubrava“ fra Zoran Senjak, OFM. U koncelebraciji je bio i biskupijski vikar za pastoral MUP-a i Redarstvenih službi RH fra Frano Musić, OFM. Đakonirao je đakon VO don Branko Čagelj.

Biskup Bogdan u homiliji je govorio o petoj postaji križnog puta; Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ. Posebno se usredotočio na liječnike, medicinske sestre i zdravstvene djelatnike koji su po svome zvanju i djelovanju pozvani biti Šimuni Cirenci. Razlažući gdje se u Bibliji govori o muči Isusovoj, biskup je govorio o tome što je Gospodin prolazio prije same muke i kakve je sve torture Isus podnio tijekom same muke. Najviše se zadržao na osobi Šimuna iz Cirene i njegova susreta s Isusom na križnome putu.

Biskup Bogdan u zaključku je istaknuo da su kršćanin, liječnik i zdravstveni djelatnik Šimun Cirenac za sva vremena. Zapitao se što suvremeni čovjek očekuje od kršćana, kakvog Šimuna Cirencu? Šimun iz Cirene preobrazio se u ovom neplaniranom susretu s Kristom. Tako se u susretu s Božjom svetošću i liječnik sam posvećuje. Liječnici se posvećuju i izvršavajući svoj plemeniti poziv jer se svakodnevno susreću s raznim bolesnicima. Svi su kršćani pozvani na svetost, jer svetac je uvijek odraz Boga koji je svet, rekao je biskup.

Nakon mise u velikom amfiteatru KB „Dubrava“ održana je svečanost obilježavanja obljetnice uz dodjelu nagrada, pohvala i poticajnih mjera. Na svečanosti su održali govore zapovjednik Vojnoga zdravstvenog središta brigadir Mario Dadić, ravnatelj KB „Dubrava“ doc. dr. Srećko Marušić, dr. med., zapovjednik Zapovjedništva za potporu general-bojnik Mladen Fuzul i načelnik GS OSRH general zbora Mirko Šundov. Na svečanosti su bili i ostali visoki časnici, zdravstveni djelatnici KB-a Dubrava, načelnici odjela Stožera Zapovjedništva ZzP-a, zapovjednici i prvi dočasnici ZzP-a.

Svečanost obilježavanja desete obljetnice VZS-a animirala je Klapa HRM-a „Sv. Juraj“, objavljeno je na mrežnoj stranici Vojnog ordinarijata.

Priopćenje sa zasjedanja Komisije HBK i BK BiH za hrvatski martirologij i povjerenika za popis žrtava

U raspravi je naglasak stavljen na što detaljnijem prikupljanju podataka o mogućim žrtvama ubijenima iz mržnje „prema vjeri“ (in odium fidei) za koje postoji mogućnost uzdizanja na čast oltara - Mons. Mile Bogović predstavio je ideju o izgradnji Svehrvatskoga groba koji je zamišljen kao počivalište za sve hrvatske žrtve koje čekaju na svoj dostojanstven ukop - Povjerenici su razmatrali i pitanja nedavno usvojenog dokumenta Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima

Zagreb, 8.3.2018. (IKA) - Zajednička sjednica Komisija HBK i BK BiH za hrvatski martirologij te biskupijskih povjerenika za popisivanje žrtava, pod predsjedanjem mons. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj, održana je 8. ožujka u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu. Na sjednici je prisustvovao i mons.

Mile Bogović, umirovljeni gospičko-senjski biskup.

Središnji dio sjednice sačinjavala su izvješća članova povjerenika koja su podnijeli o svom radu u proteklom razdoblju od prošle sjednice. Poseban naglasak stavljen je na popisivanje žrtava koje povjerenici sa svojim suradnicima provode već više godina zaredom. Ovim radom želi se pomoći rasvjetljenju bremenite prošlosti, upoznavanju podataka i događaja koji su često manipulirani i služe u dnevopolitičke svrhe. Dosad je mnogo postignuto, te su u nekim (nad)biskupijama pri završetku toga opsežnoga i zahtjevnoga posla, no ima i poteškoća, posebice u nekim krajevima. Posao traži višestruki stručni angažman provjere podataka, pored arhivskog gradiva, objavljene literature, svjedočenja tek malobrojnih živućih svjedoka. Od osobite važnosti su matice krštenih i umrlih zbog čega je neophodna pomoć i podrška mjesnih pastoralnih djelatnika, župnika i drugih svećenika. Neki povjerenici predstavili su projekt svećenicima na terenu na dekanatskim susretima što im onda olakšava pristup podatcima i obradi istih. Prikupljeni podaci još nisu objavljeni i za javno korištenje.

U raspravi je naglasak stavljen na što detaljnijem prikupljanju podataka o mogućim žrtvama ubijenima iz mržnje „prema vjeri“ (in odium fidei) za koje postoji mogućnost uzdizanja na čast oltara. Predsjednik je o toj temi detaljnije govorio te upoznao nazočne o postupku proglašenja blaženim ili svetim u koji je i sam bio uključen u svojstvu rimskog postulatora bl. Miroslava Bulešića, svećenika mučenika iz komunističkoga razdoblja.

Glede nastavka djelovanja i rada Komisije prisutni su razmatrali mogućnosti prijedloga o organiziranju znanstvenih skupova po uzoru na dva prethodna održana 2012. i 2014. Tiskani zbornici tih znanstvenih skupova sadržavaju opsežnu i korisnu građu za upoznavanje i proučavanje tema vezanih uz martirologij. Sve bi to pomoglo da se prikupljeni podaci o žrtvama i događajima znanstveno i objektivno prouče i predoče javnosti.

Biskup Bogović predstavio je ideju o izgradnji Svehrvatskoga groba za koji su nadležne ustanove Ministarstva branitelja pokazale dobru volju njegova rješavanja. Svehrvatski grob zamišljen je kao počivalište za sve hrvatske žrtve koje čekaju na svoj dostojanstven ukop, a kojima su već desetljećima njihovi zemni ostaci neprimjereno odloženi po raznim ustanovama, pokopani u masovnim grobnicama i bačeni po raznim jamama u Hrvatskoj, Sloveniji i drugim zemljama. Svako ljudsko biće zaslužuje primjereno zemaljsko počivalište i civilizacijski pristup i pokop.

U daljnjem radu članovi Komisije i povjerenici su razmatrali i pitanja nedavno usvojenog dokumenta Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima te su o ovom predmetu iznijeli svoje stajalište: „U dokumentu Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima ističe se navodna višeznačnost zvijezde petokrake, no držimo kako niti jednom totalitarnom simbolu nema mjesta u hrvatskoj javnosti. To se svakako odnosi i na zvijezdu kao simbol komunističkog totalitarizma, pod kojom su upravo u hrvatskom slučaju počinjeni masovni zločini kao izraz kršenja ljudskih prava, prava na slobodu vjeroispovijedanja i slobodu mišljenja i izražavanja. Ti zločini i ta kršenja nisu bili ograničeni isključivo na razdoblje od proljeća 1945., nego su činjeni i znatno prije (podsjetimo primjerice na slučaj Dakse u listopadu 1944. godine), a nastavljeni su i tijekom Domovinskoga rata.

Isto tako držimo da zabrane nisu najbolji put, no ukoliko se preporučuju trebale bi biti primijenjene na sve simbole totalitarizma bez razlike. Držimo ipak kako je bolje ne ići putem zabrana nego edukacije i prosvjeđivanja“.

Priprema Susreta hrvatske katoličke mladeži u Zagrebu 2020.

Održan sastanak Povjerenstva za pastoral duhovnih zvanja Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 8.3.2018. (IKA) - Sastanak Povjerenstva za pastoral duhovnih zvanja Zagrebačke nadbiskupije održan je u četvrtak 8. ožujka u Međubiskupijskom sjemeništu na zagrebačkoj Šalati, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Članovi Povjerenstva, povjerenik za pastoral duhovnih zvanja i promotor kršćanskih poziva vlč. Jakov Rađa, rektor Sjemeništa preč. Matija Pavlaković i povjerenik za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije vlč. Ivan Valentić razgovarali su o organizacijskim pitanjima vezanim uz Susret hrvatske katoličke mladeži u Zagrebu 2020. godine.

Članovi Povjerenstva razgovarali su o nadolazećem križnom putu za mlade na Ksaveru, o Danu molitve za duhovna zvanja, koji se obilježava na Nedjelju Dobrog Pastira, te o ostalim inicijativama Povjerenstva za pastoral duhovnih zvanja u Zagrebačkoj nadbiskupiji.

Crkva Sv. Ignacija vraćena u liturgijsku funkciju

Dubrovnik, 8.3.2018. (IKA) - Obred ponovnog blagoslova crkve Sv. Ignacija u Dubrovniku poslije oskvrnuća predvodio je u četvrtak 8. ožujka, dubrovački biskup Mate Uzinić nakon čega je nastavljeno s misnim slavljem i time je crkva ponovno stavljena u liturgijsku funkciju. Prije mise, kako je biskup 7. ožujka odredio, održano je euharistijsko klanjanje kao nadoknada za čin oskvrnuća, a nadoknada je potrebna prema kanonskom pravu.

Veliki broj vjernika ispunio je do posljednjeg mjesta crkvu Sv. Ignacija, mnogi su stajali na pomoćnim oltarima i pri dnu crkve, kako bi u tišini i sabranosti ispunjenoj svetopisamskim riječima u pokorničkom duhu razmatrali o onome što su čuli, zajedno molili molitvu vjernika, litanije, pjevali korizmene pjesme suosjećajući s Kristovim mukama i tako dali nadoknadu za počinjeno oskvrnuće crkve.

Tumačeći pročitano evanđelje, biskup Uzinić podsjetio je kako se nalazimo u korizmenom vremenu koje smo započeli odlaskom s Isusom u pustinju, gdje ga je, prema evanđelju, nakon četrdeset dana posta, iskušavao đavao. Isus je pobijedio kušnju i započeo svoje javno djelovanje i propovijedanje, ali time nisu bile završene Isusove kušnje jer je đavao veoma lukav i uporan. „Kad vidi da ne uspijeva, on ne odlazi nego se povlači do sljedeće prilike“, kazao je dubrovački biskup i nastavio kako je jedna od tih prilika i ova iz evanđelja dana u kojem je opisano kako je Isus istjerao đavla iz čovjeka koji bijaše nijem. Činilo se da je u tom slučaju đavao pobijeđen, ali nije bio, protumačio je biskup. On koji je u jednom čovjeku bio nijem, progovorio je kroz druge kušajući Isusa tako što ga je optužio pred ljudima da Isus djeluje u ime đavolskog poglavice Beelzebula. Pa je kroz taj govor tražio od Isusa znak s neba kojim bi Isus dokazao da djeluje u ime Božje. Traženje tog znaka s neba često se kod Isusa ponavlja kao kušnja primjerice kada je razapet na križu, upozorio je biskup. Isus je i ovaj put, kao i na križu, odolio kušnji, kazao je biskup Uzinić te istaknuo kako je Isus to učinio na taj način da je ostao na križu: „Đavao je želio da Isus pokaže moć oholosti, a Isus pokazuje moć poniznosti. Umjesto da se nametne, on se daruje, i to do kraja, do smrti, smrti na križu. Križ je konačna objava njegove beskonačne i bezuvjetne ljubavi. On je bio i Isusova konačna pobjeda nad đavlom i njegovim kušnjama.“

To ne znači da đavao i dalje ne želi i ne pokušava kušati, kazao je biskup Uzinić te objasnio kako je đavao još od

početaka pobjeđivao čovjeka, a Krist ga je konačno pobijedio na križu. Nije to Isus učinio tako da je đavla razapeo na križ nego je to učinio tako što sam nije sišao s križa. „Isus nije dao da ga zavede kušnja i da odgovori na uvrede istom mjerom. Mjera njegove osvete je služenje u ljubavi do kraja. Mjera njegove osvete je križ“, kazao je dubrovački biskup i dodao: „Neka to u svim kušnjama, uključujući i ovu s kojom se suočavamo, bude i put svih nas koji smo njegovi jer to je jedini način da, uz Isusovu pomoć odolimo đavlovim iskušenjima i s njim budemo i zauvijek ostanemo, znajući da i u našem slučaju vrijedi Isusovo pravilo: 'Tko nije sa mnom, protiv mene je. I tko sa mnom ne sabire rasipa.'“

Na kraju propovijedi biskup je zahvalio okupljenim vjernicima na tome što su s Isusom i što svojim prisustvom na tom slavlju u crkvi Sv. Ignacija „sabiru ono što su neki pokušali raspršiti“, slikovito je predočio.

U koncelecijaciji bili su generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katušić, dekan dekanata Dubrovnik 1 don Ante Burić, isusovci na čelu sa superiorom o. Perom Mijić-Barišićem te drugi redovnici i svećenici. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor isusovačke crkve „Marija“.

U povodu oskvrnuća isusovačke crkve biskup Uzinić odredio je da u cijeloj Dubrovačkoj biskupiji ovogodišnja inicijativa „24 sata za Gospodina“ u subotu 10. ožujka u crkvi Male braće, bude održana na tu nakanu, te potaknuo one vjernike koji to mogu na dobrovoljni post i nemrs.

Priopćenje Hrvatske pokrajine Družbe Isusove povodom zloupotrebe prostora isusovačke crkve u Dubrovniku

Zagreb, 9.3.2018. (IKA) - Povodom sablažnjive zlorabe prostora isusovačke crkve Sv. Ignacija Lojolskoga u Dubrovniku, u svrhu snimanja dokumentarnog filma njemačke produkcije „The Colour Nude“, Hrvatska pokrajina Družbe Isusove izražava žaljenje i pogođenost što su taj sveti prostor i dobra volja dubrovačke Rezidencije Družbe Isusove da tu, jednu od najljepših baroknih crkvi u Hrvatskoj, učini dostupnom moliteljima i posjetiteljima, zlorabljeni za primitivni i svetogrđni aktivizam pod krinkom umjetnosti. Kao što je ranije bilo rečeno, nitko od uključenih aktera nije tražio dopuštenje za fotografiranje i snimanje u Crkvi, niti bi ga za neprikladnu svrhu ikada dobio.

U četvrtak 8. ožujka, nakon nadoknade za čin oskvrnuća i blagoslova, crkva Sv. Ignacija vraćena je u liturgijsku uporabu. Zahvaljujemo dubrovačkom biskupu Mati Uziniću, na brzoi i učinkovitoj reakciji na sablažnjivi čin te na predvođenju obreda blagoslova. Podržavamo također akciju pravosudnih organa Republike Hrvatske da se pravnim sredstvima pošalje upozorenje svima koji se ne susprežu vrijeđati kršćanske vjernike i svetinje u svrhu vlastite samopromocije.

Pridružujemo se pozivu oca Biskupa medijima da ne objavljuju neprimjerene fotografije koje su nastale u dubrovačkim sakralnim objektima. Naime, postoje naznake da su i druge dubrovačke crkve zlorabljene s istom ili sličnom nakanom u zdanje vrijeme, ali i prije nekoliko godina. Podržavamo također inicijativu da se osigura nadzor nad svetim prostorima na području Dubrovačke biskupije. Očekujemo i podršku civilne uprave, budući da su crkveni prostori kao vrijedni kulturni spomenici važan dio turističke ponude. Svakako nam je stalo da crkva Sv. Ignacija Lojolskoga u Dubrovniku ostane bez naplate dostupna moliteljima i posjetiteljima, kao što je dosad bilo, dokle god to bude moguće.

Zahvaljujemo svim vjernicima koji su se u velikom broju odazvali na euharistijsko klanjanje i misu povodom

blagoslova Crkve.

Isusovački red je u Dubrovnik došao nedugo nakon osnivanja, već 1559. godine. Crkvu isusovačkog kolegija i rezidencije, posvećenu osnivaču Družbe Isusove sv. Ignaciju Lojolskome, projektirao je arhitekt i slikar svjetskoga glasa, časni brat isusovac Andrea Pozzo, a dovršena je 1725. godine. Nakon ponovne uspostave Družbe Isusove u 19. stoljeću, isusovci u Dubrovniku bez prekida pastoralno djeluju od 1852. godine do danas. Budući da su obrazovali mnoge dubrovačke velikane, poput Ruđera Boškovića, Ivana Gundulića, Marina Getaldića, Luke Sorkočevića, bitno su pridonijeli kulturnom identitetu Grada, navodi se u priopćenju koje potpisuje provincijal o. Dalibor Renić, S.J.

Don Petar Palić imenovan hvarskim biskupom

Vatikan, Zagreb, 9.3.2018. (IKA) - Sveti Otac Franjo prihvatio je odreknuće preuzvišenog mons. Slobodana Štambuka na pastoralnom služenju Hvarskoj biskupiji u skladu s kanonom 401 članak 1 Zakonika kanonskog prava te je imenovao biskupom iste crkvene pokrajine don Petra Palića, svećenika Dubrovačke biskupije i dosadašnjega generalnoga tajnika Hrvatske biskupske konferencije, priopćila je Apostolska nuncijatura u RH. Vijest o imenovanju objavljena je istodobno u Vatikanu i u Hrvatskoj, u petak 9. ožujka u 12 sati.

Don Petar Palić porijeklom je iz Janjeva, najstarije hrvatske dijaspore na Kosovu. Rođen je 3. srpnja 1972. godine u Prištini, tadašnjoj Skopskoprizrenskoj biskupiji. Nakon osnovne škole pohađao je Klasičnu gimnaziju u Skoplju i Subotici te od 1990. do 1995. godine Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

U listopadu 2005. godine upisao je poslijediplomski studij na Teološkom fakultetu Karl-Franzens Sveučilišta u Grazu, na kojem je postigao doktorat iz teologije 2009. godine. Za svećenika Dubrovačke biskupije zaređen je 1. lipnja 1996. godine. U Dubrovačkoj biskupiji obnašao je sljedeće službe: od 1996. do 2005. službu predstojnika Katehetskog ureda; od 1998. do 2005. službu osobnog tajnika dubrovačkog biskupa; od 1999. do 2017. službu ravnatelja Ustanove za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika.

Od 2005. do 2008. upravljao je župom Dobl u biskupiji Graz-Seckau, Austrija.

Godine 2009. imenovan je biskupskim vikarom za pastoral, a od 2011. do 2017. obnašao je službu generalnog vikara Dubrovačke biskupije.

Godine 2003. bio je predsjednik Središnjeg odbora za pripremu posjeta Svetog Oca Ivana Pavla II. Dubrovniku i predsjednik Organizacijskog odbora Susreta hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku 2014. Predstojnik je Stolnog Kaptola sv. Marije u Dubrovniku, a bio je i član Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju.

Na izvanrednom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije 25. siječnja 2017. izabran je za generalnog tajnika Hrvatske biskupske konferencije.

Govori njemački i talijanski jezik, služi se engleskim, ruskim i makedonskim jezikom.

Mons. Slobodan Štambuk rođen je 1. ožujka 1941. u Selcima, na otoku Braču, od oca Josipa i majke Nedjeljke-Perice rođene Jakšić. Gimnaziju i studij teologije završio je u Zadru.

Za svećenika Hvarske biskupije zaređen je 3. srpnja 1966. u Selcima na otoku Braču. Obnašao je sljedeće službe: od 1966. do 1968. bio je župnik u Pržnicima i Gornjem Humcu na otoku Braču; od 1968. do 1971. župnik u Vrisniku i Pitvama na otoku Hvaru; od 1971. do 1978. župnik u Vrbanju i Svirču na otoku Hvaru; od 1978. do 1981. župnik

u Nerežišćima na otoku Braču; od 1981. do 1989. župnik u Supetru i Škripu na otoku Braču; od 1979. do 1989. urednik lista Bračka Crkva.

Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je hvarskim biskupom 30. ožujka 1989. godine. Za biskupa je zaređen 30. travnja iste godine u Hvaru, na otoku Hvaru.

U Hrvatskoj biskupskoj konferenciji obnašao je službu predsjednika Vijeća HBK za misije.

Objava imenovanja don Petra Palića hvarskim biskupom

Zagreb, 9.3.2018. (IKA) – U prostorijama Hrvatske biskupske konferencije u petak 9. ožujka svečano je objavljeno imenovanje don dr. Petra Palića novim hvarsko-bračko-viškim biskupom. Svečanom činu nazočili su predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giuseppe Pinto, vojni ordinarij Jure Bogdan, prvi tajnik Apostolske nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, pročelnici vijeća, ureda i odbora Hrvatske biskupske konferencije.

Na početku je sve okupljene pozdravio nadbiskup Puljić. „Želio bih reći kako baš u ovom trenutku zvone dubrovačka zvona a njihova se jeka čuje i na Hvaru, ali neće zvoniti samo zvona u Hvaru već u cijeloj Hvarskoj biskupiji. I kao što se hvarsko-bračko-viška obitelj okupila u veselju i radosti tako smo se mi i ovdje okupili kao jedna obitelj ove naše časne institucije Hrvatske biskupske konferencije“, rekao je nadbiskup Puljić te prepustio riječ mons. Pintu koji je pročitao dekret pape Franje o imenovanju don Petra Palića novim hvarskim biskupom na talijanskom jeziku. Potom je tajnik Blachowiak pročitao na hrvatskome jeziku dekret o imenovanju te kratki životopis novog biskupa.

Na kraju se okupljenima obratio i novoimenovani hvarski biskup Petar Palić. „Svjestan odgovornosti i zahtjevnosti službe, u dubokoj poniznosti pred Bogom i Crkvom prihvatio sam imenovanje hvarskim biskupom“, izjavio je dr. Palić. Izrazio je zahvalnost Bogu na daru života i milosti krsnog i ministerijalnog svećeništva. Zahvalio je i roditeljima i cijeloj obitelji, svojim odgojiteljima i svima koji su na bilo koji način povezani s njime, na njihovoj podršci na njegovu svećeničkom putu. Izrazio je zahvalnosti i papi Franji na povjerenju i imenovanju te mu je obećao sinovsku odanost i poštovanje. Zahvalnost je izrekao i predsjedniku Hrvatske biskupske konferencije zadarskom nadbiskupu Želimiru Puljiću, koji ga je zaređio za svećenika; dubrovačkom biskupu Mati Uziniću, koji ga je imenovao svojim generalnim vikarom, i hvarskom biskupu Slobodanu Štambuku, koga će naslijediti na katedri hvarskih biskupa.

„U dubokoj zahvalnosti i molitvi sam danas povezan s Janjevom, Dubrovnikom i Zagrebom: moje je porijeklo iz Janjeva na Kosovu, najstarije hrvatske, dubrovačke dijaspore; s Dubrovnikom je povezan moj svećenički život; a sa župom sv. Ivana XXIII., pape, u zagrebačkoj Dubravi povezan je život moje obitelji i dio moga pastoralnog angažmana, kao i služenje kroz ovu godinu na službi u Tajništvu HBK“, rekao je dr. Palić.

Novoimenovani hvarski biskup uputio je pozdrav svim svećenicima, redovnicama, redovnicima, vjernicima laicima i svim ljudima dobre volje Hvarske biskupije, na sva tri njezina otoka: Hvaru, Braču i Visu, poručivši: „Molim Gospodina, da nam korake učvrsti i daruje snagu u izgradnji Kraljevstva Božjega i u naviještanju Božje ljubavi i milosrđa“.

Dr. Palić istaknuo je da je ovih dana proživljavao duboku duhovnu povezanost s mučenicima bl. fra Serafinom Glasnovićem Kодиćem i bl. don Antonom Muzićem, kao i

slugom Božjim fra Alojzijem Palićem. „Duhovnu povezanost osjećam i s biskupom Fulgencijem Carevom, nekada skopskim nadbiskupom (1879. – 1888.), biskupije u kojoj sam rođen i kasnijim hvarskim biskupom (1888. – 1901.), kao i fra Antunom Maroevićem, rodnom iz Starigrada na Hvaru, čiji mučenički zemni ostaci počivaju u sjeni Gospinog svetišta u Letnici, koji je, uz ne male patnje, hrabro naviještao Evanđelje Kristovo i zauzimao se za ljudska prava i dostojanstvo katolika na Kosovu“, rekao je dr. Palić.

Svoje služenje povjerio je zagovoru i pomoći bl. Djevice Marije, čiji je zagovor kao dijete molio pred likom Gospe Letničke, sv. Nikole biskupa, sv. Vlaha, sv. Stjepana, pape, sv. Prošpera, sv. Jurja i svih svetih Božjih ugodnika.

Čestitka biskupa Uzinića novoimenovanom hvarskom biskupu don Petru Paliću

Danas se u meni, a vjerujem i u cijeloj Dubrovačkoj biskupiji, miješaju dvostruki osjećaji, slično kao u roditelja koji se raduje što se njegovo dijete ostvaruje u onom planu koji Bog ima s njim, ali i tuguje jer zna da za njega to istovremeno znači i rastanak

Dubrovnik, 9.3.2018. (IKA) – U povodu imenovanja don Petra Palića, svećenika Dubrovačke biskupije, hvarskim biskupom dubrovački biskup Mate Uzinić uputio je novoimenovanom biskupu čestitku u kojoj, uz ostalo, piše: „Danas se u meni, a vjerujem i u cijeloj Dubrovačkoj biskupiji, miješaju dvostruki osjećaji, slično kao u roditelja koji se raduje što se njegovo dijete ostvaruje u onom planu koji Bog ima s njim, ali i tuguje jer zna da za njega to istovremeno znači i rastanak“.

„S ovim pomiješanim osjećajima radosti i tuge, želim Ti – uime vjernika, posvećenih osoba i svećenika Dubrovačke biskupije, a osobito u osobno ime - zahvaliti za dvadeset i dvije blagoslovljene godine svećeničke službe u Dubrovačkoj biskupiji i posebno za šest godina u službi generalnog vikara, kad si sa mnom nosio prve i zahtjevne godine moje biskupske službe. S nadom da će Ti to barem malo pomoći u godinama koje slijede, rado Ti, uime svih nas, također izražavam čestitke i najbolje želje za Tvoje novo poslanje, pridružujući se svima onima koji danas mole za Tebe i Tvoje biskupsko služenje Crkvi Kristovoj u onom njezinom 'trotočnom' dijelu koji se zove Hvarska biskupija“, ističe se u čestitki.

Biskup Uzinić poželio je novoimenovanom hvarskom biskupu da ga prati Božji blagoslov i nebeski zagovor Blažene Djevice Marije i sv. Stjepana I., pape i mučenika, zaštitnika Hvarske biskupije.

Na dan svoga biskupskog imenovanja don Petar Palić uputio je poruku svom dosadašnjem ordinariju dubrovačkom biskupu Mati Uziniću. U poruci piše kako „s osjećajima poniznosti i potpunim povjerenjem u Gospodina, koji vodi naše putove, prihvaća i ovaj današnji događaj“, te biskupu Uziniću zahvaljuje na povjerenju koje mu je iskazao imenujući ga svojim generalnim vikarom, a onda i dajući svoj blagoslov za preuzimanje službe generalnog tajnika.

Poruku zaključuje riječima: „Neka se Gospodin trajno proslavljuje po mom životu, a vjerujem da mogu računati i na Vašu podršku u izazovima koje ova služba stavlja preda me. Hvala Vam. I prenesite moju ljubav i zahvalnost svim svećenicima, redovnicima i redovnicama i vjernicima MOJE biskupije“.

Dan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Zagreb, 9.3.2018. (IKA) – Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu proslavio je svoj Dan u petak 9. ožujka u velikoj dvorani Međubiskupijskog sjemeništa na zagrebačkoj Šalati. Program je počeo Službom Riječi, himnom Republike Hrvatske i pozdravom dekana Fakulteta prof. dr. fra Marija Cifraka.

Izražavajući čestitke u povodu Dana fakulteta, dekan dr. Cifrak osvrnuo se na ovo, kako se voli reći, postkoncilsko vrijeme. „Karl Rahner govorio je o 'zimskoj Crkvi' (winterliche Kirche). Taj zimski ugođaj ostavio je velike posljedice na biblijsko proljeće koje je granulo na 'biblijskom' Saboru. Jer upravo u svojoj pastoralnoj konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu Gaudium et spes kaže: 'Stoga Sabor, svjedok i tumač vjere svega Božjega naroda što ga je Krist okupio, ne može rječitije dokazati njegovu povezanost, poštovanje i ljubav prema cijeloj ljudskoj obitelji kojoj pripada nego da s njom započne razgovor o tim različitim problemima, donoseći svjetlo iz Evandjelja i pružajući ljudskom rodu one spasonosne sile koje sama Crkva, vođena Duhom Svetim, prima od svog Utemeljitelja'. Vjernik je pozvan na napor čitanja i suočavanja u svjetlu evandjelja. On mora pridonositi izgradnji ljudskoga 'grada', živeći potpuno njegovu složenost, otvoreni sučeljavanju, dijalogu i suradnji sa svim ljudima dobre volje", rekao je dr. Cifrak te podsjetio na riječi o. Agostina Gemellija: „Tko živi u obitelji, tko živi usred društvenih interesa ne može se izuzeti od boli, radosti, tjeskoba zajedničkih svima, no ne smije izgubiti bitno: povezanost s Bogom, razgovor s Bogom... Treba da se duša uvijek obraća Bogu, uvijek a ne samo kad treba izvršiti nove i teške stvari, nego i u redovitim stvarima. U autobusnoj gužvi, u gužvi na cesti i uredu, na mjestima rada i rasonode, mogu uzdići misao k Bogu; u samom poslu koji me angažira i koji moram dobro napraviti, mogu težiti Bogu, zato što težnja našega intelekta nije kruta nego gipka. Da ne skrećemo pažnju od posla, nego baš se može misliti na Boga jer je posao naporan...".

Potom je prigodnu riječi uputio izaslanik Velikog kancelara KBF-a zagrebačkog nadbiskupa kardinal Josip Bozanić zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Okupljenima su se obratili i uzvanici rektor Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Damir Boras, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta prof. dr. Željko Tanjić, dekan Teološkog fakulteta Sveučilišta u Ljubljani prof. dr. Robert Petkovšek i izaslanik dekana Pravoslavnoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Beogradu doc. dr. Zdravko Jovanović.

U sklopu programa dekan Cifrak podnio je izvješće o radu fakulteta u protekloj akademskoj godini. Katolički bogoslovni fakultet sa svojim područnim studijem, Teologijom u Rijeci, u integriranim, preddiplomskim i diplomskim studijima te stručnom studiju u akad. god. 2017./2018. ima ukupno upisano 623 studenata (125 manje nego prošle godine), od toga 347 muškaraca i 276 žena.

U taj broj uključeni su studenti svih godina studija i svih studijskih smjerova te studenti u statusu završetka studija. Od upisanih je 411 laika i laikinja (153 muškarca i 258 žena) te 212 svećeničkih i redovničkih kandidata (101 dijecezanski bogoslov, 93 redovnika i 18 redovnice).

Na poslijediplomski, licencijatski i doktorski studij teologije, ukupno je upisano 27 studenata (5 u prvu godinu, 9 u drugu godinu - licencijati i 13 u treću - doktorsku godinu). U prošloj akademskoj godini studij je završilo 128 studenata i studentica. Razvrstano po studijskim smjerovima studij je završilo: na integriranom preddiplomskom i diplomskom Filozofsko-teološkom studiju 59 studenata; na integriranom

preddiplomskom i diplomskom studiju Religiozne pedagogije i katehetike 39 studenata i na preddiplomskom studiju Religijske pedagogije i katehetike 13 studenata; na Stručnom studiju teologije 10 studenata; na preddiplomskom studiju Crkvene glazbe dvoje studenata; na poslijediplomskom znanstvenom studiju stupanj licencijata teoloških znanosti postiglo je petero 5 studenata. Njima su uručene diplome.

U sklopu proslave promovirani su i licenci teoloških znanosti.

Licenc teoloških znanosti Marijan Benković obranio je 9. siječnja 2018. godine licencijatski rad pod naslovom „Obitelj kao privilegirano mjesto prenošenja vjere. Briga Riječke nadbiskupije za obitelj i njezino poslanje odgoja u vjeri". Rad je izradio pod mentorstvom prof. dr. Ružice Razum u specijalizaciji iz pastoralne teologije.

Licenc teoloških znanosti Slađana s. M. Karla Ivančić obranila je 20. listopada 2017. godine licencijatski rad pod naslovom „Obitelj kao kućna Crkva u demokratskoj Hrvatskoj". Rad je izradila pod mentorstvom prof. dr. Josipa Balobana u specijalizaciji iz pastoralne teologije.

Licenc teoloških znanosti Milan – Daniel Jurić obranio je 21. lipnja 2017. godine licencijatski rad pod naslovom „Rasprava o Bogu u filozofiji Karola Wojtyły". Rad je izradio pod mentorstvom prof. dr. Josipa Oslića u specijalizaciji iz filozofije.

Licenc teoloških znanosti Luka Pranjić obranio je 7. travnja 2017. godine licencijatski rad pod naslovom „Istočnokršćanska theoria i praxis: Teološki kontekst i temeljne odrednice". Rad je izradio pod mentorstvom izv. prof. dr. Jure Zečevića Božića u specijalizaciji iz ekumenske teologije.

Licenc teoloških znanosti Tomislav Šegina obranio je 23. veljače 2017. godine licencijatski rad pod naslovom „Ekumensko i međureligijsko učenje u nastavi katoličkoga vjeronauka u osnovnim školama Republike Hrvatske". Rad je izradio pod mentorstvom prof. dr. Ružice Razum u specijalizaciji iz pastoralne teologije.

Na Danu Fakulteta uručena su i priznanja najuspješnijim studentima te povelje zaslužnim profesorima i djelatnicima Fakulteta.

Nagrada dekana studentima za najbolji uspjeh u studiju u akad. god. 2016./2017. dodijeljena je na Integriranom preddiplomskom i diplomskom Filozofsko-teološkom studiju Antoniju Kovačiću, Romariju Marijanoviću, Vatroslavu Sikečiću, Luciji Pečić, Mirku Miškoviću, Mišelu Kovačiću i Dariju Kralu; na Integriranom preddiplomskom i diplomskom studiju Religiozne pedagogije i katehetike Petri Draganić i s. Margaret Ružman; na Preddiplomskom studiju Religijske pedagogije i katehetike s. Mirjani Potnar, Anamariji Đurak i Ivani Vahčić; na Preddiplomskom studiju Crkvene glazbe Ivanu Buljanu, Ivanu Ščepanoviću i Matiji Vučkoviću; na Stručnom studiju Teologije Marijani Novosel, Zrinki Hrzić i Zvonku Pataranu.

Priznanjem dekana za najbolji studentski znanstveni rad u protekloj akademskoj godini nagrađeni su Dario Kral, diplomant Filozofsko-teološkog studija za diplomski rad pod nazivom Izazovi nove genetike u suvremenom društvenom i vrijednosnom kontekstu: etička analiza mogućnosti i rizika; Marko Domiter, diplomant Filozofsko-teološkog studija, za diplomski rad pod nazivom Tibi silentium laus. Šutnja u liturgiji – događaj i mjesto susreta; Mišel Kovačević, diplomant Filozofsko-teološkog studija, za diplomski rad pod nazivom Kristova solidarnost s mrtvima i proklamacija božanske poruke spasenja u silasku nad pakao; Filip Marić, diplomant Filozofsko-teološkog studija, za diplomski rad pod nazivom Poruke pape Benedikta XVI. Za Svjetski dan

molitve za duhovna zvanja. Poticaji za pastoral zvanja; Antonija Ivančan, diplomantica preddiplomskog studija Religijske pedagogije i katehetike, za završni rad pod nazivom Vjeronauk u Hrvatskoj iz perspektive učenika srednjih škola – empirijski uvidi; Elizabeta Varjačić, diplomantica preddiplomskog studija Religijske pedagogije i katehetike, za završni rad pod nazivom Matija Mesić – svećenik, povjesničar i intelektualac (korespondencija s Andrijom Brlićem); i Matija Vučković, diplomant Instituta za crkvenu glazbu; za završni rad pod nazivom Orgulje Krapinskoga dekanata.

Priznanje Velikoga kancelara za najuspješnijeg diplomiranog studenta u akademskoj godini 2016./2017. dodijeljeno je Dariju Kralu, diplomantu Filozofsko-teološkog studija, za izvrstan (4,75) uspjeh.

Posebna priznanja Dekana dodijeljena su studentima Jozi Hrkaću, dobitniku Rektorove nagrade u akad. god. 2016./2017., za rad Biblijska uporaba i teološka interpretacija glagola ofthe, koji je izradio pod mentorskim vodstvom prof. dr. Ivana Karlića; fra Dariju Micanu, diplomantu Filozofsko-teološkog studija, za izniman doprinos organizaciji, radu i razvoju Studentskog zbora Fakulteta; Ivanu Šćepanoviću i Ivanu Buljanu, studentima Instituta za crkvenu glazbu, za osnivanje i vođenje fakultetskoga studentskoga Pjevačkoga zbora, i Ani Lisičak, studentici Instituta za crkvenu glazbu, za uspješne izvedbe orguljaške glazbe na natjecanjima i osvojenim nagradama u 2017. godini.

Odlukom Dekana i Dekanskog kolegija dodijeljeno je i posebno Priznanje za uspješnu suradnju s Katoličkim bogoslovnim fakultetom Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

U sklopu programa uručene su i nagrade dekana profesorima za ostvarena posebna postignuća. Izv. prof. dr. Boži Lujčić, znanstvenom savjetniku, uručena je Povelja zahvalnosti prigodom odlaska u mirovinu te Nagrada za životno djelo zbog njegova cjelokupnoga kvalitetnog znanstvenoga, stručnog i nastavničkog rada na Fakultetu. Prof. dr. Tonči Matulić dobio je nagradu za nemjerljiv doprinos organizacijskoj, znanstvenoj, nastavnoj i stručnoj razini Fakulteta tijekom obnašanja dekanske službe (2012. ˗ 2017.). Profesorici dr. Blaženki s. Valentini Mandarić pripala je nagrada za hvalevrijedan doprinos u provedbi i promicanju suradnje s Uredom Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk u školi, posebice na području odgoja i obrazovanja odgojitelja u vjeri.

Docentici umjetnosti Mirti Kudrni uručena je nagrada za vrijedan doprinos u osmišljavanju i izradi umjetničko-nastavnih programa Instituta tijekom obnašanja službe predstojnice Instituta za crkvenu glazbu (2012. – 2016.).

Od djelatnika Fakulteta nagrade dekana za ostvarena posebna postignuća pripale su Vlatki Božičević, voditeljici Knjižnice Fakulteta, za predan i zauzet rad u Knjižnici, a osobito za vrlo uspješnu organizaciju susreta knjižničara teoloških fakulteta Europe u Zagrebu u rujnu 2017. godine; Marici Jakšić, voditeljici Službe računovodstva i financija, za izniman doprinos organizaciji i radu te službe Fakulteta; Gabrieli Labor, voditeljici Službe pravnih, kadrovskih i općih poslova, za izniman doprinos organizaciji i radu te službe Fakulteta i Mirjani Zvonković, referentici za studentska pitanja, za dragocjen i zauzet rad u Studentskoj referadi Fakulteta.

Svečani čin proslave zaključen je akademskom himnom Gaudeamus igitur i zahvalom diplomanata.

Objava imenovanja novoga hvarskoga biskupa u Hvaru

„Kao dosadašnji biskup ove Hvarsko-bračko-viške biskupije, 55. biskup po redu, pozdravljam moga brata, 56. biskupa u povijesti ove trootočke biskupije. Pozdravljam i radujem se“, poručio je mons. Štambuk

Hvar, 9.3.2018. (IKA) – Zvona katedrale Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru, kao i zvona po svim župama mjesne Crkve oglasila su točno u podne u petak 9. ožujka vijest za vjernike Hvarsko-bračko-viške biskupije. Hvarski biskup Slobodan Štambuk objavio je u to vrijeme u hvarskoj katedrali dijecezanskim svećenicima odluku o imenovanju mons. Petra Palića novim hvarsko-bračko-viškim biskupom. Tom odlukom o imenovanju novoga hvarskoga biskupa papa Franjo prihvatio je odreknuće od službe mons. Štambuka koje je dosadašnji biskup zatražio 2016. godine. Biskup Štambuk 1. ožujka te godine napunio je kanonsku dob i sukladno propisima kanonskoga prava zatražio odreknuće od službe biskupa Hvarske biskupije. Objavi imenovanja novoga biskupa trootočke biskupije nazočili su generalni vikar mons. Stanko Jerčić, kanonici Stolnoga kaptola u Hvaru, dekani: brački Toni Plenković, hvarski preč. Emil Pavišić i pristigli dijecezanski svećenici triju otoka. Objavi imenovanja novoga biskupa nazočili su i redovnici i redovnice koji žive i djeluju u gradu Hvaru, predstavnici gradskih vlasti, izaslanici iz drugih općina i različitih institucija u gradu Hvaru.

Biskup Štambuk pročitao je pismo apostolskoga nuncija u Republici Hrvatskoj mons. Giuseppea Pinta o Papinu imenovanju novoga biskupa mjesne Crkve. „Vaš zamjenik koji će od sada upravljati dijecezom u Hvaru je vlč. Petar Palić“, istaknuo je mons. Štambuk iz odluke o imenovanju nakon čega se prolomio veliki pljesak okupljenih u hvarskoj katedrali. Biskup je, zatim, kratko, poslije molitve Anđeoskoga pozdravljenja, podsjetio na život novoimenovanoga hvarskoga biskupa. Napomenuo je da novi hvarski biskup dolazi iz Dubrovačke biskupije. Mons. Palić dugo je vremena bio na različitim službama, a vijest o imenovanju za hvarskoga biskupa zatekla ga je na službi generalnoga tajnika Hrvatske biskupske konferencije, pojasnio je mons. Štambuk.

Župni vikar u Hvaru Ivan Jurin pročitao je, zatim, životopis novoga hvarsko-bračko-viškoga biskupa. Biskup Štambuk je izrazio radost zbog imenovanja mons. Palića za hvarskoga biskupa. „Kao dosadašnji biskup ove Hvarsko-bračko-viške biskupije, 55. biskup po redu, pozdravljam moga brata, 56. biskupa u povijesti ove trootočke biskupije. Pozdravljam i radujem se“, poručio je mons. Štambuk. Istaknuo je da ga je u četvrtak 8. ožujka nazvao i apostolski nuncij mons. Pinto pitavši ga je li zadovoljan imenovanjem novoga hvarskoga biskupa.

„Ja sam vrlo zadovoljan“, poručio je biskup Štambuk, popraćen velikim pljeskom Božjega puka. Izrazio je nadu da će mons. Paliću brojne službe koje je obnašao u Crkvi pomoći u vođenju biskupije koja mu je povjerena.

„Primam biskupa Petra kojega je sadašnji Petar u Rimu papa Franjo zakonito imenovao za biskupa. Priznajem ga, prihvaćam ga i želim istaknuti da je on, kad preuzme Hvarsku biskupiju, i moj biskup kojega ću nastojati slušati. I vas sve pozivam da to isto učinite“, poručio je mons. Štambuk.

Najavio je da će novoimenovani hvarsko-bračko-viški biskup Palić na otok Hvar doći na Uskrsnu srijedu, 4. travnja, kada će se susresti s biskupijskim svećenicima na Misi posvete ulja u Vrbanju.

Nadbiskup Barišić: Dragi don Petre, dobrodošao u zbor biskupa naše Splitske metropolije!

Dok zahvaljujem dosadašnjem pastiru „trootočke“ biskupije, mons. Slobodanu Štambuku na suradnji te na predanom i zauzetom služenju, Tebi brate želim da snagom Duha Svetoga i zagovorom svetih zaštitnika Stjepana i Prošpera budeš dobar pastir svoga naroda i pravi „bodul“ zaljubljen u more, otoke i „otočkog čovika“

Split, 9.3.2018. (IKA) – Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić uputio je čestitku imenovanom hvarskom biskupu dr. Petru Paliću sljedećeg sadržaja:

„Danas nas je obradovala radosna vijest da Te je papa Franjo imenovao novim hvarskim biskupom, nasljednikom mons. Slobodanu Štambuku. Gospodin koji poznaje sve naše korake i puteve, poziva Te i šalje na kamenito tlo naših usidrenih otoka na kojima je sazidana živa Crkva prožeta dubokom pobožnošću i bogatom tradicijom. Poput Petra pozvan si hoditi po moru i biti hrabar u olujama. Želim Ti da Tvoja hrabrost i povjerenje budu u Kristu Gospodinu koji nikada ne napušta svoju Crkvu i vjernike. Dragi don Petre, dobrodošao u zbor biskupa naše Splitske metropolije! Vjerujem da će Tvoje bogato svećeničko iskustvo biti osvježenje i obogaćenje za našu metropoliju i za Crkvu u Hrvata. Dok zahvaljujem dosadašnjem pastiru 'trootočke' biskupije, mons. Slobodanu Štambuku na suradnji te na predanom i zauzetom služenju, Tebi, brate, želim da snagom Duha Svetoga i zagovorom svetih zaštitnika Stjepana i Prošpera budeš dobar pastir svoga naroda i pravi 'bodul' zaljubljen u more, otoke i 'otočkog čovika'“.

Susret krizmanika s područja Sisačke biskupije

Sisak, 10.3.2018. (IKA) - Susret krizmanika s područja Sisačke biskupije održan je u subotu 10. ožujka u bazilici Sv. Kvirina u Sisku, okupivši tom prigodom više od tisuću krizmanika, predvođenih roditeljima, svećenicima i vjeroučiteljima. Sve je pozdravio povjerenik za pastoral mladih vlč. Ivan Grbešić, izrazivši veliku radost zbog tog zajedništva, a u nastavku krizmanici su pogledali kratki scenski prikaz slika iz života bl. Alojzija Stepinca. Kao poseban ovogodišnji gost svjedočio je glazbenik i televizijski voditelj Rafael Dropulić, govoreći mladima o važnosti osobne molitve, ispovijedi i euharistije.

Vrhunac susreta bilo je misno slavlje koje je predvodio sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s povjerenikom vlč. Grbešićem, generalnim vikarom mons. Markom Cvitkušićem i dvadesetak svećenika. U homiliji obračunajući se krizmanicima biskup je istaknuo kako će oni uskoro primiti sakrament koji će potvrditi njihovu potpunu pripadnost Crkvi. „Krštenje, pričest i potvrda, sakramenti su uvođenja u kršćansku zajednicu i upravo vas čeka kruna svega toga. To je sveta potvrda, kada ćete vi osobno potvrditi pred svojom zajednicom te biskupom ili njegovim delegatom svoju vjeru, ali i kada Bog, dajući vam Duha Svetoga, potvrđuje da vi njemu pripadate. To će biti lijep događaj, ali nemojte samo čeznuti za time da to prođe i nemojte misliti da je najvažniji dio slavlja dar koji ćete dobiti od kumova, ručak koji slijedi ili lijepa haljina i odijelo. Najvažniji dio tog slavlja treba biti u vašem srcu. Tu će Duh Sveti doći, on želi oplemeniti vašu dušu, učvrstiti vaše stavove i učiniti vas snažnima jer je On Božja sila. On je i apostole promijenio, da od slabih ribara budu snažni svjedoci Krista spremni i krv svoju proliti za Gospodina“, rekao je biskup spomenuvši se sv. Kvirina, biskupa i mučenika koji je prije više od 1700 godina prolio krv za Krista, a nama je i danas uzor.

Govoreći o prvom čitanju iz Knjige proroka Hošee biskup je podsjetio kako prorok govori o tome kako je Bogu stalo da nas izliječi i spasi. „On je udario, on će nam i ranu iscijeliti i poviti. On je kao rosa koja nam je ujutro potrebna i koja nas napaja da poput cvijeća, kada je suša, možemo živjeti. Bog je taj koji nas svojim duhom dotiče jer je sama ljubav, a upravo je Hošea prorok Božje ljubavi... Ima ljubavi koje dođu i prođu, ali ona prava ljubav koja nikada ne prestaje, to je samo Bog. I tko prima Božju ljubav, taj je Bogu vjeran, tko Boga prima u svoje srce, taj je spreman božanski ljubiti takvom ljubavlju kakvom je i Bog nas ljubio. To nam je u Isusu, svome Sinu, pokazao kada je on za nas trpio, bio raspet i umro da bi treći dan uskrsnuo. Nalazimo se u korizmi, posebno svetom vremenu pripreve za Uskrs, zato molimo Gospodina dok ga promatramo kako je za nas trpio, da i nama dadne te ljubavi da i mi možemo jedni druge i Boga svoga tako ljubiti da za njega možemo dati i život“, zaključio je biskup.

Mladi na duhovnoj obnovi u Stepinčevu Karmelu

Brezovica, 10.3.2018. (IKA) - Mladi iz Jelkovca, župe sv. Ivana Pavla II., iz Ivanje Reke, župe sv. Ivana Krstitelja, i iz Brezovice, „karmelska klauzurna mladež“, pod vodstvom svoga župnog vikara i katehete vlč. Željka Nestića, okupili su se u subotu 10. Ožujka na korizmenoj duhovnoj obnovi u Stepinčevu Karmelu u Brezovici.

Nakon zaziva Duha Svetoga, duhovnih nagovora, osobnih promišljanja i razmatranja, te duhovnih razgovora i sakramenta pomirenja, kao i kraćih stanki i osluškivanja Gospodina u tišini i sabranosti Karmela, slijedio je dinamičan rad po skupinama. Tu su mladi, nadahnjujući se na riječi Božjoj o Samaritanki, otvarali svoja srca Gospodinu, izmjenjivali zapažanja, dojmove i razmišljanja, te jačali svoje ideale i svoju vjeru, kako bi bili hrabri svjedoci Kristovi u svakidašnjici života. Tema duhovne obnove bila je molitva. Dotaknuli su je teoretski i praktično. Tome je vodilo i euharistijsko klanjanje, koje je ujedno bilo i uvod u misu, vrhunac duhovne obnove i sjedinjenja s Gospodinom.

„U Karmelu smo, mjestu gdje se dižu molitve živomu Bogu. Od tu se napaja Crkva živom vodom milosti i spasenja... Razmišljali smo o Očenašu, o Samaritanki, o molitvi. Evanđelist Luka u današnjem evanđeoskom ulomku govori o molitvi farizeja i carinika“, rekao je u homiliji, između ostalog, vlč. Nestić, voditelj misnog slavlja. Zatim je orisao molitvu farizeja i carinika; molitvu poniznog molitelja i molitvu oholog. Tako je naglasio da farizej želi Boga izvijestiti o svojim dobrima i da sebe stavlja na prvo mjesto i zato u njemu nema prostora za druge. Carinik, pak, svjestan svojih grijeha, moli Boga za milost oprostjenja, uskraćuje svoj „ja“ i ostavlja prostora za bližnjega. „Ključno u poruci je: uspostaviti odnos s Bogom, razgovarati s njim... Naše kršćanstvo je suživot s Bogom. Kad Isusa blagujemo, počinje Kraljevstvo Božje u nama. Poniznost je u svima nama, samo je treba aktivirati. Ljudi nam daju prilike za poniznost... Bogu sve povjermimo da nas vodi putem spasenja. Sretan nam put!“ poručio je propovjednik.

Nakon mise i objeda mladi su se susreli s redovnicama na međusobnom upoznavanju i prijateljskom druženju. Mladi su se zanimali za molitveni život sestara, za njihovu duhovnost i povijest, za njihovu svakidašnjicu, a najviše su ih oduševila svjedočanstva sestara o njihovu karmelskom pozivu.

Euharistijsko slavlje o 10. obljetnici smrti Chiare Lubich
Zagreb, 10.3.2018. (IKA) – Euharistijsko slavlje o 10. obljetnici smrti utemeljiteljice i predsjednice Pokreta fokolara Chiare Lubich u zagrebačkoj prvostolnici u subotu 10. ožujka predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. U koncelebraciji je uz druge svećenike, bio i tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Janusz Stanislaw Blachowiak.

Ovo je slavlje spomena i zahvale. Spomena ne samo na desetu obljetnicu smrti Chiare Lubich, utemeljiteljice i predsjednice Pokreta fokolara, nego i na čudesne putove kojima je Gospodin vodio njezin život i živote onih koji su se nadahnuli istim Duhom i tim nadahnućem i dalje gore. Ovo je slavlje zahvale za sve ono što je Bog ostvario po Chiarinu životu u Crkvi i u svijetu te za sva nastojanja kojima je Pokret živ i prepoznatljiv u suvremenosti, rekao je uvodno biskup Šaško.

Povezujući misna čitanja i ovaj događaj, na početku homilije biskup je rekao: „Božja riječ nikada nije slučajna. Tako ni večeras, kada je u Evanđelju podudarna s nadahnućem iz kojega izrasta ljepota početaka i snaga trajanja Pokreta fokolara. 'Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.' Ljubav povezana s vječnim životom – to je obzor na kojemu se može približiti čudesnomu djelu življenja fokolara. Kada je Chiara, osjećajući nadahnuće, gledala grad Trento – kako sama pripovijeda – osjetila je u srcu snažnu čežnju: vidjeti taj grad zahvaćen ognjem ljubavi, istinske, ona koja povezuje čovjeka i čovjeka, ljubav koju može ostvariti karizma jedinstva. To joj je ispunjalo srce i taj je pogled postao sveobuhvatnim planom koji se širio diljem svijeta". Biskup Šaško posebno je ukazao na prepoznatljivu karizmu dijaloga, kako ekumenskoga, tako i dijaloga među religijama i među kulturama koji njeguje Pokret fokolara, jer „u tim je evanđeoskim dimenzijama ostala prepoznatljivom i živom iznimna kršćanka Chiara". U tom je kontekstu ukazao na Chiarinu rečenicu koja danas obvezuje ne samo članove Pokreta, nego sve nas „Kada bih nešto željela ostaviti Pokretu, ostavila bih jedino Evanđelje." Ta čežnja za življenjem Evanđelja u svijetu trajno je kršćansko nadahnuće oko kojega se Crkva trudi u svakome vremenu, što je naročito vidljivo u ovo vrijeme u riječima i djelima pape Franje.

Nadalje je biskup istaknuo kako niti Chiara, baš kao ni Isus, nije težila biti reformatorica društva. „Njezin je san usmjeren puno više i puno dublje, a tiče se antropološkoga i teološkoga temelja bilo koje društvene reforme, odnosno obnove: sveopćega bratsko-sestrinskoga jedinstva, onako kako ga želi Isus. Ona se usudila živjeti Isusovu ponudu ljubavi, jer rješenja društvenih problema koji su sve veći – bez obzira na privid tehnološkoga razvoja i napretka – sa sve većim odbacivanjem ljudi, s nepravednim sustavima koji iskorištavaju i zlorabe moć nad siromašnima, ta rješenja ne ovise o strategijama koje imaju sociološku pozadinu ili pak o akcijama na površini zbilje, nego o temeljnim opcijama i dubokim vrijednostima koje pokreću savjesti. Za kršćanstvo se izvor nalazi u utjelovljenju Isusa Krista i u dostojanstvu svakoga čovjeka kao Božjega djeteta. Karizma Chiare Lubich je dar koji se dohvaća samo u svjetlu Isusa Krista, to jest: ona ima obilježje antropologije izrasle iz otajstva Trojedinoga Boga i otajstva Crkve. Te dvije stvarnosti su podloga življenja jedinstva u društvenome modelu koji je kadar izgraditi svijet ispunjen ljudskošću, jer su srca ljudi ispunjena božanskim. U njezinu susretu s drugim ljudima, bez obzira kojoj religiji, kulturi, svjetonazoru pripadali, osjeća se polazište ljubavi Isusa Krista. To ju ne sputava,

nego oslobađa; to ju ne koči nego pokreće; to ne sužava, nego proširuje obzor, ne oduzima riječ, nego obogaćuje govor. Ta prodornost odražava i razgovor koji nam je večeras naviješten".

Povezujući pak misno evanđelje i Pokret fokolara, biskup Šaško rekao je: „Usušujem se reći da fokolari, s jedne strane, nose u sebi lijepe odlike Nikodemove osobe: čežnju, spremnost na razgovor, povezivanje onoga što se čini odijeljenim, a s druge strane jasno svjedoče svoj životni stav pred drugima, nenametljivo i iskreno, na jednostavan i topao način živeći kršćanstvo, blizi čovjeku i spremni podnijeti žrtvu te pomoći u svim prilikama".

Za članove Pokreta i za sve nas molim gorljivost i plamen ljudskosti i ljubavi koja uprisutnjuje Gospodina. Ta prisutnost preobražava svijet. Znamo da tu jasnoću za nas moli i Chiara, čije ime znači Jasna, Bistra: da vidljivost naših evanđeoskih djela očituje Nevidljivoga, Boga koji nije došao svijet osuditi, nego ga spasiti, zaključio je biskup Šaško.

Nakon mise u katedrali uslijedio je program u kojem je predstavljena karizma Chiare Lubich, koja je privlačna i suvremenom dobu „proniknuti u najdublju kontemplaciju, a ipak ostati sa svima, čovjek uz čovjeka". Predstavljen je i Marijin grad, kojih danas ima 25 u svijetu, koje je pratila i nadahnjivala u razvoju Chiara. Prisutni su imali prilike saznati nešto više i o Dječjem vrtiću Zraka sunca koji djeluje unutar Gradića Faro u Križevcima. Vrtić posebnu pozornost posvećuje kršćanskim i temeljnim ljudskim vrednotama. Na kraju je naglašeno kako je u prvim godinama nastanka Pokreta, Chiara u Loretu, u Nazaretskoj obitelji, prepoznala osnovnu društvenu stvarnost u kojoj se sve na ovoj zemlji mora ogledati. Trojstveni uzor na nebu utjelovio se na zemlji u Nazaretskoj obitelji.

Mnogo godina kasnije kad ju je jedan novinar upitao: „Kada biste morali ostaviti posljednju želju, oporuku, što biste rekli?" Chiara je odgovorila: „Budite obitelj! Ljubite se uzajamno kao što nas je Isus ljubio. Budite spremni umrijeti jedan za drugoga. Budite obitelj! To bih rekla: sve je u tome. Isus među nama je temelj na kojem se gradi naše 'biti uvijek obitelj', obitelj djece Božje, Marijina obitelj."

Čestitka nuncija Eterovića don Petru Paliću

Berlin, 10.3.2018. (IKA) - Apostolski nuncij u Njemačkoj nadbiskup Nikola Eterović uputio je čestitku don dr. Petru Paliću:

„Prilikom Vašega imenovanja za hvarskoga biskupa, moje rodne biskupije, upućujem Vam iskrene čestitke skupa s obećanjem da ću u molitvi pratiti Vašu biskupsku službu. Hvarska mjesna Crkva je posebna, malena brojem stanovnika i vjernika, ali i dosta zahtjevna svojim geografskim položajem otočke biskupije u kojoj more povezuje ali i razdvaja otoke Hvar, Brač i Vis. Osim toga u biskupiji postoji još uvijek bogata liturgijska baština koja može pomoći ne samo u suzbijanju naglog vala sekularizma i materijalizma, nego i u strpljivom i kreativnom nastojanju oko nove evangelizacije. Nadam se da ćemo se uskoro bolje upoznati te da ćemo izmijeniti misli o bitnim oznakama pastoralne djelatnosti u ovo naše zahtjevno vrijeme.

Preporučujući Vašu biskupsku službu zagovoru Blažene Djevice Marije, Majke Crkve, upućujem Vam još jednom najljepše želje uz zaziv Božjega blagoslova na Vas i na našu dragu Hvarsku biskupiju."

Pokop mons. dr. Eduarda Peričića

Misu zadušnicu u crkvi Svih svetih na groblju u Sukošanu u zajedništvu s brojnim svećenicima Zadarske nadbiskupije, uz sudjelovanje brojnih redovnica i vjernika laika pristiglih iz svih njenih dijelova, predslavio je nadbiskup Želimir Puljić Sukošan, 10.3.2018. (IKA) - Mons. dr. Eduard Peričić, svećenik Zadarske nadbiskupije i hrvatski crkveni povjesničar, pokopan je u subotu 10. ožujka u svojoj rodnoj župi sv. Kasijana u Sukošanu. Misu zadušnicu u crkvi Svih svetih na groblju u Sukošanu u zajedništvu s brojnim svećenicima Zadarske nadbiskupije, uz sudjelovanje brojnih redovnica i vjernika laika pristiglih iz svih njenih dijelova, predslavio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Sprovodni obred predvodio je don Domagoj Kelava, župnik Sukošana. Među svećenicima bio je i mo Šime Marović, don Eduardov rođak.

Tri su velika doprinosa i zasluge mons. Peričića kojima je don Eduard podržao razvoj Katoličke Crkve u Hrvatskoj i to baš u odnosu na Svetu Stolicu i sv. Ivana Pavla II. kojega je osobno poznao i susretao. Don Eduard je uvelike pridonio završnoj proslavi svehrvatskog crkvenog i narodnog jubileja „Trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata“ – proslavi Branimirove godine u Zadru i Ninu 1. i 2. rujna 1979. g. Drugo, tim povodom, ususret toj proslavi, papu Ivana Pavla II. u osobnim susretima u Vatikanu upoznao je s poviješću hrvatskog naroda i njegovog odnosa prema Svetoj Stolici. Treće, mons. Peričić radio je nekoliko mjeseci na izradi pozicije u Rimu za proglašenje Alojzija Stepinca blaženim i svetim, tako pomogavši postulatoru dr. Jurju Batelji u izradi Stepinčeve pozicije. Mons. Peričić bio je među rijetkima koji je mogao ući u Vatikanski tajni arhiv i tamo istraživati, a to je bila posljedica njegova prijateljavanja s Ivanom Pavlom II., papina povjerenja. Mons. Peričić posredno je povezan i s inicijativom utemeljenja Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu.

Prema svjedočanstvu zadarskog svećenika don Tomislava Sikirića, poznavatelja don Eduardova života s kojim je don Tomislav surađivao te je bio primatelj don Eduardovih poruka kojima se mons. Peričić nije javno i na širim razinama hvalio, činjenica je da je papa Ivan Pavao II. upravo zahvaljujući mons. Peričiću hrvatski narod počeo zvati „Dragi moji Hrvati“. Naime, kad su hrvatski biskupi predali molbu da papa Ivan Pavao II. bude pokrovitelj proslave Branimirove godine 1979. g. u Ninu, zadarski nadbiskup Marijan Oblak, domaćin proslave i prijatelj Wojtyła s koncilskog zasjedanja, rekao je papi: „Ja ću Vam osigurati profesora koji će Vas upoznati s poviješću hrvatskog naroda i povezanosti Hrvatske sa Svetom Stolicom“. Tako je mons. Peričić osobno u tri susreta Ivanu Pavlu II. održao predavanje i predstavio mu povijest Hrvata, pojasnivši kako je hrvatski narod na svoj sadašnji prostor došao iz Bijeke Hrvatske, s područja Karpata. Papa je na to rekao: „Ja sam iz Krakova, iz Karpata. Onda sam ja Bijeli otac iz Bijeke Hrvatske“. Papa je bio radostan i zbog povezanosti Hrvata i Poljaka po poljskoj kraljici Hedvigi koja ima hrvatske korijene. Hedvigina majka bila je Elizabeta Kotromanić, kćer bosanskog bana Stjepana II. Kotromanića i poljske princeze Elizabete Pjast. Upravo su ti bliski i duboki susreti pape i don Eduarda bili poticaj da je papa Ivan Pavao II. na samom početku svog pontifikata, 30. travnja 1979. g., odlučio na grobu sv. Petra slaviti misu na jednom od narodnih jezika, na hrvatskom, a ne na latinskom, kako se to činilo do tada. Bila je to misa na hrvatskom jeziku na grobu sv. Petra, prvi put u povijesti. Uz Branimirov jubilej, proslavu 1100 godina vjernosti Hrvata papi, nasljedniku sv. Petra, 1979. g. papa Ivan Pavao II. prvi put u povijesti u bazilici Sv. Petra služio je misu i održao govor na

hrvatskom jeziku, u nazočnosti svih hrvatskih biskupa i desetak tisuća hrvatskih hodočasnika.

Koliko je papa bio upućen u povijest ovih prostora i hrvatsku samobitnost, potvrđuje i činjenica da u susretima nije dopuštao da se za Hrvate kaže da su Jugoslaveni. Kada je rektor Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima za zadarskog bogoslova Marija Sikirića na studiju u Rimu rekao „E un Jugoslavo“, Ivan Pavao II. je uzvratilo: „Non e Jugoslavo, ma un Croato“ (On nije Jugoslaven, nego Hrvat). Mons. Peričić pokrenuo je vjeronaučne susrete za mlade u crkvi Sv. Šime u Zadru 1973. g. te je više puta predvodio hodočašća mladih u Rim. Zbog osobnog poštovanja i poznavanja don Eduarda, papa Ivan Pavao II. te je hodočasnike uvijek primao u svoju privatnu audijenciju, s njima je imao susrete u svojoj biblioteci gdje su razgovarali, uz izmjenu darova. Potvrđuju to i fotografije s tih susreta i mladi koji su u tome sudjelovali, od kojih su mnogi ispratili don Eduarda na sprovodu. Papa je predvodio misu u privatnoj kapeli s don Eduardom i još trojicom hrvatskih svećenika 14. prosinca 1985. g. na hrvatskom jeziku. Tada je već peti put Ivan Pavao II. predslavio misu na hrvatskom jeziku. Papi je bilo drago čuti da većina studenata studira slavistiku i da dobro poznaju poljsku književnost i jezik. Svakomu je poklonio krunicu i spomen-knjigu Svete godine Otkupljenja. Potaknuo ih je da kažu kod kuće da Hrvati češće dolaze u Rim kako bi on mogao naučiti bolje hrvatski jezik. Pozvao je mlade da dođu ljeti u Castel Gandolfo. I zaista, zadarski hodočasnici predvođeni mons. Peričićem susreli su Ivana Pavla II. u Castel Gandolfu 25. srpnja 1986. g. Tada su pred njim izveli recital autora mons. Peričića „Bijelom Papi iz Bijeke Hrvatske“, uz pjevanje starih zadarskih koralnih i pučkih napjeva. Dr. Peričić je i glavni urednik monografije „Branimirova godina od Rima do Nina“ u kojoj je tekstovima, službenim porukama i govorima te brojnim fotografijama prikazana proslava Branimirove godine u Ninu. Mons. Peričić je i autor scenarija za dokumentarni film o Branimirovoj godini i autor recitala „Vjera roda moga“ koja je izvedena na Svečanoj akademiji u zadarskoj katedrali Sv. Stošije uoči proslave u Ninu, 1. rujna 1979. g.

U spomen na 14. prosinca 1985. g., kad je Ivan Pavao II. u privatnoj kapeli u Vatikanu slavio misu sa zadarskim hodočasnici koje je predvodio don Eduard, 14. prosinca 2015. g. slavljena je svečana misa zahvalnica u Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu, povodom 30. obljetnice pokretanja inicijative osnivanja tog Doma. Naime, upravo je na taj datum, 14. prosinca 1985. g., papa Ivan Pavao II. podijelio prvi blagoslov za utemeljenje Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu. Nakon te mise 1985. g., prema svjedočanstvu i zapisu dr. Božidara Nagyja, o. Nagy, tadašnji urednik hrvatskog programa Radio Vatikana koji je također koncelebrirao u misi, papi je prvi put predstavio ideju o osnivanju hrvatskog hodočasničkog doma u Rimu. Sveti Otac rekao je da je to dobra ideja i dobra inicijativa i odmah je udijelio svoj blagoslov tom projektu koji je pokrenula skupina hrvatskih redovnika i svećenika koji su tada živjeli u Rimu. Nakon tri tjedna, Ivan Pavao II. je i u pisanom obliku poslao Inicijativnom Odboru Doma blagoslov i svoj novčani dar za budući Dom, te je tako sv. Ivan Pavao II. postao prvi dobrotvor Doma i tako je upisan u Knjigu darovatelja. Kroz Dom je u 33 godine njegovog djelovanja prošlo više od 50.000 hrvatskih hodočasnika.

Premda je posljednje godine života proveo u invalidskim kolicima, don Eduard se nikad nije žalio na poteškoće i trpljenja. Na pitanje kako uspijeva biti djelatni i u takvom stanju, don Eduard bi rekao: „Ja želim, a Bog daje snage“. Darovao se drugima, bio otvoren za razgovore s ljudima te

su kod njega mnogi učinili svoju životnu ispovijed. Vjerovao je da se molitvom mogu prebroditi sve životne poteškoće i sve je poticao na molitvu. Studente na VTKŠ-u u Zadru kojima je predavao htio je potaknuti da mole krunicu te se molitva krunice studenata s fakulteta nastavila subotom na susretima u privatnoj kući tadašnjeg studenta, a sada zadarskog svećenika Tomislava Dubinka.

Mons. Peričić krajem studenoga 2004. g. pokrenuo je molitvenu inicijativu „Suradnici Kraljice mira“, u želji da ljudi barem pola sata dnevno izdvoje za molitvu. Inicijativa okuplja 700 članova i izvan granica Hrvatske te se po molitvi članova te inicijative krunica moli 24 sata dnevno. Mons. Peričić bio je predavač crkvene povijesti na Visoko teološko-katehetskoj školi u Zadru od 1992. do 2009. g. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1963. g. u Zadru. Svećeničko geslo don Eduarda bilo je: „Da svi budu jedno“, a na mladomisničkoj sličici za simbol je odabrao golubicu mira. Osobito se bavio proučavanjem srednjovjekovne crkvene i političke povijesti i u tom je području objavio mnoge znanstvene radove. Od 1971. g. bio je član Hrvatskoga mariološkog društva, a od 1985. g. redoviti član Papinske međunarodne marijanske akademije te je sudjelovao na mnogim međunarodnim mariološko-marijanskim kongresima. Na njima je izlagao i obradio i povijesni aspekt štovanja Bogorodice u Hrvata od 7. st. do danas. Okrijepljen otajstvima vjere, mons. Peričić preminuo je u četvrtak 8. ožujka u Općoj bolnici Zadar, u 84. godini života i 56. godini svećeništva.

Biskup Uzinić predvodio misu kojom je zaključena inicijativa „24 sata za Gospodina“

Dubrovnik, 10.3.2018. (IKA) - Inicijativa „24 sata za Gospodina“, koja se peti put organizira u Dubrovniku, završena je u subotu 10. ožujka navečer misnim slavljem koje je u crkvi Male braće predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić. Ovogodišnja inicijativa „24 sata za Gospodina“ odvijala se pod geslom „U tebe je praštanje (Ps 130,4)“, čime se upravo u korizmenom vremenu željela naglasiti potreba pomirenja s Bogom, samim sobom i drugim čovjekom, a dodana joj je i biskupijska nakana molitve Bogu kao naknade za nedavni čin obeščašćenja crkve Sv. Ignacija. U propovijedi biskup je govorio o važnosti nakane s kojom pojedina osoba radi neki čin. Prvo je protumačio evanđeoski ulomak o farizeju i cariniku koji su se uspjeli u hram na molitvu. Isus je u prispodobi istaknuo bitnu razliku među njima, koja nije u njihovim profesijama nego u nakanama. Nakana farizeja nije bila molitva u poniznosti pred Bogom nego je on sam sebi bio na prvom mjestu, došao se u „molitvi“ hvaliti pred Bogom a o drugima je govorio s prezirom i podcjenjivački. Za razliku od njega carinik, koji je u židovskom društvu bilo omražen i prezren jer je skupljao porez za okupatora i bio doživljavan kao pokvarenjak i lopov, uspeo u hram da bi molio, ponizan i skroman pred Bogom i njegovom veličinom. Ta njegova nakana izražena u rečenici: Bože, milostiv budi meni grešniku! je ono što mijenja perspektivu. Njegova nakana bila je od Boga moliti milost i oprostjenje - pa iako će možda sutra opet pogriješiti - a ne hvaliti se pred Bogom. On je bio uslišan, što je u prispodobi potvrdio Isus. Iz perspektive takvih različitih nakana s kojima se nešto čini biskup Uzinić govorio je i o ovtjednim događanjima u Dubrovniku, koja su ponegdje bila pogrešno interpretirana. Kazao je kako se dubrovačka isusovačka crkva nalazi na maloj uzvišici pa se i u ovom slučaju kao i u evanđeoskom, može upotrijebiti slika uspinjanja prema hramu. I ovdje se može govoriti o dva različita pristupa. Prvo uspinjanje u hram, u crkvu, je bilo „s

nakanom da se obeščasti, uvrijedi“, kazao je biskup i nastavio: „Ne smeta nama gola žena, ljudsko tijelo je sveto. Nije problem žensko tijelo, problem je nakana s kojom je to napravljeno. I to je ono što vrijeđa i obeščaćuje – nakana. Tu nakanu smo primijetili i to nas je uvrijedilo. Ali ne ni toliko što je uvrijedilo nas nego jer smo osjetili da to vrijeđa našeg Gospodina, svetost njegova prostora.“

Drugo uspinjanje u hram bilo je na onom klanjanju i misi nakon toga, na kojoj smo prije svega željeli ponizno u molitvi, ne osuđujući nikoga, moliti Boga, kazao je biskup. Da smo došli slučajno s nekom drugom nakanom onda bismo činili još gore. Ali nismo bili došli s krivom nakanom. „Naša nakana bila je zamoliti Gospodina za oprostjenje i moliti za one koji su došli s krivim nakanama, sa željom da obeščaste, povrijede. Nakana je važna. Loša nakana je obeščastila, a ispravna nakana, nakana ispunjena ljubavlju, može ono što smo obeščastili ispraviti“, objasnio je biskup. Na kraju propovijedi biskup je pohvalio odaziv vjernika na inicijativu „24 sata za Gospodina“, te potaknuo okupljene da se ispitaju s kojim nakanama su dolazili. Jesu li došli u ovu crkvu da bi se hvalili i zahvaljivali jer nisu kao drugi, da bismo možda osuđivali i odbacivali druge, ili su došli ponizni, svjesni svoje slabosti i kao takvi svratili u ispovjedaonicu moleći ponizno od Gospodina oprostjenje i moleći od njega ljubav i milosrđe? O nakani ovisi o tome jesmo li ili nismo uslišani, zaključio je biskup.

Inicijativa „24 sata za Gospodina“ u sebi sažima otajstvo euharistije i otajstvo ispovijedi, odnosno pomirenja s Gospodinom. Ona ljubav kojom smo ljubljani i kroz jedno i kroz drugo otajstvo obveza je nama, da ona po nama bude nošena drugima, da mi koji smo ljubljani ljubimo, istaknuo je biskup Uzinić.

Na misi su koncelebrirali pročelnik Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju i dekan dekanata Dubrovnik 1 don Ante Burić i provincijalni vikar franjevačke provincije sv. Jeronima dr. fra Stipe Nosić. Pjevao je dječji zbor župe sv. Mihovila – Lapad pod vodstvom s. Veselke Grebenar.

U animiranju molitve pred Presvetim u crkvi Male braće svakog sata od jutra do večeri izmjenjivale su se župne, redovničke ili molitvene zajednice. Ove godine bile su uključene župe sv. Andrije i Velike Gospe – katedrala, župa sv. Obitelji - Nova Mokošica, župa sv. Petra – Boninovo, župa sv. Križa – Gruž, župa sv. Mihovila – Lapad. Od muških redovničkih zajednica predmolili su Mala braća, kapucini, dominikanci i dominikanski novaci, a od ženskih redovničkih zajednica Službenice Milosrđa – Ančele, Služavke malog Isusa, Franjevke od Bezgrešnog Začeca BDM – Dančarke, Družba kćeri milosrđa TSR sv. Franje, Školske sestre franjevke (Splitaska i Hercegovačka provincija) i Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog. Bili su uključeni i članovi Trećeg reda sv. Franje i Trećeg reda sv. Dominika, molitvene zajednice Dva srca, Betlehem, Treće srce, Effatha, Hram Božji, Krvi Kristove, zatim Neokatekumenski put i Schönstattski pokret. Klanjanju pred Presvetim pridruživali su se i ostali svećenici, redovnici, redovnice, vjernici, ali i poneki turist u prolazu, a svi koji su željeli mogli su pristupiti sakramentu Pomirenja. Inicijativa „24 sata za Gospodina“ u Dubrovniku se organizira od samog početka inicijative na razini cijele Crkve. Ove godine trajala je od jutarnje do večernje mise istoga dana, pa se na taj način uključila u 24-satno klanjanje i mogućnost ispovijedi koje se u različitim trajanjima 10. i 11. veljače organiziralo diljem svijeta.

Program u Dubrovniku organiziralo je Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju Dubrovačke biskupije.

Dakonsko ređenje u varaždinskoj katedrali

Biskup Mrzljak za đakona zaređio Miru Denaca iz župe sv. Martina biskupa Donja Voća

Varaždin, 10.3.2018. (IKA) - U svečanom koncelebriranom misnom slavljju koje je u subotu 10. ožujka u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu predvodio biskup Josip Mrzljak, za đakona je zaređen Miro Denac iz župe svetog Martina biskupa Donja Voća. Na početku mise biskup Mrzljak podsjetio je okupljeno mnoštvo vjernika, obitelji i prijatelja ređenika da četvrta korizmena nedjelja poziva na radost. „Radujemo se danas i jednom novom đakonu kojeg ćemo zaređiti u perspektivi svećeništva. Svima nama kršćanima potrebna je molitva u svakoj službi, a na poseban način onima koji se odazivaju na Božji poziv i koji se stavljaju u službu Isusa Krista i Njegova evanđelja, kazao je biskup.

Nakon što je Denac javno pristupio na poziv vlč. Ivica Cujzeka, prefekta u Nadbiskupijskom bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu, i odazvao se njegovu pozivu riječima: „Evo me“, vlč. Cujzek kazao je biskupu kako „sveta majka Crkva ište da ovog našeg brata zaređite za đakona“. Nakon što je prefekt jamčio da je kandidat dostojan za službu, biskup je rekao da „pomoću Gospoda Boga i Spasitelja Isusa Krista ovoga našega brata izabiremo za red đakonata“. Okrijepljen darom Duha Svetoga ovaj naš sin će pomagati biskupu i njegovu prezbiteriju u Službi riječi, oltara i ljubavi. stavljajući se na uslugu svima. Kao služitelj oltara navješćivat će evanđelje, pripremat će žrtvu i vjericima dijeliti Gospodnje Tijelo i Krv. Osim toga, po biskupovu nalogu bit će mu dužnost da potiče i one koji ne vjeruju i one koji vjeruju da ih poučava u svetom nauku, da predsjedava molitvama, da krsti, prisustvuje vjenčanju i blagoslivlja ga, da nosi popudbinu umirućima i predvodi pogrebne obrede. U ime biskupa ili župnika on će vršiti službu ljubavi. U svemu tome neka s Božjom pomoći tako postupi da ga prepoznate kao pravog učenika, onoga koji nije došao da bude služen, nego da služi. A tebi predragi sine Gospodin dade primjer da činiš ono što je On činio. Đakon, ili sluga Isusa Krista, zdušno vrši Božju volju i radosno služi Gospodinu i ljudima. A kako nitko ne može služiti dvojici gospodara, svako nepoštenje i lakomost smatra se robovanjem kumirima. Budući da slobodno stupaš redu đakonata, treba da i ti budeš muž na dobrom glasu, pun Duha Svetoga i mudrosti. Svoju ćeš službu vršiti u beženstvu, što je ujedno znak i poticaj pastoralne ljubavi, a k tome i izvor plodnosti u svijetu. Nošen, naime, iskrenom ljubavi prema Kristu Gospodinu i živeći u savršenom predanju lakše ćeš nepodijeljena srca prijanjati uz Krista, slobodnije se posvetiti Bogu i ljudima i spremnije surađivati u djelu preporoda odozgor. Ukorišten i utemeljen u vjeri budi neporočan i besprijekoran pred Bogom i ljudima, kao što i dolikuje Kristovu služitelju i djelitelju Božjih otajstava. Ne daj se odvratiti od nade evanđelja čiji moraš ne biti samo slušatelj, nego i služitelj. Čuvajući otajstvo vjere u čistoj savjesti, Riječ Božju što je ustima propovijedaš i očituješ djelima, da kršćanski puk živne duhom i postane čist i Bogu ugodan prinosa, a da ti - hitajući u posljednji dan s Gospodinom - od Njega zaslužiš čuti: „Valjaš, slugo dobri i vjerni, uđi u radost Gospodara svoga“, kazao je, između ostaloga, biskup Mrzljak đakonu Denacu.

Prije završnog biskupova blagoslova novozaređenom đakonu, u ime svih župljana župe sveti Juraj na Bregu, najsrdačnije čestitke uputio je Danijel Kralj koji je na Brailleovu pismu pročitao dirljivu poruku. Naime, Miro Denac je odlukom varaždinskog biskupa još prije nekoliko godina poslan u tu međimursku župu na župni praktikum, odnosno stjecanje pastoralnog iskustava, a ondje je stekao

brojne prijatelje. Služiti Bogu i narodu vrijedan je zadatak, obavljajte ga s veseljem i Kristovom snagom, jer kao što se naš Učitelj nije predao u mukama na križu, tako i Vi ustrajate u vjeri i s radošću slijedite Isusa i učenje koje nam je pokazao. Velika nam je čast i mnogo smo Vam zahvalni što sudjelujete i pomažete u župi sveti Juraj na Bregu. Gospodin je svakome dao neki dar, pa tako i Vama odličan glas koji skladno odzvanja poput slavuja. Kada navješćujete Božju Riječ ili kada zapjevate, to ništa drugo nije, nego Božja prisutnost u Vama. Neka Vas Bog blagoslovi i Majka Božja štiti u izvršavanju svih Vaših dužnosti. Neka Vas Duh Sveti prati i jača kako biste bez ikakvog straha i s neizmjernom ljubavlju prema Bogu i svakome čovjeku obavljali svoju službu. Mnogo uspjeha i svakome dobro u službi đakona i putu prema svećeničkom zvanju. Na tom putu pratit će Vas molitve svih nas vjernika, poručio je Danijel Kralj đakonu Denacu. Čestitkama se pridružio i biskup Mrzljak.

47. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica

Split, 11.3.2018. (IKA) - U Duhovnom centru Oaza svete Marije Krucifikse kod sestara službenica Milosrđa na Kamenu u Splitu od 9. do 11. ožujka održano je 47. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica, o temi „Interpersonalna komunikacijska kompetencija u formacijskom procesu“. Na Vijećanju koje je organiziralo Povjerenstvo za početnu formaciju redovnika i redovnica Hrvatske redovničke konferencije okupilo se 30-ak odgojitelja i odgojiteljica iz različitih redovničkih zajednica s područja republika Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Susret je zbog sudjelovanja dviju školskih sestara franjevki iz Maribora zadobio i međunarodni karakter. U radu Vijećanja djelomično je sudjelovala s. Mariangela Galić, provincijalna glavarica službenica milosrđa u čijoj se zajednici sam susret i održavao.

Vijećanje je pozdravnim govorom otvorila s. M. Tea Barnjak, voditeljica Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica. Istaknula je da o važnosti ovakvih susreta govori činjenica da se su od 1972. do danas održavali bez prekida. Ta činjenica znak je budnoga praćenja redovničke formacije i svega onoga što na nju utječe iz same Crkve, ali i iz društva kojih je posvećeni život dio. S. Tea nazočnima je prenijela pozdrav s. Ana Marije Antolović, predsjednice Hrvatske redovničke konferencije.

Predavanja i radionice na zadanu temu priredio je don Đuliano Trdić, dr. med. i mr. psych., voditelj Centra za savjetovanje Riječke nadbiskupije. Trdić je vodeći se temom Vijećanja održao predavanja „Kako razmišljamo o socijalnom svijetu“, „Empatija u interpersonalnoj komunikaciji“, „Agresija i pasivna agresija u komunikaciji“, „Interpersonalni konflikti“, „Asertivna komunikacija“, „Odnos moći, kontrola i granice u komunikaciji“, „Elementi koje bi trebala sadržavati autobiografija kandidata/ice“, „Simbolički govor“, „Neverbalni govor“ i „Elementi koje bi trebao sadržavati izvještaji o kandidatu/ici“.

Na početku drugoga radnog dana, 10. ožujka, okupljene odgojitelje posjetio predsjednik Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, koji je predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je prisutnima uputio prigodnu riječ, a potom se zadržao u razgovoru s odgojiteljima. Istoga dana u popodnevnim satima nadbiskup Barišić je u Nadbiskupskom ordinarijatu primio nekolicinu sudionika Vijećanja - don Đulijana Trdića, s. M. Teu Barnjak, i s. Danijelu Anić, članicu Povjerenstva i tajnicu Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja. Razgovarali su o potrebi zajedničkoga i sustavnijega formiranja odgojitelja u redovničkim i dijecezanskim

odgojnim zavodima i kućama.

Tijekom skoro 50 godina Vijećanja redovničkih odgojitelja uvijek su imala, a i danas imaju za cilj trajnu formaciju redovničkih odgojitelja kojima je povjerena zahtjevna i odgovorna zadaća praćenja mladih osoba u procesu razlučivanja zvanja za posvećeni život. Osim toga ovakvi susreti su dobra prigoda odgojiteljima za dijeljenje međusobnih iskustava, spoznaja, radosti, problema, pitanja kao i za upoznavanje te za bolju komunikaciju i umreženost u odgovornoj zadaći odgoja budućih posvećenih osoba ne samo za vlastite zajednice, nego za naš narod i Crkvu.

Posljednji dan rada dio sudionika posjetio je Franjevački samostan na Trsteniku gdje su na poziv magistra bogoslova Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Ivica Jurića, sudjelovali na misi koju je predvodio magister bogoslova Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda i član Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica fra Krunoslav Kocijan. Koncelebrirao je fra Domagoj Runje, profesor biblijske teologije na splitskom KBF-u i gvardijan samostana na Trsteniku.

Odgojiteljice iz Zagreba prije povratka pomolile su se u svetištu Gospe od Otoka.

Dvadeseti križni put mladih Požeške biskupije

Pod geslom „I pođoše za njim“ mladi su od Lipovljana preko Lipika do Daruvara prošli pedeset i dva kilometara

Daruvar, 11.3.2018. (IKA) - U subotu i nedjelju 10. i 11. ožujka održan je Dvadeseti križni put mladih Požeške biskupije pod geslom „I pođoše za njim“, tijekom kojeg su sudionici od Lipovljana preko Lipika do Daruvara prošli pedeset i dva kilometara. Ujutro 10. ožujka ispred župne crkve Sv. Josipa u Lipovljanima okupilo se više od šest stotina mladih hodočasnika. Oni su s pjesmom i molitvom pojedinih postaja križnog puta započeli prvu dionicu hoda od Lipovljana preko Kozarica i Dobrovca do Lipika. Tijekom hoda od postaje do postaje sudionici Križnog puta imali su prigodu za ispovijed ili osobni razgovor sa svećenicima koji su ih pratili, kao i za trenutke šutnje i osobnu molitvu. Uz domaći puk iz Lipovljana koji je mlade lijepo dočekaio i priredio im okrepu, i žitelji Dobrovca su ih radosno primili, priredivši im večeru. Po dolasku u Lipik u kasnim popodnevnim satima mladi su se uputili u župnu crkvu Sv. Franje Asiškog, gdje je nakon molitve sedme postaje Križnog puta misu predvodio Robert Mokri, predstojnik Katehetskog ureda Požeške biskupije. Nakon mise mladi iz župe sv. Josipa iz Slatine, predvođeni župnikom Draganom Hrgićem, pripremili su scenski prikaz po romanu „Svećenik krvave haljine“, a potom su se sudionici Križnog puta uputili u Osnovnu školu Lipik na noćenje.

Sutradan, 11. Ožujka, molili su postaju ispred župne crkve, gdje im se priključila nova skupina mladih, mahom ovogodišnjih krizmanika, tako da je sveukupni broj sudionika bio više od tisuću. U Pakracu, Badljevinu, Miljanovcu i Doljanima, hodočasnike su dočekivali domaćini s onim što su im pripremili, a po dolasku u Daruvar sudionici Križnog puta prvo su molili postaju u župi Presvetog Trojstva, a zatim su se uputili u župu sv. Antuna Padovanskog gdje je nakon okrepe bila molitva četrnaeste postaje te potom misno slavlje, koje je predvodio biskup Antun Škvorčević.

U homiliji biskup je upozorio mlade na znakovitost nove daruvarske župne crkve Sv. Antuna Padovanskog koja još nije dovršena i treba opremu, istaknuvši kako su oni nedovršena bića, koja se izgrađuju i opremaju u dubini svoje jedinstvene i neponovljive osobe. Podsjetio ih je da su tijekom dvodnevnog hoda za Isusovim križem prolazili

prostorima gdje je tijekom rata mržnja razorno progovorila, ranila ljude iznutra i udaljila ih jednih od drugih. Kazao je da su prolazili strminama na kojima je bila opasnost da skliznu s puta i završe pokraj ceste, na mjestima gdje još stoje natpisi koji upozoravaju na mine, svjedočeći o ljudskoj nemoći, prolaznosti i smrti. Istaknuo je znakovitost tih opasnosti koje upućuju na ono što im se može dogoditi u njihovu srcu i savjesti gdje im prijete sebičnost i moralni nered, ono što u njih unosi površni uživalački i potrošački mentalitet, te se skliznu i završe u duhovnoj ruševini. Biskup je to povezo s onim o čemu govori pisac Knjige Ljetopisa u prvom čitanju kad nabraja neuspjehe i poraze svoga židovskoga naroda koji se iznevjerio Bogu, a onda na kraju opisuje čudo koje se dogodilo kad je Bog posredstvom poganskoga perzijskog kralja Kira svom narodu posvjedočio ljubav i izveo ga iz tog stanja, vratio mu dostojanstvo i slobodu. To je Bog koji je, po riječima sv. Pavla u drugom čitanju iz Poslanice Efežanima, bogat milosrdem, Bog koji, po Isusovoj tvrdnji u ulomku današnjeg evanđelja uvjerava Nikodema, da tako voli svoj narod da ga spašava, očituje svoju ljubav prema svijetu Isusovim uzdignućem na križ i pogledom na njega, čemu je kao znak bila zmija koju je Mojsije podigao u pustinji da bi se Židovi pogledom na nju spasili od smrtnog ujeda. Stoga, ustvrdio je biskup, Isusov križ kao očitovanje Božje moći ljubavi u ljudskoj slabosti nije gubitništvo, nego pobjeda. Tko s vjerom gleda na križ Isusov taj razumije da ga je u Isusu Kristu pohodila ljubav Božja i uzdigla ga iznad zla, nemoći i smrti. Tko pak ne usvoji taj pogled vjere nego na ljude i stvarnost oko sebe gleda negativističkim pogledom koji druge prokazuje i osuđuje, taj zapravo sam sebe osuđuje.

Biskup je upitao mlade jesu li na ovom križnom putu razmišljali o izazovu Božje ljubavi kao dubokog i istinskog temelja njihova života, koji ih podiže na višu razinu postojanja da budu pobjednici nad smrću. Pozvao ih je da o sebi uvijek razmišljaju u koordinatama Božje antropologije, i da se othrvaju ljudskim ideologijama, rodnoj ili nekoj drugoj, koje ne računaju s dostojanstvom koje čovjeku daje Božja ljubav očitovana u Isusovu križu. Naglasivši da je ljubav uvijek povezana sa žrtvom, i da u tom smislu križ ima svoju tvrdoću, biskup je potaknuo mlade da uoče kako se sreća ne nalazi u nečemu izvan njih, nego u njihovu srcu u koje je Bog utisnuo svoju ljubav i kad oni žive žrtvu svoje darovanosti za druge. Rekao je kako ih je jučer i danas pratio na Križnom putu molitvama i željama da budu mladi hrvatski ljudi koji kao vjernici imaju jasnoću tko su oni u Bogu i što s njime mogu postići.

Govoreći im o zvanju, ustvrdio je kako je ono više od škole koju će završiti, ono je izbor utemeljen u ljubavi njihova srca u kojoj je prisutan Bog i koja ih nikad neće poticati da idu putem zla i sebičnosti. Tko će oni biti sutra i kakva će Hrvatska po njima biti, ovisi o tome koliko će u svojoj nutrini biti otvoreni Božjem pozivu i po njem živjeti. U tom smislu biskup ih je potaknuo da budu spremni odazvati se Božjem pozivu u svećeništvo i redovništvo, i da ih pritom ne obeshrabri i može bitno rугanje onih koji ne osluškuju Božje zovove srca i ne razumiju ih. Izrazio je radost što u Hrvatskoj ima mladih ljudi koji o svom životu razmišljaju s polazišta Božjih. Biskup je osobitu zahvalnost izrekao mladima za sudjelovanje na Biskupijskom euharistijskom kongresu, te je naglasio da će svjedočanstvo njihove vjere ostati zapisano u povijesti Požeške biskupije, u njezin ljetopis. Pozvao ih je da 22. rujna ove godine dođu u Požegu na proslavu Biskupijskog dana i ondje ponovno posvjedoče svoje mladenačko opredjeljenje za Isusa Krista.

Na svršetku misnog slavlja biskup je zapodjenuo kratki razgovor s mladima, zanimajući se odakle ih sve ima,

rekavši da je po njima na Križnom putu na neki način sudjelovala cijela Požeška biskupija. Posebno je istaknuo mlade iz Đulovca koji redovito u velikom broju sudjeluju na biskupijskim Križnim putovima, te je zahvalio njihovu župniku Ivanu Certiću za sve ono što je kao biskupijski povjerenik za mlade učinio u pripravi za ovaj program mladih, u suradnji s Katehetskim uredom na čelu s Robertom Mokrim, i požeškim Kolegijem na čelu s Marijanom Pavelićem. Zahvalio je pjevačima i pjevačicama što su nakon dvodnevnog pješačenja i na misi ostali stajati na nogama kako bi ostalim sudionicima slavila pjesmom pomogli da uzdignu dušu k Bogu. Zahvalio je svećenicima koji su pratili mlade na Križnom putu, svećenicima u župama kroz koje su mladi prolazili, a domaćem župniku Žarku Turuku zahvalio je za gostoprimstvo. Zahvalio je nazočnom daruvarskom gradonačelniku i njegovim suradnicima, kao i zamjenici bjelovarsko-bilogorskog župana, što su pripremili logistiku i okrepu za mlade u Daruvaru. Riječ zahvalnosti sudionicima uputio je i, predstojnik Katehetskog ureda Mokri, a osobito biskupu za njegovu potporu, ne samo ovom Križnom putu, nego i svima prethodnima na kojima je sudjelovao. Poželjevši mladima sretan povratak u njihove obitelji, biskup je na sve njih je zazvao Božji blagoslov.

Misa zadušnica za kardinala Kuharića u Pribiću

„Hrvatski je narod zahvalan Bogu što je imao kardinala Franju Kuharića u presudnim trenucima za Crkvu i narod. On je jasnoćom svoje riječi i odvažnošću bio prorok na koga smo se mogli osloniti; pokazao put kako ljudski i kršćanski živjeti svoje bogoljublje, čovjekoljublje i domoljublje”, posvjedočio biskup Jezerinac

Pribić, 11.3.2018. (IKA) - Na 16. obljetnicu smrti zagrebačkog nadbiskupa kardinala Franje Kuharića, u nedjelju 11. ožujka, misu zadušnicu u župnoj crkvi Sv. Sikste u Pribiću predvodio je umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac.

Uvodeći u misu, biskup je naglasio kako je sluga Božji kardinal Franjo Kuharić „trajno obilježio povijest hrvatskog naroda i Crkve u Hrvata, poput blaženog kardinala Stepinca". U prvom dijelu homilije, biskup se osvrnuo na značenje „radosne" nedjelje, te u tom vidu ukazao na misno evanđelje koje opisuje susret Isusa sa židovskim učiteljem Nikodemom. U duhu poslanice Efežanima u kojoj Pavao piše o Božjoj ljubavi, biskup Jezerinac naglasio je kako je sluga Božji kardinal Franjo Kuharić često razmišljao o Isusovoj smrti i ljubavi prema nama ljudima. „On je duboko ušao u tajnu Isusove ljubavi. Potaknut Isusovom ljubavlju odabrao je riječi za svoje geslo 'Deus Caritas est', a to znači 'Bog je ljubav'" rekao je, te podsjetio kako se on i u svojoj Duhovnoj oporuci osvrnuo na Božju ljubav. U njoj, je, između ostaloga, napisao: „Uvijek sam i rado i čvrsto vjerovao u Božju istinu o čovjeku. To je najsvetija, najpotresnija i najsudbonosnija istina o postojanju čovjeka. (...) Uvijek sam o toj istini rado razmišljao i rado sam propovijedao. U tom je sav smisao i bit našega postojanja. Kao zagrebački nadbiskup i metropolit, molim svoju veliku duhovnu obitelj, Zagrebačku nadbiskupiju i cijelu Crkvu u Hrvata u hrvatskom narodu - da čuva i živi cjelovitu katoličku vjeru u osobnom, obiteljskom i narodnom životu".

Te su kardinalove riječi proročke, gotovo sudbonosne: živjeti cjelovitu vjeru u osobnom, obiteljskom i narodnom životu. U suprotnom se može doista dogoditi ono o čemu nas gotovo svakog dana izvještavaju naše dnevne novine, a to je nestanak hrvatskog naroda, upozorio je biskup Jezerinac, jer „glede njegovog opstanka gotovo da i nema dana, a da ne

čujemo da je najpotrebnija gradnja vrtića, zaposlenje, novčani poticaj mladim obiteljima za dvoje i više djece, a da nitko ne spominje duhovnu obnovu našega naroda, bez koje je nemoguć bilo kakav napredak, da ne kažem opstanak. Ovdje smo svi zakazali i nitko se ne može opravdati zbog velikih propusta, jer nismo mladima prenijeli vrijednosti duha koje su učinile da opstanemo u teškim vremenima. Dok se s jedne strane govori o obnovi hrvatskoga, na veliko se govori protiv tradicionalne kršćanske obitelji, nazivajući je zastarjelom, konzervativnom, kako bi ju razorili. U tome pomažu razne Udruge. Neke od njih idu tako daleko, i to vrlo agresivno, da žele uništiti brak, koji sačinjavaju muž i žena, a potiču na razne druge bračne zajednice, koje to nisu i ne mogu biti".

Na pitanje „čije interese one pronose", biskup je posvijestio da to sigurno nisu interesi ovoga naroda, koji izumire, a niti su interesi čovjeka kao žive i razumom obdarene vrste. To je grijeh kojemu ništa ne izmiče.

Biskup Jezerinac podsjetio je da je sluga Božji kardinal Franjo Kuharić bio veliki branitelj obitelji. Za obitelj je rekao: „Ona je zamisao Božja kako osobe ulaze u najdublju intimnost zajedništva, a opet svaka ostaje u sebi iza sebe, ima vlastiti život i dostojanstvo".

U novije vrijeme osjeća se sve veća pobuna protiv Božje zamisli o obitelji i obiteljskog života. No, to vodi u moralni nihilizam. Kardinal Kuharić rekao je: „Ako u nekoj civilizaciji prevladava moralni nihilizam, kao posljedica neodgovornog odnosa prema objektivnim moralnim načelima, onda se nalazimo pred slijepom kolektivnom savješću, koja odbacuje objektivnu razliku između dobra i zla. Tada nastupa dramatična moralna kriza društva i svijeta. Materijalizam svake boje stoji u temeljima moralnog raspada društva. Tako društvo nema više vertikale duha".

„Hrvatski je narod zahvalan Bogu što je imao kardinala Franju Kuharića u presudnim trenucima za Crkvu i narod. On je jasnoćom svoje riječi i odvažnošću bio prorok na koga smo se mogli osloniti; pokazao put kako ljudski i kršćanski živjeti svoje bogoljublje, čovjekoljublje i domoljublje. Kardinal Kuharić bio je veliki branitelj istine o blaženom kardinalu Stepincu. Godinama je na dan smrti blaženog kardinala Stepinca, 10. veljače, služio misu u zagrebačkoj katedrali koja je bila premala da primi sve vjernike koji su dolazili toga dana. I tako je on pridonio još više štovanju blaženika. Sve što je radio, radio je i govorio poput kardinala Stepinca, iz dubokog uvjerenja da je Isus Bog koji je postao čovjekom. U tu je istinu bio duboko uvjeren. Ne samo to, on je duboko doživio da je Bog ljubav. Štoviše, iz te Istine crpio je svu snagu u svom životu, trudeći se da tu Istinu usvoje njegovi slušatelji i da tu Istinu, koja se zove Isus Krist, zavole. Toga su bili svjesni svi oni koji su ga slušali. Svaka njegova riječ našla je mjesta u srcu slušatelja. Spominjući se danas 16. obljetnice smrti blage uspomene kardinala Franje Kuharića, želimo i molimo Gospodina da ga Crkva proglašuje prije blaženim. Bio je jednostavan, drag i svet čovjek. Takav će ostati u sjećanju mnogih Hrvata, kako u domovini tako i u iseljeništvu, koji su ga poznavali", zaključio je biskup Jezerinac.

Na kraju je pohvalio inicijativu da se ispred crkve u kojoj je kršten kardinal Kuharić podigne spomenik njemu u čast.

Misa na obljetnicu smrti kardinala Franje Kuharića

„Zahvalni smo Gospodinu što nam je darovao slugu Božjega kardinala Franju Kuharića, koji nas je toliko puta potaknuo da podignemo pogled prema Božjoj ljubavi, prema Presvetoj Bogorodici Mariji i blaženom Alojziju Stepincu, da bismo činili dobro i svjedočili istinu”, istaknuo kardinal Bozanić u zagrebačkoj katedrali

Zagreb, 11.3.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u nedjelju 11. ožujka u zagrebačkoj katedrali euharistijsko slavlje prigodom 16. obljetnice smrti sluga Božjega kardinala Franje Kuharića, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. Uz kardinala, koncelebrirali su umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac te zagrebački pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski u molitvenom zajedništvu svećenika, redovnica i okupljenih vjernika.

U uvodu homilije kardinal je tumačeći naviještenu Božju riječ evanđelja koje govori o razgovoru između Isusa i Nikodema rekao kako „svi mi osjećamo čežnju za vječnošću, ali i zemaljsku ograničenost. U iskrenosti srca osjećamo traganje za svjetlom. Nikodem je slika čovjeka koji zbiljski želi razumjeti, proniknuti smisao, bez obzira na teškoće s kojima se susreće zbog svoje predodžbe. Zanima ga novost, zanima ga životna srž. U Isusovim riječima snažno je istaknuta vjera i spasenje, Božji plan o svijetu i čovjeku koji se ne može spoznati ostajući u nekom obliku materijalizma, koji se ne može razumjeti bez duhovnoga pristupa. Bog nam se objavljuje u našoj ljudskoj naravi, u našoj stvorenosti. Bog nam se objavljuje u svome Sinu Isusu Kristu, koji se radi našega spasenja utjelovio i postao čovjek. Po Kristu, s Kristom i u Kristu svaki je čovjek pozvan, svakom je čovjeku moguće ući u taj duhovni, Božji prostor, pitajući se što je za njega stvarna ljepota, dobrota i istina.”

Istaknuvši da je vjera dar, baš kao i sloboda kardinal je rekao kako slobodu koju nam je Bog dao možemo koristiti čak i za odbijanje Božjeg milosrđa, za neprihvatanje njegova dara opraštanja, za ustrajanje u grijehu: „Braćo i sestre, vjera je odgovor na Božju ljubav, vjera je prihvaćanje Božjega dara, vjera je dopuštanje da Božja ljubav prodre u naše misli i naše izbore, da ih pročišćava i preobražava. Vjera nam otvara pogled i uvodi nas u vječni život koji je jedino u Bogu. Zato je upravo u odbijanju Božje ljubavi sudbonosna osuda za svakoga muškarca i ženu. Čovjek, svaki muškarac i svaka žena, trebaju izabrati: ili prihvatiti Božju ljubav, pustiti se da budu zahvaćeni Božjom ljubavlju te da njenom snagom mijenjaju svoj život, ili da se zatvore te nastave živjeti u svojoj sebičnosti.”

„Razmatrajući današnje Evanđelje uviđa se da se u njemu nalaze ključne teme kršćanskoga življenja, ali i posebno drage teme kardinalu Kuhariću”, istaknuo je kardinal Bozanić, podsjetivši na biskupsko geslo kardinala Kuharića: Bog je ljubav (1 Iv 4, 8), a koje odražava sadržaj Evanđelja i našega navještaja Radosne vijesti, kao i mjeru našega življenja i djelovanja. „Tako među omiljenim temama o kojima je govorio, propovijedao, koje su ga zaokupljale kao nit vodilja u svim pitanjima, nalazimo slijed iz današnjega Evanđelja: vjera, ljubav, vječni život, svjetlo, istina. Svaka od tih tema bila je snažno sučeljavana, osporavana i odbijana u doba komunističke vladavine koja je bila nošena materijalističkom ideologijom i ateističkim sustavom, hranjena mržnjom prema klasnom i ideološkom neprijatelju, izrugujući se vječnom životu, promičući principe koji su proizlazili iz totalitarističke doktrine političke Partije, zauzimajući mjesto religije, te grubo gazeći načelo istinitosti i pravednosti, a neprestano unoseći podjele u hrvatski narod. U takvim osporavanjima bila je u prvom planu napadana osoba kardinala Kuharića, jer je neprijatelj dobro znao, a

znao i danas, da je to najneposredniji način da se udari samu Crkvu, koja je prvi i zadnji cilj takvih napada. Kardinalove riječi vode nas u propitivanje našega osobnog vjerničkog života, potiču da se pitamo o: vjeri, vječnom životu i istini. Na ta pitanja odgovor traži svaki čovjek, a osobito ga hrvatski obrazovni i odgojni sustav treba ponuditi djeci i mladima.

O tim odgovorima ovisi i izgradnja hrvatskoga društva za budućnost. Svjesni smo da kao Crkva živimo u ozračju u kojemu sužive razni poticaji i planovi: od novih oblika materijalizma, od novih ideologija koje se pritiscima želi nametnuti narodima i državama, preko sustava koji ne mare za vječnost, niti se zalažu za istinu.”

Homiliju je kardinal Bozanić završio riječima zahvale i molitve: „Zahvalni smo Gospodinu što nam je darovao slugu Božjega, kardinala Franju Kuharića, koji nas je toliko puta potaknuo da podignemo pogled prema Božjoj ljubavi, prema Presvetoj Bogorodici Mariji i blaženom Alojziju Stepincu, da bismo činili dobro i svjedočili istinu.”

Obljetnica smrti kardinala Franje Kuharića u požeškoj katedrali

Kardinal Kuharić nije sa svojim hrvatskim narodom stajao beznadno pred strahotama Domovinskog rata, nego je s polazišta Božjih naviještao istinu koja prolazi kroz savjest, hrabreći i pozivajući ljude neka ne dopuste da u njih uđe tama zločina, istaknuo biskup Škvorčević

Požega, 11.3.2018. (IKA) - Misno slavlje na 16. obljetnicu smrti kardinala Franje Kuharića u požeškoj katedrali predvodio je 11. ožujka biskup Antun Škvorčević. Ujedno se spomenuo pete obljetnice izbora pape Franje u službu Petrova nasljednika koja se navršava 13. ožujka. Na početku slavlja biskup je podsjetio nazočne da se ova nedjelja naziva „Dominica Laetare”- „Veseli se”, kojom nam Crkva usred korizme doziva u svijest da je u stanje naše ljudske prolaznosti, muke i smrti po Isusovu križu ušla moć Bože ljubavi i promijenila ga, što je trajan razlog veselja.

Podsjetivši da je na taj dan prije šesnaest godina preminuo umirovljeni zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić, čovjek duboke vjere i iskrene ljubavi prema Crkvi i Domovini, koji je volio i grad Požegu, čiji je bio počasni građanin, biskup je pozvao nazočne da njegovu plemenitu dušu povjere Bogu. Prisjetio se kako mu je on kao prvom požeškom biskupu 1997. godine predao biskupski štap, i time povjerio da se u tom dijelu nekadašnje Zagrebačke nadbiskupije po odluci pape Ivana Pavla II. u novoj Požeškoj biskupiji nastavi Isusovo djelo spasenja, izrazivši uvjerenje da nas on iz vječnosti prati na tom putu. Također je podsjetio nazočne da je Grad Požega izabrao 12. ožujka za Dan Grada, jer su toga dana 1688. godine, kad se po starom kalendaru slavio spomendan sv. Grgura, oslobođeni od osmanlijske vladavine Požega i Slavonija. Nazočnom gradonačelniku Darku Puljašiću sa suradnicima čestitao je Dan Grada, poželjevši da se što uspješnije trudi oko općeg dobra svih građana, zahvalivši mu što u ta nastojanja uključuje i Požešku biskupiju. Povjerio je Bogu sve preminule građane Požege, napose svećenike i hrvatske branitelje. Pozvao je sudionike slavlja da se svojom molitvom pridruže brojnim mladima koji završavaju dvadeseti Biskupijski križni put od Lipovljana do Daruvara.

U homiliji biskup je spomenuo kako ljudi u određenim prigodama nastoje napraviti životne račune, da će tako i gradonačelnik Požege na svečanoj sjednici Grada predstaviti postignute uspjehe tijekom minule godine. Kazao je kako se o neuspjesima redovito ne govori. Istaknuo je da pisac Knjige ljetopisa, čiji je ulomak naviješten u prvom

liturgijskom čitanju, napravio svojevrsni sažetak židovske povijesti, nabrajajući njezine neuspjehe, dugovne nevjeri naroda. Na kraju ljetopisac zaključuje da Bog unatoč tome vodi povijest k njezinu cilju, služeći se različitim putovima, među ostalim i tako neočekivanim kao što je to slučaj s perzijskim kraljem Kirom koji je okončao asirsko sužanjstvo, omogućio Židovima povratak u domovinu i izgradnju hrama u Jeruzalemu. Bog je to učinio za svoj narod jer je bogat milosrdem i velik u ljubavi. U današnjem evanđeoskom ulomku Isus pak tumači Nikodemu da je Bog tako ljubio svijet te je poslao Sina svoga da nitko tko vjeruje ne propadne, nego u njemu ima život vječni. Biskup je podsjetio da su svjetski događaji i ljudska djela podaci o ljudskoj nemoći jer su označeni prolaznošću i smrću, ali da su naši osobni, obiteljski, gradski, hrvatski i svjetski ljetopisi uspješni i blagoslovljeni po onima koji vjeruju Isusu Kristu i uronjeni u otajstvo njegove beskrajne ljubavi.

Biskup je kazao kako je Franjo Kuharić bio jedan od onih hrvatskih ljudi koji je svojom dubokom vjerom trajno živio u svjetlu otajstva Božje ljubavi, što je izrazio i biskupskim geslom „Bog je ljubav”. Podsjetio je kako je njegovo svećeničko služenje započelo 1945. godine kad ga je - zajedno s Josipom Dumićem, kasnijim župnikom požeške župe Sv. Terezije Avilske, preminulim prije dvadeset godina - nadbiskup Alojzije Stepinac zaredio za svećenika i u znaku križa poslao „u krvavu kupelj” komunističkog progona. Početkom devedesetih godina prošlog stoljeća, nadbiskup Kuharić nije sa svojim hrvatskim narodom stajao beznažno pred strahotama Domovinskog rata, nego je s polazišta Božjih naviještao istinu, koja prolazi kroz savjest, hrabreći i pozivajući ljude neka ne dopuste da u njih uđe tama zločina, trajno se zalagao za dobro svoga i svih drugih naroda, vjerovao pobjedi Božjoj nad zlom. Biskup je pozvao nazočne da u tom misnom slavju zahvale kardinalu Franji što je stojeći na Božjim polazištima, ostao vjeran Bogu, Crkvi i svom narodu, te da potaknuti njegovim primjerom, kao i primjerom dugogodišnjega požeškog župnika Dumića, i oni budu vjerni u svom osobnom, obiteljskom i javnom životu, te da uvjereni kako zadnju riječ nema zlo i zločinac, nego Bog koji je ljubav, uvijek iznova u povezanosti s njime čine prave hrvatske korake. Zamolio je Gospodina Isusa da svojim Duhom prosvjetljuje i vodi pojedine ljude i skupine u Hrvatskoj, te imaju hrabrosti biti i ostati na Božjim pozicijama, svjesni da je jedino u Bogu, koji nas je stvorio i koji nas najviše voli, zajamčeno naše dostojanstvo.

Na kraju misnog slavja biskup je poželio okupljenima da u njima sve snažnije raste ono što je Božje i da po njima raste i grad Požega i naša domovina Hrvatska, te je na sve njih, a napose na vodstvo Grada zazvao Božji blagoslov.

Čestitka dr. Paliću zastupnice u Europskom parlamentu Dubravke Šuice

Dubrovnik, 11.3.2018. (IKA) - Zastupnica u Europskom parlamentu Dubravka Šuica čestitala je mons. Petru Paliću na imenovanju za hvarskog biskupa. „S radošću sam primila vijest da Vas je Sveti Otac Franjo imenovao hvarskim biskupom. Ovo imenovanje veliko je priznanje Vama osobno za Vaše dosadašnje posvećeno svećeničko služenje i zauzetost u službama koje su Vam bile povjerene. Uz zahvalu za sve što ste napravili za našu Dubrovačku biskupiju u Vaše dvadeset i dvije godine predane svećeničke službe, čestitam Vam na imenovanju za biskupa hvarskog i želim obilje snage i uspjeha u obavljanju te časne službe”, istaknula je u čestitki voditeljica hrvatske EPP/HDZ delegacije u Europskom parlamentu.

Biskup Mrzljak predvodio križni put u romskoj zajednici u Strmcu Podravskom

Strmec Podravski, 11.3.2018. (IKA) - Pod molitvenim geslom „Po svojem si svetom križu otkupio svijet” na četvrtu korizmenu nedjelju, 11. ožujka, u znak solidarnosti s braćom Romima, varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je pobožnost križnoga puta u romskoj zajednici u Strmcu Podravskom. Križni put, uz brojne mještane a posebice one najmlađe, okupio je i svećenike Varaždinske biskupije. Tako su se na tom velikom događaju za najveću romsku zajednicu u Varaždinskoj županiji uz mons. Mrzljaka okupili predstojnik Ureda za liturgijski pastoral i sakralnu arhitekturu Mario Kopjar, koji je ujedno darovao križ za procesiju, domaći župnik Ivan Sakač, fra Vjekoslav Kocijan iz Franjevačkog samostana u Varaždinu, povjerenik za pastoral Roma u Varaždinskoj biskupiji Damir Slamek, biskupov tajnik Nikola Tomašević i đakon Marko Domiter, kao i s. Karolina Miljak, tajnica Odbora HBK za pastoral Roma, te vjeroučitelji i učitelji s područja Varaždinske i Međimurske županije koji svakodnevno rade s djecom romske nacionalnosti.

„Isus Krist nosio je taj križ na kojem je umro, ali nakon toga je uskrsnuo, a u ovom korizmenom vremenu pripremamo se za proslavu blagdana Isusova uskrsnuća, Njegova života. Ali prije toga morao je podnijeti tešku smrt na križu. Taj križni put događa se i danas. Svi idemo kroz svoj život noseći svatko svoj križ. Možemo Isusu olakšati taj križ onda kada smo dobri, ako ne grijeshimo i poštujemo druge, ako smo zajedno. To želimo pokazati i ovom pobožnošću, jer Isusov križni put je i naš križni put. Kroz život nas prate teškoće, bolesti i nevolje te naposljetku završavamo smrću. No, znamo da smrt nije ono zadnje, to nije završetak. Vjerujemo da čovjek poslije smrti ulazi u život, a križni put nas uči kako treba proći kroz ovaj naš život”, istaknuo je biskup Mrzljak.

Organizator križnog puta bilo je Povjerenstvo za pastoral Roma Varaždinske biskupije, a posebno vrijedi istaknuti trud i zalaganje tajnice Povjerenstva te vjeroučiteljice u Osnovnoj školi Petrijanec Kristine Čačić. Za romsko naselje, koje je administrativno podijeljeno među dvije općine, Cestice i Petrijanca, a spada pod župu svetih Petra i Pavla u Petrijancu dolazak duhovnog pastira Varaždinske biskupije mnogo je značio. Križ su tijekom procesije nosili u ime romske zajednice Željko Oršoš, učenik osmog razreda i kandidat za primanje sakramenta svete potvrde, te Josip Levanić, član župne zajednice iz Strmca Podravskog.

Čestitka hrvatskoga redovništva novoimenovanom hvarskom biskupu Petru Paliću

Zagreb, 11.3.2018. (IKA) – U ime Hrvatske redovničke konferencije, predsjednica s. Ana Marija Antolović, ASC, uputila je čestitku novoimenovanom hvarskom biskupu Petru Paliću.

„U ime Hrvatske redovničke konferencije, redovnika i redovnica u Hrvatskoj, zajedno s dopredsjednikom i članovima Vijeća, upućujem Vam iskrene čestitke na imenovanju za biskupa hvarskog. Primate od nas i obećanje molitve i podrške na koju možete računati u vršenju Vaše biskupske službe. Čestitke upućujemo i vjernicima Hvarske biskupije. Neka zagovor Blažene Djevice Marije, Majke Crkve, sv. Stjepana I, pape i sv. Prošpera prati Vašu biskupsku službu i sve vjernike biskupije”, istaknula je s. Ana Marija Antolović.

Biskup Bogdan predvodio Križni put Hrvatske vojske i policije na zagrebačkom Ksaveru

Zagreb, 11.3.2018. (IKA) - Tradicionalni Križni put za Hrvatsku vojsku, policiju, branitelje i vatrogasce održan je na zagrebačkom Ksaveru na četvrtu korizmenu nedjelju, 11. ožujka, u organizaciji Vojnog ordinarijata. Križni put predvodio je vojni ordinarij u RH Jure Bogdan uz pratnju vojnih i policijskih kapelana, đakona i bogoslova VO. Sudjelovali su i zaposlenici VO koji su koordinirali svečanom procesijom i Križnim putem.

U svečanom postroju ispred zgrade Vojnog ordinarijata okupili su se pripadnici Počasno-zaštitne bojne, polaznici Policijske akademije „Josip Jović“, kadeti Časničke škole „Andrija Matijaš Pauk“ Hrvatskoga vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman“ i vatrogasci. Potom su se dostojanstveno uputili prema Ksaverskoj kalvariji i kroz barokni perivoj ispred župne crkve Sv. Franje Ksaverskog izmolili pobožnost. Prigodne tekstove meditacije kod četrnaest postaja čitali su polaznici Policijske akademije i kadeti Časničke škole vojnog učilišta. Uvodne molitve i molitve na početku i kraju predmolio je vojni biskup, a molitve su izgovarali vojni i policijski kapelani. Za molitvu je ove godine izabran „Križni put oca i majke“ koji je priredila Splitsko-makarska nadbiskupija u povodu trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna u Solinu.

U pobožnosti Križnog puta sudjelovali su i provincijal franjevac trećoredaca glagoljaša svetog Jeronima fra Ivo Martinović, provincijski vikar, gvardijan i župnik župe sv. Franje Ksaverskog fra Ivan Paponja, TOR. U molitvi su bili sjedinjeni i aktivni policajci, pripadnici OS RH, branitelji, vatrogasci, njihove obitelji i brojni drugi vjernici, među kojima je bio i potpredsjednik vlade i ministar obrane RH Damir Krstičević.

Kalvarija na Ksaveru vrijedno je djelo baroka prve polovine 18. stoljeća. Budući da je na svakoj postaji Križnog puta uklesan tekst jednog od ključnih događaja iz hrvatske povijesti zovu ga i Hrvatskim križnim putem. Nakon četrnaeste postaje puta Križa prigodnu homiliju izgovorio je biskup Bogdan, koji je između ostaloga rekao da smo mi koji smo se danas okupili na ovom Križnom putu u svojim mislima i osjećajima „slijedili Isusa na njegovu križnome putu, na Veliki petak u Jeruzalemu“. Kako smo se okupili iz različitih područja naše domovine, različitih profesija, uzrasta, vjernici, a i oni koji se kolebaju u svojoj vjeri. Uspinjući se s Isusom na Golgotu nosimo sve svoje poteškoće, kao i poteškoće onih drugih. Nekima pomažemo nositi njihove križeve na njihovim križnim putovima kao što su i Isusu pomagali. Suobličujemo se s tim osobama koji su sudjelovali u Isusovu križnom putu, a i često prepoznajemo sebe u nekim situacijama noseći životne križeve.

Biskup je pozvao okupljene vjernike da podignu pogled prema raspelu i razmišljaju o Isusu rassetome i umrlome za nas i cijelo čovječanstvo, te da se povučemo u sebe i tišinu svoga srca. Neki misle da je Isusova smrt na križu uzaludna i promašaj, čak i vjernici znaju pomisliti promatrajući poteškoće u svijetu i gledajući patnje nevinih zapitati se zašto Bog šuti i u nekim stvarima nešto ne poduzme. Neki zbog toga i napuštaju Crkvu. Isus je prošao tamu, patnju, smrt, grob i prošao svoju dionicu u otkupu čovječanstva. Isus se potpuno predao Ocu i sve ovo svjesno prošao za naše spasenje kao Jaganjac Božji koji oduzima grijehe svijeta. U Isusu kao pravom čovjeku i Bogu prepoznajemo svoju ljudskost i svoje patnje, te samo s njim možemo pobijediti zlo, grijeh i smrt. Nakon ovog puta križa vraćamo se svojim obiteljima i domovima sa sviješću kako nas Bog ljubi želeći nam dobro. To je pokazao umirući za nas na križu. I ništa

nas ne može rastaviti od ljubavi Kristove usprkos našoj grešnosti i udaljenosti od njega. Biskup je homiliju zaključio riječima: „Bog ne mjeri svoju ljubav prema nama prema našim zaslugama, dobrim djelima, ili našoj vjeri. On je naprosto ljubav i on nas sve ljubi.“ Prisutne je pozvao da se vrate svojim domovima idući ususret proslavi Uskrsa s vjerom i znanjem kako je Bog ljubav i da nas ljubi. Po završetku pobožnosti i biskupove homilije riječi zahvale biskupu i svima okupljenim vjernicima uputio je župnik Paponja.

Čestitka Predsjednice Republike Hrvatske mons. dr. Petru Paliću

„Uvjerena sam da ćete ovu časnu dužnost obnašati na dobro svih vjernika te na dobro Crkve, naše drage Domovine i cijeloga hrvatskoga naroda te da ćete biti pastir otvorena srca za svakoga, posebno za svakoga čovjeka u potrebi i nevolji“, istaknula je predsjednica Grabar-Kitarović

Zagreb, 12.3.2018. (IKA) – Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović čestitala je mons. Dr. Petru Paliću na imenovanju hvarskim biskupom.

„S velikim zadovoljstvom primila sam vijest o Vašem imenovanju na mjesto biskupa Hvarske biskupije, na čemu Vam upućujem svoje iskrene čestitke.

Uvjerena sam da ćete ovu časnu dužnost obnašati na dobro svih vjernika te na dobro Crkve, naše drage Domovine i cijeloga hrvatskoga naroda te da ćete biti pastir otvorena srca za svakoga, posebno za svakoga čovjeka u potrebi i nevolji“, istaknula je Predsjednica u čestitki mons. Paliću.

Čestitka potpredsjednika Hrvatskoga sabora Bože Petrova mons. Petru Paliću

Zagreb, 12.3.2018. (IKA) - Potpredsjednik Hrvatskoga sabora Božo Petrov čestitao je mons. Petru Paliću na imenovanju za hvarskoga biskupa. „S velikom radošću primio sam vijest o Vašem imenovanju u prečasnú službu ordinarija Hvarsko-bračko-viške biskupije. Zahvaljujući na tome Providnosti i razboritosti Svete Crkve, upućujem Vam iskrenu čestitku uz izraze dubokoga poštovanja i povjerenja u Vašu osobu! Vaše imenovanje veliko je priznanje i počast iskazana Hrvatima iz Janjeva, koji čine dragi dio hrvatskoga bića te i njima ovim putem posredstvom Vas upućujem najveće čestitke!

Imenovani ste ordinarijem u drevnoj i povijesnoj Hvarskoj biskupiji u kojoj je kršćanstvo sveprisutno, duboko ukorijenjeno i stoljećima postojano te je upravo ono izgradilo kulturu toga otočkoga kraja. Imenovani ste ujedno biskupom na specifičnome i zahtjevnome području koje se danas susreće s mnogim izazovima, posebno očuvanjem stanovništva na tim otocima i potrebom njihova održiva razvoja uz njegovanje našega kršćanskoga identiteta.

Molim Vas da stoga primite također naš poticaj i potporu Vama za obavljanje te časne ali zahtjevne službe te da uvijek znate kako Vam je naša ruka puna povjerenja trajno i stalno ispružena za svaku pomoć“, istaknuo je Petrov u čestitki imenovanome hvarskom biskupu.

Biskup Jezerinac predvodio misu u povodu Papina dana
Zagreb, 13.3.2018. (IKA) – U povodu Papina dana, u utorak 13. ožujka, euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici predvodio je umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac. U koncelebraciji bilo je više svećenika, među kojima i tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, te rektor Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa preč. mr. Anđelko Koščak. Na misi je sudjelovao velik broj članova Križarske organizacije. Uvodeći u slavlje, biskup Jezerinac podsjetio je kako je veliki štovatelj i zaljubljenik pape bio blaženik i utemeljitelj Križarske organizacije, dr. Ivan Merz, koji je 1925. godine inicirao proslavu Papina dana.

Gotovo da i nema susreta, bilo pojedinačnog ili zajedničkog, posebno službenog, a da se papa Franjo ne preporučuje u molitve. To i mi danas rado činimo. Molimo za papu Franju da ga Duh Sveti nadahne i jača u upravljanju kormilom lađe, naše Crkve, rekao je biskup Jezerinac.

U homiliji podsjetio je na vrijeme u kojem je Merz predložio slavljenje Papina dana. „Bilo je to vrijeme jakih intelektualnih napada na Crkvu s teškim političkim posljedicama. Merz je shvatio kako je važno spominjati se nekih događaja, posebno s područja vjere i vjerskih istina, koje su od velike važnosti za život Crkve i vjernika. To također vrijedi i za Papin dan, kada razmišljamo o poslanju i o ulozi Kristova nasljednika ovdje na zemlji”.

Nadalje je posvijestio kako papa Franjo rado upotrebljava riječ „sjećanje”, i time nam poručuje da se ne zaboravljaju događaji koji su veoma važni u osobnom životu, a posebno u povijesti Crkve, koji su je obilježili, bilo u njezinoj patnji, bilo u radosnim trenucima vjerničkog života. „Sjećanje” o kojem govori papa Franjo, odnosi se također i na događaj koji sigurno ne možemo mimoći, kojega kao vjernici ne možemo na današnji dan ne spomenuti, a to je upravo događaj izbora prvoga pape Petra. Ovo nas 'sjećanje' vraća na naše sigurne temelje i sigurnost u Onoga u koga smo povjerovali. To nam sjećanje daje povjerenje u Isusovu Riječ, koja se čita i meditira te naviješta prigodom svake mise, uvjereni da to nije ljudska već božanska riječ. Isus je upravo svojom riječju uspostavio službu papinskog služenja, rekavši Petru: "Ti si Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju". No, podsjetio je, kako Isus nije postavio mudre i silno pametne ljude, nego siromašnog ribara Šimuna. „Šimun, kome je Isus dao ime Petar, nije završio nikakve škole, osim što je naučio bacati mreže za lov ribe. Isus je izabrao ovakvoga Petra kako bi pokazao da snaga Crkve ne ovisi o čovjeku, da Crkva nije ljudska nego božanska ustanova; da će ona vječno trajati, da ju nitko ne može uništiti, unatoč svih pritisaka i progona, pa i vlastite slabosti. Konstanta Crkve kroz povijest upravo je njezina izloženost navalama zla i njegovoj razornoj moći. Ono nekada i prodre u Crkvu i tako ju razara iznutra, a sigurno je ovo: ne može nadvladati Crkvu, jer je sazidana na Petru, utemeljena je na toj Stijeni. To je pokazala i dvijetisućljetna povijest”.

Govoreći o vjernosti Crkvi i odanosti papi, biskup Jezerinac je kao primjer stavio blaženog kardinala Alojzija Stepinca, koji je imao hrabrosti oduprijeti se bivšoj ateističko-komunističkoj vlasti i to uz cijenu života, da sačuva jedinstvo Crkve. „Ljudi Crkve imaju dužnost propitivati sebe i druge o prikladnosti izričaj vjere i nauka Crkve, ali ono što ne smije biti dovedeno u pitanje je odnos povjerenje, poštivanja ljubavi prema Crkvi i Petrovu nasljedniku. To je velika istina blaženog Alojzija Stepinca. Dok je istina o njemu bila okovana i mržnjom zamračena, mržnja i laž nisu mogle uništiti to svjetlo, jer je preveliko da bi ga tama mogla prekriti”.

Govoreći pak o papi u miru Benediktu XVI. i papi Franji,

biskup je naglasio kako je za razliku od pape Benedikta XVI. koji je svojim knjigama, posebno o Isusu Kristu i svojim naviještanjem Evandjelja, ušao u dubinu vjere, papa Franjo želi predstaviti Krista na jedan jednostavan, a opet privlačan način. „On želi prikazati Crkvu kao majku koja vodi brigu o svakom djetetu. Zbog te jednostavnosti osvaja sve više ljudi, ne samo katolike, kršćane, nego i ljude drugih vjera i nevjernike” rekao je, te nastavio „s obzirom na njih dvojicu, nameće mi se slika Pavla i Petra: Pavao, tumač istina vjere, Petar svjedok Isusove jednostavnosti. Obadvojica pak zaljubljeni u Gospodina Isusa, tako da će i život položiti za Njega”.

Sigurno je da je govor pape Franje, govor za današnjeg čovjeka i to snagom Evandjelja. Isus traži autentičnost. Isus traži ljude ljubavi i oprosta. Isus traži one koji će se zauzimati za druge, umjesto da ih osuđuju. Kao što papa Franjo toplo govori o Crkvi, on također toplo govori o majci Božjoj. Ona je 'mama koja skrbi za Crkvu, koja nosi Isusa, najveću našu radost, koja nas uvijek vodi k Njemu. Njoj redovito upravljamo svoju molitvu'. Eto, to je papa Franjo. Iako nam se poneki puta čini, a neki to pretvaraju u krivovjerje, da su mu potezi i riječi neuobičajene, on to čini iz ljubavi prema Isusu Kristu.

On jednostavno osvaja svijet, rekao je propovjednik, te upozorio kako ponekad imamo dojam da se papu Franju želi suprotstaviti našoj Crkvi, posebno biskupima. Tome nećemo nasjesti jer odviše volimo Papu i Crkvu, te to potkrijepio riječima kardinala Stepinca: „Ostanite dakle pod svaku cijenu, pa ako treba i uz cijenu života, vjerni Kristovoj Crkvi, koja ima na čelu Petra, Papu za poglavara”.

Pozivajući vjernike da mole za papu Franju, da ga dobri Bog obdari snagom da i dalje sretno upravlja lađom, Kristovom Crkvom, i vodi vjernike prema konačnoj destinaciji, prema kojoj svi mi putujemo, na kraju homilije biskup Jezerinac sazeo je Papin lik i pothvate pape: „Prihvaća i naviješta evanđelje kao istinsku radost, slobodu i spasenje čovjeka. Isus je za papu Franju Sin Božji koji danas spašava, ozdravlja, prašta i ljubi. Njegova slika čovjeka je utemeljena u čovjeku-sinu Božjem, slici Boga u kojeg vjerujemo. Zato papa Franjo ne trpi bilo kakvu diskriminaciju glede čovjeka: osuđuje zlo, ali spašava čovjeka. Svoje poslanje živi kao jedan od najjednostavnijih ljudi našega vremena: nije obuzet ni izgledom ni ugledom. Slobodan je u sebi, jer kroči stazom Učitelja. Njegov odnos prema povijesti, je odnos traženja istine i svjetla, ali nije podložan pritisku medija, koji uglavnom kolebaju slabe. Sigurni smo da će u tom svjetlu zablistati i naš blaženi kardinal Stepinac, čije lice već previše blate oni koji su protiv povijesne istine. Budimo strpljivi i radujmo se u Gospodinu”.

Crkva u Hrvata

Filipini: Blagoslovljen Centar bl. Ivana Merza

Marikina, 3.3.2018. (IKA) - U gradu Marikina, biskupija Antipolo (metropolija Manila) na Filipinima mjesni biskup Francisco De Leon blagoslovio je 3. ožujka novi Centar bl. Ivana Merza i u njemu kapelu u kojoj se čuvaju i izlažu na štovanje relikvije blaženog Ivana kao i relikvije drugih blaženika i svetaca. Posljednjih deset godina na Filipinima se veoma raširilo štovanje bl. Merza, tako da je ondje osnovana i Vicepostulatura koja koordinira i širi štovanje hrvatskog blaženika, a službu vicepostulatora obnaša Dave Ceasar dela Cruz, teolog-laik. Na dan blagoslova u posljednjepodnevnim satima okupili su se u Centru brojni štovatelji bl. Ivana te volonteri koji pomažu u Vicepostulaturi. Uz biskupa De Leona blagoslovu je nazočio i župnik župe sv. Gabrijela od Žalosne Gospe na čijem se teritoriju Centar nalazi. U homiliji prigodom blagoslova biskup De Leon naglasio je kako se Isusa treba slijediti kao što su to činili sveti, naročito blaženi Ivan. Takav je život ostvarenje evanđeoskih vrlina koje Isus preporuča i traži od svojih sljedbenika. Biskup je izrazio i zadovoljstvo što je otvoren ovakav Centar koji je prvi te vrste u toj biskupiji. Na kraju obreda blagoslova svi su iskazali štovanje relikvijama bl. Ivana Merza. Vicepostulatura je do sada organizirala pohod relikvija bl. Ivana Merza u brojne župe i mjesta po Filipinima, a to ima u programu i za budućnost kao sastavni dio svoje apostolske djelatnosti. Svečanost blagoslova novih prostorija Centra, koji postoji već godinu dana završila je u večernjim satima molitvom krunice nakon čega je slijedila misa koju je predvodio vlč. Ryan Pasabilla. Nakon mise molile su se molitve za ozdravljenje po zagovoru bl. Ivana. Više od stotinu osoba nazočilo je proslavi blagoslova Centra koji će biti duhovna oaza mnogima. Svake druge subote služit će se u Centru misa u čast bl. Merzu nakon čega će se moliti molitve ozdravljenja.

Nadbiskup Želimir Puljić na „Forumu mladih katolika“ održao predavanje „Europski identitet i kršćanstvo“

Bruxelles, 7.3.2018. (IKA) - Zadarski nadbiskup Želimir Puljić održao je na susretu „Forum mladih katolika za društvenu uključenost“ u Bruxellesu u srijedu 7. ožujka predavanje o temi „Europski identitet i kršćanstvo“, gdje je gostovao na poziv 'Foruma plus' iz Splita i Marijane Petir, hrvatske zastupnice u Europskom parlamentu. Nadbiskup je govorio o Europi na kraju prvoga i drugoga milenija te kršćanskoj ponudi Europe na početku trećega milenija njene povijesti.

Mons. Puljić podsjetio je da su političari Robert Schuman, Konrad Adenauer i Alcide De Gasperi, politički predstavnici Francuza, Nijemaca i Talijana, sva trojica katolici, planirali ujedinjenje Europe na temeljima zajedničke kršćanske baštine. Slično su ponovila i dvojica predsjednika Europske komisije, Jacques Delors (na čelu Komisije od 1985. do 1995.), da „Europi treba dati dušu“ i njegov nasljednik Jacques Santer (1995.-1999.), kako se „Europi ne može dati dušu ostajući samo na načelima pomirbe, pravde, solidarnosti, slobode i ljudskog dostojanstva, nego valja uočiti i uvažiti ulogu religijskih i filozofskih sustava i stavova u životu ljudi i u stvaranju identiteta“.

„To su ponavljali i pape od Pija XII., Ivan XXIII., Ivana Pavao II. do Benedikta XVI. i pape Franje. Sv. Ivan Pavao II. iz španjolskog svetišta Santiago de Compostela obratio se posebnim riječima Europi: 'Ja, Ivan Pavao II, sin poljskog

naroda, koji je slavenski među Latinima i latinski među Slavenima; ja, nasljednik svetoga Petra i pastir sveopće Crkve, vičem tebi stara Europo s ljubavlju: Pronađi sebe! Budi svoja! Otkrij svoje početke! Oživi svoje korijene! Povrati se životu!' (9. 11. 1982.). On je prvi počeo govoriti o cjelovitoj Europi od Portugala do Urala, a slavenske apostole sv. Ćirila i Metoda 1980. g. proglasio je suzaštitnicima Europe. Time je htio naglasiti da je Europa plod dviju kršćanskih tradicija, njenog Istoka i Zapada“, poručio je nadbiskup Puljić.

Papa Benedikt XVI. tumačio je kako je kršćanstvo oblikovalo Europu. Upućivao je na poguban utjecaj relativizma, agnosticizma, laicizma i sekularizma. „Kao intelektualac i znalac povijesnih gibanja, ponavljao je da je 'europska kultura rođena iz susreta vjere i razuma', iz 'susreta biblijskog navještaja i grčke filozofije'. Isticao je da se treba zauzimati za uspostavu jedinstva vjere i razuma, kršćanstva i kulture, ako Europa želi preživjeti“, rekao je mons. Puljić i podsjetio na poticaj pape Franje parlamentarcima u Strasbourgu 25. studenoga 2014. g., da se „vrate duhu utemeljitelja Europske unije koji su u središte velikog političkog projekta stavili povjerenje u čovjeka; ne toliko kao u građanina ili subjekta ekonomije, nego kao osobu obdarenu transcendentnim dostojanstvom“. Nadbiskup je istaknuo riječi pape Franje kako je „došlo vrijeme da zajedno gradimo Europu koja ne počiva na ekonomiji, nego na svetosti ljudske osobe i na nepovredivim vrijednostima. Vrijeme je graditi Europu koja kontemplira nebo i teži k uzvišenim idealima, koja brani i štiti čovjeka, koja sigurno korača ovom zemljom kao dragocjeni orijentir za čitavo čovječanstvo“.

Predsjednik HBK upozorio je kako se nakon ugroze duhovnog jedinstva Europe po podjeli na katolike i protestante u 16. st., pojavila intelektualna kriza koja je počela dijeliti religiozno od laičkoga, svjetovno od svetoga. U području filozofije nastali su racionalizam i pozitivizam. „Sve je to pridonijelo shizofrenom stanju podjela koje su se osobito iskazale u 20. st. u političkim konfrontacijama nacionalsocijalizma i boljševizma, fašizma i komunizma. Željezna zavjesa nakon Drugog svjetskog rata postala je simbolom razdijeljenosti duha, pameti i srca Europe, razdijeljenosti njenog korpusa“, upozorio je mons. Puljić, podsjetivši da Europa ne postoji odvijeka. Tim imenom 'krstili' su je Feničani koji su s područja današnjeg Libanona krajeve Grčke nazivali 'zemljom zapada i tame'. U njihovom izričaju to je glasilo 'europa'. Svoju samosvijest grčki 'krajevi tame' dobili su nakon što su se oduprijeli vojnoj okupaciji i pobijedili perzijskog kralja Darija kod Maratona, 490. i Salamine, 480. g. „Ta je pobjeda bila obrana čovjeka i njegove slobode. A u ozračju slobode grčki čovjek se 'susreo s razumom' i inaugurirao zvanje filozofa, što je postalo arhetipom europskog čovjeka. Proučavanje reda i harmonije, dobrote, ljepote, etike i estetike, fizike, metafizike, logike i ontologije postao je sastavnim dijelom grčkog, tj. europskog načina razmišljanja“, rekao je predavač i povezo grčku filozofiju s evanđeljem koje je tamo stiglo još u vrijeme živih apostola.

„Isus je odredio i poslao apostole neka idu i krštavaju ljude. Prolazili su mjestima i gradovima, uglavnom na područjima istočno i južno od Jeruzalema. Jednog dana kad je Pavao došao u galacijski kraj, u Troadi je imao viđenje. Ukazao mu se neki Makedonac i pozvao ga neka 'prijede u Makedoniju i pomogne im' (Dj 16, 9). Pavao je to shvatio kao Božju

poruku pa je pošao u Makedoniju. Njegova misijska putovanja nisu bila bez problema. Morao je puno trpjeti za Krista, biti često u smrtnim pogiblima i primati brojne batine. Premda je bilo rimski građanin, koje se nije smjelo bičevati, on se nije bunio. Bio je sretan ako je za Krista mogao nešto pretrpjeti. No, jednom kad su ga htjeli bičevati, spomenuo im je svoje 'rimsko pravo' i prizvao na sud cara, pa je bio otpremljen u Rim na suđenje. U Rimu je mučenički završio ovozemni život. Ali, on je taj grad osvojio patnjom, zatvorom i propovijedanjem. Bio je duboko uvjeren, ako Rim postane kršćanski, cijelo će Rimsko Carstvo biti kršćansko. I nije se prevario. Jasno, uz stalni pogled prema brdu Kalvariji, odakle je crpio nadahnuće za teologiju križa i uskrsnuća", poručio je nadbiskup Puljić u Bruxellesu na Forumu mladih katolika za društvenu uključenost.

Zajednička izjava članova Austrijske BK i BK BiH

Svojim posjetom austrijski biskupi žele ohrabriti one koji su ostali i prenijeti im nadu u budućnost - Biskupi obiju zemalja podupiru Bosnu i Hercegovinu na putu europske integracije Sarajevo, 8.3.2018. (IKA/KTA) - Zajednički susret članova Austrijske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine održan je u ponedjeljak 5. ožujka u Nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu. Predsjedali su bečki nadbiskup kardinal Christoph Schönborn, predsjednik Austrijske BK, i vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, predsjednik Biskupske konferencije BiH. Sudjelovalo je 11 članova Austrijske BK i svi članovi Biskupske konferencije BiH. Na zajedničkom zasjedanju također su sudjelovali apostolski nunciji iz Austrije i Bosne i Hercegovine mons. Peter-Stephan Zurbriggen i mons. Luigi Pezzuto. Tijekom zasjedanja članovi dviju biskupskih konferencija pripremili su Zajedničku izjavu koja je objavljena nakon završetka zasjedanja Austrijske BK 8. ožujka na konferenciji za novinstvo u Svećeničkom domu u Sarajevu. Zajedničku Izjavu prenosimo u cijelosti:

Prvi puta okupili su se 5. ožujka u Sarajevu članovi Austrijske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine da bi na taj način posvjedočili zajedništvo Crkve u dvjema zemljama koja je povezana zajedničkom poviješću i brojnim događanjima. Mjesto zajedničkog susreta je Grad za koji je papa Franjo prigodom svoga pohoda 2015. godine kazao da je „s pravom dobio naziv 'europskog Jeruzalema'". Biskupi Bosne i Hercegovine zahvalni su svojoj subraći u biskupstvu iz Austrije da su došli kako bi zajednički molili, jedni druge susreli, upoznali se izmijenili razmišljanja te da bi podijelili radost i žalost ljudi i Crkve u Bosni i Hercegovini.

Posjet biskupa na „Nedjelju solidarnosti“, koja se u republikama Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini uvijek obilježava na treću korizmenu nedjelju, važan je znak. Prilozima te nedjelje pomaže se potrebitima koji su ostali u Bosni i Hercegovini i koji još uvijek trpe posljedice rata. Svojim dolaskom austrijski biskupi dali su svjestan znak posebno i ponajprije mladim ljudima koji već godinama napuštaju tu zemlju odlazeći prema zapadnoj Europi, a mnogi od njih idu u Austriju.

Radosna je činjenica da se pohod austrijskih biskupa događa o 100. obljetnici smrti prvoga vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera. Upravo su u vrijeme nadbiskupa Stadlera, uz veliku pomoć iz Austrije, u Bosni i Hercegovini izgrađene brojne crkve i uspostavljene crkvene institucije. To je bila velika pomoć za crkveno poslanje u zemlji u kojoj je do tada crkveni život održavao gotovo isključivo franjevački red. Prije sto godine Sarajevo i zemlja doživjeli su vrijeme osnutka o čemu svjedoče brojne građevine u centru glavnog

i drugih gradova tada uspostavljenih državnih, kulturnih i drugih institucija.

Crkva i mnogi ljudi u Bosni i Hercegovini nisu zaboravili da su brojne karitativne institucije iz Austrije, kao što su Caritas ili Kirche in Not (Crkva u nevolji), kao i akcije poput „Nachbar in Not“ (Susjed u nevolji) i mnogi pojedinci pomogli tijekom nedavnoga rata u velikoj nevolji. Uz spomenutu zahvalnost povezana je i zahvala za duhovne darove koji su proizašli iz povezanosti Crkve obiju zemalja. Među njima posebno se ističe dvoje blaženika podrijetlom iz Austrije koji su djelovali u Bosni i Hercegovini: s. Berchmana Leidenix, drinska mučenica, koja je bila posebno angažirana u odgoju i školstvu, kao i Ivan Merz koji se štuje kao zaštitnik mladeži.

Održavanjem svoga plenarnog zasjedanja austrijski biskupi idu stopama papa Ivana Pavla II. i Franje koji su pohodili Sarajevo kao glasnici mira i time htjeli pomoći u liječenju ratnih i poratnih rana. Posjet austrijskog episkopata je u isto vrijeme znak solidarnosti s Crkvom u Bosni i Hercegovini koja je tijekom rata od 1992. do 1995. godine i u vremenu nakon rata podnijela brojna iskušenja. U mnogim dijelovima zemlje katolicima prijeti potpuni nestanak. Svojim posjetom biskupi žele ohrabriti one koji su ostali i njima prenijeti nadu u budućnost. Impresivno je djelovanje Crkve u Bosni i Hercegovini: brojne crkvene školske, odgojne i socijalne institucije otvorene su za sve ljude bez obzira na vjeroispovijest i time su živi svjedok nade i konkretne kršćanske ljubavi.

Stoga austrijski biskupi žele i nadalje biti nositelji raznih inicijativa koje bi trebale pomoći vjernicima koji ovdje žive da ponovno uzmu život u svoje ruke i da skladno žive i surađuju s drugima. Biskupi također žele biti ambasadori dramatične situacije katolika u mnogim dijelovima zemlje i vratiti na to pozornost drugih biskupskih konferencija. Posjetima najvišim političkim i vjerskima predstavnicima u zemlji htjeli su izraziti svoju blizinu i potporu svim ljudima dobre volje u Bosni i Hercegovini.

Mnogi ljudi iz Bosne i Hercegovine došli su u Austriju zbog rata. Pronašli su zaštitu i sigurnost i istovremeno obogatili zemlju. Radi njih i radi Bosne i Hercegovine treba se nadati da će mnogi od njih ponovno vidjeti budućnost u svojoj domovini, vratiti se i pri tome pomoći u obnovi i obogaćivanju zemlje.

Bosna i Hercegovina još uvijek nije došla do punog i pravednog mira. Još uvijek postoje napetosti i nepovjerenje u zemlji koji ugrožavaju suživot. Stoga, biskupi iz Austrije, zajedno s biskupima iz Bosne i Hercegovine, apeliraju na sve nositelje odgovornosti u zemlji i na međunarodnoj razini da se zauzmu oko izgradnje pravednog mira. Za to je neophodno poštovanje ljudskog dostojanstva i svih prava i sloboda svih članova društva kao i jednakopravnosti tri naroda koji žive u Bosni i Hercegovini. Ne smiju u ovoj zemlji postojati „građana drugog reda“ ni mehanizmi sustavne diskriminacije. Biskupi obiju zemalja podupiru Bosnu i Hercegovinu na putu europske integracije. Bosna i Hercegovina bila je i jest dio Europe kroz svoju povijest i bogatu kulturnu baštinu.

Prije 100 godina završio je Prvi svjetski rat. Milijuni ljudi izgubili su živote. Sjećanje na tu katastrofu i masovnu patnju trebalo bi osnažiti kršćane i sve ljude dobre volje da se zauzmu za miran suživot. Ispovijedamo Isusa Krista kao Kneza mira i molimo se njemu. U ovoj vjeri potičemo sve ljude da se ujedine na putu mira i dobra. To je put Božji, jedini pravi put svakog čovjeka, svakog društva i svake države, ističe se u zajedničkoj Izjavi Austrijske BK i BK Bosne i Hercegovine.

Čestitka kardinala Puljića imenovanom hvarskom biskupu

Jamčim Vam svoju bratsku blizinu i molitvu da Vas krijepi svjetlo i snaga Duha Svetoga za dobro mjesne Crkve i Crkve u hrvatskom narodu

Sarajevo, 9.3.2018. (IKA) – Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uputio je čestitku imenovanom hvarskom biskupu dr. Petru Paliću u kojoj, među ostalim ističe: „Iskrenim i srdačnim riječima čestitke izražavam radost što Vam je Sveti Otac dao povjerenje i postavio Vas članom apostolskog zbora. Izričem radosnu dobrodošlicu u Apostolski zbor naših dana. Budući da mi je poznato što Vas čeka na novom poslanju, jamčim Vam svoju bratsku blizinu i molitvu da Vas krijepi svjetlo i snaga Duha Svetoga za dobro mjesne Crkve i Crkve u hrvatskom narodu“.

Izbjeglice/migranti u Bosni i Hercegovini

Izvanredna sjednica Upravnog vijeća Caritasu BiH

Sarajevo, 9.3.2018. (IKA/KTA) - Izvanredna sjednica Upravnog vijeća Caritasu BiH održana je 9. ožujka u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu s jednom točkom dnevnog reda - „Izbjeglice/migranti u Bosni i Hercegovini“. Sjednicu je savzao predsjednik Caritasu BiH vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić. Na sjednici su sudjelovali članovi Upravnog vijeća: generalni vikari svih bosanskohercegovačkih nad/biskupija, ravnatelji Caritasu BiH i nad/biskupijskih Caritasu. Novonastala situacija oko izbjeglica/migranata s Istoka, koji u želji da dođu do zapadnih zemalja, traže i pronalaze i putove preko Bosne i Hercegovine. Bosna i Hercegovina je zemlja koja nije u Europskoj uniji i kao takva nije zanimljiva za izbjeglice/migrante iz istočnih zemalja i u njoj se ne žele prijaviti kako prijavom ne bi izgubili svaku mogućnost dobivanja izbjegličkog statusa u zapadnim zemljama. Ta im zemlja jedino služi za tranzit prema zapadnim zemljama. Zbog navedenog razloga nije utvrđen njihov točan broj, jer se kreću na cijelom bosanskohercegovačkom prostoru tražeći mogućnost prelaska granice BiH i Republike Hrvatske i dalje prema željenom cilju na Zapadu.

U prvom dijelu sjednice, kojoj su nazočili članovi Upravnog vijeća Caritasu BiH s nekoliko djelatnika Caritasu u BiH, raspravljalo se o trenutačnoj situaciji s izbjeglicama/migrantima u BiH kao i sagledavanje trenutačnih mogućnosti Caritasu u BiH. Kao i do sada i u svim teškim situacija spremnost Caritasu nije upitna u granicama mogućnosti, ali se osjeti nedostatak financijskih i materijalnih sredstava za ove potrebe. Istaknuto je kako je zbrinjavanje izbjeglica/migranata prvotna zadaća države, a tek onda svih koji žele pokazati širinu ljudskog i vjerničkog srca među koje spada i Caritas u BiH. Odlučeno je da će, uz obvezatnu brigu države za izbjeglice/prognanike, Caritas u BiH pokazati svoju karitativnu širinu u granicama svojih mogućnosti.

Drugom dijelu sjednice pridružili su se predstavnici nacionalnih Caritasu koji još uvijek djeluju u BiH: CRS (Caritas Biskupske konferencije SAD), Caritas Italije, Caritas Belgije i Caritasu Švicarske. U plodnoj i odgovornoj diskusiji prezentirane su mogućnosti i spremnost, ali su se tražili i odgovori kako na kvalitetan način kroz plodnu suradnju pristupiti ovoj problematici u Bosni i Hercegovini. Predstavnici nacionalnih Caritasu, koji još uvijek djeluju u BiH, obećali su konkretnu potporu Caritasu BiH i nad/biskupijskim Caritasima kako bi ostvarili svoje poslanje u granicama svojih mogućnosti.

Rim: Biskup Škvorčević u godišnjoj vizitaciji Zavoda sv. Jeronima

Rim, 9.3.2018. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević, kao predsjednik Biskupskoga povjerenstva za Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima u Rimu, obavio je od 6. do 9. ožujka redovitu godišnju vizitaciju Zavoda. U osobnim razgovorima s poglavarima, djelatnicima i svećenicima studentima, upoznao se s cjelokupnim duhovnim i materijalnim stanjem Zavoda.

Posljednjega dana vizitacije biskup Škvorčević predvodio je u zavodskoj kapelici euharistijsko slavlje u koncelebraciji s poglavarima i svećenicima studentima. U homiliji se osvrnuo na prvo čitanje iz Knjige proroke Hošeje koje govori o nužnosti povratka naroda k Bogu. U ljudskoj povijesti pa i u našim životima nema reverzibilnih procesa, istaknuo je mons. Škvorčević, uvijek smo u razvoju, u hod. Kako onda shvatiti prorokov poziv na povratak, zapitao se biskup. Objasnio je da prorok upozorava na odmak od Boga: napuštajući put koji vodi k Bogu, čovjek se zaustavlja i ne može dalje. U korizmi, ovaj se poticaj na povratak spaja s pozivom na obraćenje. Hebrejska i grčka riječ za obraćenje temelje se na slici tjelesnoga okreta. Obraćenje na koje nas poziva Sveto pismo ne može biti djelomično, nego mora biti cjelovito – „svim srcem i svom dušom“, kako kaže Isus u evanđelju dana. Plod obraćenja je dvostruk. S jedne se strane očituje u ljubavi prema Bogu koja postaje konkretna kada se ne zaustavimo isključivo na govoru o Bogu nego uđemo u razgovor s Bogom, kako jednom reče sveta Terezija Avilska. S druge pak strane obraćenje se očituje i u ljubavi prema bližnjemu. „Ne budimo samo jedni s drugima, nego i jedni za druge“, pozvao je biskup Škvorčević svećenike Zavoda.

Vizitacija je zaključena zajedničkim susretom svih članova Zavoda s biskupom vizitatorom. Na početku susreta rektor preč. Bože Radoš iznio je godišnju statistiku Zavoda. U akademskoj godini 2017./2018. u Zavodu, uz rektora i vicerektora, borave 25 svećenika studenta. Dolaze iz četiri suverene države: iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Rumunjske te iz četiri biskupske konferencije: Hrvatske biskupske konferencije, Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda i Rumunjske BK.

Svećenici studenti potječu iz sljedećih (nad)biskupija: Zagreb (4), Đakovo-Osijek (4), Vrhbosna (2), Rijeka (2), Požega (2), Banja Luka (1), Krk (1), Kotor (1), Poreč i Pula (2), Split-Makarska (2), Mostar-Duvno (1), Zadar (1), Bar (1), Temišvar (1).

Studiraju na deset crkvenih (sve)učilišta: Gregoriana – 8, Sveti Križ – 4, Lateran – 1, Salesiana – 1, Augustinianum – 1, Atenej sv. Anzelma – 2, Alfonzijanska akademija – 1, Biblicum – 2, Institut Ivan Pavao II. (brak i obitelj) – 2, Papinski institut za crkvenu glazbu – 1.

Studiraju sljedeće predmete: crkveno pravo (5), teologija braka i obitelji (2), svećenička formacija (2), filozofija (1), pastoralna teologija (1), crkvena povijest (2), Sveto Pismo (2), liturgika (2), pedagogija (1), teologija duhovnosti (1), moralna teologija (1), crkvena glazba (1), dogmatika (1), patrologija (1). Uz to, Studij pri Kongregaciji za kauze svetih upisali su 3 svećenika.

Zatim se biskup Škvorčević osvrnuo na tijek vizitacije, iznio je svoje dojmove i uputio neke poticaje studentima i poglavarima. Uz to, zahvalio je poglavarima i djelatnicima koji omogućuju funkcioniranje Zavoda. Susret je završio razgovorom u kojem su se biskup Škvorčević i svećenici studenti dotakli aktualnih pitanja vezanih uz crkveni život u domovini Hrvatskoj.

Promocija Zbornika radova „Vidakoviću u čast“

S Međunarodnog znanstvenog simpozija prigodom 100. obljetnice rođenja i 50. obljetnice smrti Albe Vidakovića
Subotica, 10.3.2018. (IKA) - U organizaciji Katoličkog društva „Ivan Antunović“ u subotu 10. ožujka u Muzičkoj školi u Subotici održana je promocija zbornika „Vidakoviću u čast“. Zbornik sadrži radove s Međunarodnog znanstvenog simpozija održanog 2014. godine prigodom 100. obljetnice rođenja i 50. obljetnice smrti Albe Vidakovića. Ovaj simpozij pod imenom „Dani Albe Vidakovića“ s bogatim programom, kako onim koncertnim, tako i u okviru međunarodnoga znanstvenog skupa i liturgijskom proslavom održan je u organizaciji Subotičke biskupije, Katoličkog društva „Ivan Antunović“ iz Subotice, Instituta za crkvenu glazbu „Albe Vidaković“ Katoličkoga bogoslovnog fakulteta iz Zagreba i Hrvatskog društva crkvenih glazbenika iz Zagreba.

Zbornik „Vidakoviću u čast“ tiskan je u veljači ove godine u nakladi Katoličkog društva „Ivan Antunović“. U zborniku se nalazi devet znanstvenih radova u kojima su dotaknuta gotovo sva polja djelovanja i okolnosti u kojima je Albe Vidaković živio i radio, a uz radove koji tematiziraju njegov muzikološki rad na različitim područjima, nalaze se u zborniku i dva sjećanja na Vidakovića iz pera rođakinje i jednog njegovog učenika. Tome su priključeni programi koncerata koji su održani tijekom ovih dana, da bi se dobio potpuniji uvid u raznovrsnost onoga što je izvedeno iz Vidakovićeva sakralnog, ali i svjetovnog opusa. U izdanju se nalaze i fotografije iz arhive Katoličkog lista „Zvonik“ na kojima su prikazani značajni trenuci s održanog simpozija. O muzikološkom, pedagoškom, skladateljskom i umjetničkom djelu Albe Vidakovića pisali su i govorili priznati stručnjaci. Promociju zbornika otvorio je komorni zbor Collegium Musicum Catholicum izvođenjem Vidakovićeva skladbe Zdravo, Majko djevice pod ravnanjem maestra Miroslava Stantića.

Na početku večeri nazočnima se obratio vlč. dr. Ivica Ivanković Radak, predsjednik Katoličkog društva „Ivan Antunović“, prenijevši i pozdrave suorganizatora Dana Albe Vidakovića i predstavljanja ovoga zbornika subotičkoga biskupa Ivana Penzeša, prof. dr. Ante Crnčevića, predstojnika Instituta za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, i s. Domagoje dr. Ruže Ljubičić, predsjednice Hrvatskog društva crkvenih glazbenika. Na osobit način dr. Ivanković Radak zahvalio je profesorici Dragani Nikolić, ravnateljici Muzičke škole u Subotici na gostoprimstvu, kao i govornicima, dr. Sonji Marinković, redovitoj profesorici na Katedri muzikologije Fakulteta muzičke umjetnosti u Beogradu, te maestru Miroslavu Stantiću, uredniku zbornika. Istaknuo je kako je Crkva značajno pridonosila različitim oblicima kulture i umjetnosti, a na osobit način i crkvenoj glazbi.

Urednik izdanja je mo Miroslav Stantić, zborovođa je i orguljaš u subotičkoj katedrali, gdje vodi i katedralni zbor „Albe Vidaković“. Prigodom promocije zbornika, mo Stantić kazao je kako je crkvena glazba XX. stoljeća nezamisliva bez lika i djela Albe Vidakovića. Upoznao je nazočne s životnim putom, glazbenom naobrazbom i djelovanjem Albe Vidakovića. Naglasio je kako je Vidaković kao svećenik svoj skladateljski opus najviše ostvario skladajući duhovnu glazbu – mise, motete, oratorije, pučke i liturgijske popijevke, ne zanemarujući ni svjetovni opus – solo pjesme, kvartet za simfonijski orkestar... Muzikološki rad Albe Vidakovića ostvaren je objavljivanjem 60 studija i znanstvenih članaka.

Recenzentica zbornika dr. Sonja Marinković kazala je kako je dirnuta povodom dolaska u najstariju od muzičkih škola

na tim prostorima, a to je promocija ovog vrijednog zbornika radova. Istaknula je plodan rad Albe Vidakovića koji se u određenom povijesnom trenutku može objektivno sagledati i valorizirati te da su Dani Albe Vidakovića organizirani u pravome trenutku. Predstavila je radove koji se nalaze u zborniku „Vidakoviću u čast“, ukazavši na dobru koncepciju zbornika, koji u svojim radovima obuhvaća i tematizira bogat stvaralački opus Albe Vidakovića te poručila da svestranost i nesebična zauzetost Albe Vidakovića trebaju biti izazov i poticaj za dalji rad i proučavanje.

Collegium Musicum Catholicum upotpunio je predstavljanje zbornika izvođenjem Vidakovićeva madrigala Kraj čuprije, na stihove Alekse Kokića.

Znanstveni radovi izloženi na simpoziju predstavljaju vrijedan doprinos rasvjetljavanju kompleksne umjetničke osobnosti Albe Vidakovića i s različitih aspekata prikazuju njegov veliki rad na usavršavanju crkvene glazbe. Njegov značaj velik je i za hrvatsku crkvenu glazbu, ali i za njegovu rodnu Suboticu u kojoj se na osobit način njeguje izvođenje njegovih skladbi. Naklada ovog zbornika važan je korak u nastavku proučavanja crkvene glazbe kao značajnog kulturnog fenomena, koji je od osobite važnosti za Hrvate u Srbiji, čiji je velikan Albe Vidaković pridonio cjelokupnom vjerskom i kulturnom životu svojih suvremenika i ostavio za sobom značajan opus koji privlači i današnje muzikološke stručnjake.

Čestitka biskupa Vukšića imenovanom hvarskom biskupu

Molim da dragi Bog blagoslovi svaki Tvoj budući korak i plemeniti naum u naviještanju, posvećivanju i služenju dijelu Crkve Božje koji živi u Hvarskoj biskupiji

Sarajevo, 10.3.2018. (IKA/KTA) - Vojni biskup u Bosni i Hercegovini Tomo Vukšić uputio je čestitku imenovanom hvarskom biskupu dr. Petru Paliću, koju prenosimo u cijelosti:

Dragi i poštovani don Petre! Radujem se vrlo! Ustvari, Tvoje današnje imenovanje za mene je samo vijest a nije iznenađenje, i negdje u sebi sam pretpostavljao, da bi Te papa Franjo mogao poslati na otoke, baš kao nasljednika dobroga biskupa Slobodana. Molim da dragi Bog blagoslovi svaki Tvoj budući korak i plemeniti naum u naviještanju, posvećivanju i služenju dijelu Crkve Božje koji živi u Hvarskoj biskupiji, na čijem području sam i osobno proveo cijele četiri ratne godine, u Dominikanskom samostanu u Bolu zajedno s Bogoslovijom iz Sarajeva, te imao priliku izbliza upoznati dobrotu vjernika i svećenika te biskupije, a prije svih braće dominikanaca i Tvoga prethodnika, dosadašnjega biskupa. S blagoslovom bilo! I na spasenje: Tebi, biskupu Slobodanu, svim vjernicima, svećenicima, redovnicima i redovnicama Hvarske biskupije. Neka sve bude na slavu Božju i širenje Evandjelja!

Izjava kardinala Puljića u vezi s neutemeljenim javnim prozivanjem biskupa Komarice sa strane predsjednika RS Dodika

Sarajevo, 13.3.2018. (IKA/KTA) - Vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić dao je 13. ožujka izjavu Katoličkoj tiskovnoj agenciji Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine koju prenosimo u cijelosti:

Neugodno sam iznenađen ponovnim neutemeljenim javnim prozivanjem moga brata u biskupstvu mons. Franje Komarice sa strane predsjednika Republike Srpske gospodina Milorada Dodika. Osjećam svojom obvezom stati na stranu ponajprije istine o kojoj govori biskup Komarica, ali i njegove osobe kao duhovnoga pastira katoličkih vjernika, koji su najvećim dijelom raspršeni po svijetu.

Prema izvješću Novinske agencije Republike Srpske, gospodin Dodik je, između ostalog izjavio da ne komentira „netačne, tendenciozne i, na momente, zlorade navode“ biskupa Franje te da „opservacije biskupa Komarice ne služe poboljšanju kvaliteta života ni rimokatolika ni drugih građana“. Prema njegovim riječima „one unose samo bespotreban nemir na prostor koji vapi za mirom i izgradnjom povjerenja“ dok „vlasti Republike Srpske svakodnevno rade na unapređenju kvaliteta života svojih građana, ne gledajući na njihovu nacionalnost ili vjeroispovijest“.

A što, zapravo, biskup Komarica traži i za koga i čime to unosi „bespotreban nemir na prostor koji vapi za mirom i izgradnjom povjerenja“, kako kaže gospodin Dodik. Pojedini austrijski mediji prenijeli su pisanje svojih novinara koji su, 5. ožujka 2018., razgovarali s biskupom Komaricom nakon zajedničkog susreta Austrijske biskupske konferencije i Biskupske konferencije BiH održane toga dana u Sarajevu. Kako spomenuti mediji na svoj pojednostavljen način prenose, biskup Komarica izjavio je, između ostaloga, „da su mnogi katolici ubijeni u ratu, tisuće njih prognane, brojni su morali izbjći i do danas ne smiju se vratiti te da su gotovo sve crkve i crkvena imovina uništeni kao i da se ponovna izgradnja odvija sporo zbog birokracije Milorada Dodika koji ne daje dozvole ili se molbe prikazuju nemjerodavnima“. Kao pastir Crkve vrhbosanske želim podsjetiti da se entitet Republike Srpske ne proteže samo na veliki dio teritorija Banjalučke biskupije nego i na dio teritorija Vrhbosanske nadbiskupije gdje je ostao samo mali broj katolika. Nemam namjeru ponavljati kakva su i kolika zla učinjena na prostorima pod srpskom vlašću u vrijeme rata jer o tome dovoljno svjedoči podatak da je više od 90 % katolika prognano i izbjeglo s toga prostora. To se dogodilo čak i s onih područja gdje nije bilo ratnih stradanja poput banjalučke regije, a prava su rijetkost bile crkve i samostani koji nisu srušeni ili devastirani u tom dijelu BiH. U prvim poratnim godinama povratak je na tim prostorima bio gotovo nezamisliv, a vlast je nastavila činiti sve da do istinskog povratka nikad ne dođe. Dovoljno je proći katoličkim selima velikog dijela Bosanske Posavine i vidjeti ruševine obiteljskih kuća u kojima su izrasla cijela stabla.

Očekujemo od gospodina Dodika da, kao osoba koja obnaša tako odgovornu dužnost, provjeri podatke i javno ih iznese: od sadašnjega broja katolika uopće u entitetu, kojemu je on predsjednik, do broja katolika na radnim mjestima u raznim državnim, obrazovnim, kulturnim i drugim institucijama, koje se financiraju iz entitetskog proračuna, preko visine sredstava koje je entitetska vlast uložila u obnovu kuća katolika i njihov povratak do toga koliko je legitimno izabranih hrvatskih predstavnika u vlasti u tom entitetu te tako dokaže da tvrdnje biskupa Franje nisu istinite. Mnoge, a na poseban način biskupa Komaricu, to bi vrlo obradovalo.

Činjenica da katolicima nije omogućen povratak mora

boljeti njihovog pastira Franju koji godinama neumorno diže glas govoreći gluhim ušima većine entitetskih, državnih i međunarodnih moćnika. Pojedini s vremena na vrijeme prijete i ušutkavaju ga, neke to ne zanima, a veliki je broj oni koji ga saslušaju, ali ništa konkretno ne poduzmu. Iz osobnih susreta i razgovora poznato mi je da postoje mnogi koji bi htjeli pomoći, ali ne znaju kako ili se osjećaju kao da su im ruke svezane. Postoje i oni koji poduzimaju konkretne korake i daju svoju potporu na razne načine i tako podržavaju nadu u budućnost. Unatoč tome, bolna mora biti šutnja i nezainteresiranost velikog broja hrvatskih predstavnika na raznim razinama vlasti i predstavnika međunarodne zajednice. I moja se duša svaki put ispuni tugom kad god dođem u brojna opustošena katolička sela u kojima sada živi mali broj onih koji su ostali ili su se vratili te s pravom očekuju potporu svih, a ponajprije predstavnika svih razina vlasti. Divljenja je vrijedno zauzimanje svećenika i časnih sestara koji im nastoje biti potpora u svemu što je potrebno. Ali oni sami ne mogu učiniti sve što bi se trebalo i moralo učiniti da se u nebo vapijuća nepravda makar malo ispravi.

Ujedinjujem svoj glas s vapajem biskupa Komarice i pozivam sve nas da u središte stavimo malog, siromašnog i poniženog čovjeka iz svakoga naroda i u svakom dijelu Bosne i Hercegovine jer drugačije ne može biti ni pravde, ni sreće, ni društvene sloge. Bez toga je i sretna budućnost dovedena u pitanje. Nije realno očekivati veliki broj povratnika niti da se, barem za sada, vrati većina onih koji su se negdje drugdje dobro snašli. Ipak, postoji nemali broj onih koji bi se željeli vratiti, a među kojima se nalaze i oni koji su siromašni i ne mogu ispuniti brojne administrativne zahtjeve koji su, na žalost, nerijetko baš tako i napravljeni da se spriječi ispravljanje nepravde. Takvi zaslužuju potporu i pomoć svih i o takvima govori biskup Franjo.

Unatoč brojnim poteškoćama, sve vjernike potičem na čvrstu vjeru u Boga koji vodi povijest svakog naroda i svakog čovjeka. Pošto učinimo sve što ljudski možemo učiniti na putu dobra, stavimo svoju sadašnjost i budućnost u Božje ruke moleći zajedno s psalmistom: „Gospodin je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam... Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim jer si ti sa mnom“. U tom duhu pozivam sve katolike, ali i sve druge ljude dobre volje, na molitvu za ispravljanje počinjenih nepravdi, za sprječavanje novih i za sve mirotvorce čiji glasovi često ne dopiru do moćnika ovoga svijeta. Postanimo, svatko na svome mjestu i u skladu sa svojim ovlastima i mogućnostima, graditelji društvene pravde i mira utemeljenog na pravdi i dostojanstvu čovjeka kojeg mu je Bog dao i kojeg nijedan čovjek nema pravo oduzeti.“

Inozemne vijesti

Humanitarne katastrofe pogađaju 535 milijuna djece

Stalni promatrač Svete Stolice pri UN-u upozorio na ugroženo dostojanstvo djece diljem svijeta

Ženeva, 5.3.2018. (IKA) - Dostojanstvo je djece u opasnosti, a najveći interes maloljetnika treba uvijek biti prioritet, u svakom kontekstu, istaknuo je nadbiskup Ivan Jurković, stalni promatrač Svete Stolice pri Organizaciji ujedinjenih naroda u Ženevi, govoreći o pravima djece 5. ožujka na 37. zasjedanju Vijeća za ljudska prava.

Osvrnuvši se na 70. obljetnicu Opće deklaracije o ljudskim pravima, koja se obilježava ove godine, nadbiskup je pozvao međunarodnu zajednicu, vlade i građansko društvo na suradnju u zaštiti djece, i to bez postavljanja posebnih uvjeta, i u svijesti da je budućnost u rukama djece.

Nadbiskup je potom podsjetio na riječi pape Franje, koje je 2013. godine uputio sudionicima Socijalnoga tjedna talijanskih katolika, kada je rekao da narod koji se ne brine za svoje starije osobe, za djecu i mlade nema budućnosti, jer na taj način on šteti i sjećanju i obećanju. Prema podacima koje je naveo nadbiskup Jurković, premda je učinjen određeni napredak, vrlo je zabrinjavajuća činjenica da je 2017. godine oko 535 milijuna djece bilo pogođeno humanitarnim katastrofama. Oružani sukobi, lokalne krize i prirodne nepogode, sve to potiče valove izbjeglica, te selilaca izvan i unutar vlastite zemlje, istaknuo je nadbiskup Jurković a prenosi Radio Vatikan.

Nedužna djeca, koja često pripadaju etničkim i vjerskim manjinama, prečesto se nalaze među seliocima i izbjeglicama, a tako im uvijek prijete opasnost da postanu žrtve bezobzirnih pojedinaca i organizacija, da budu podvrgnuti nasilju, uključeni u krijumčarenje, seksualno iskorištavanje, prisilni rad, trgovinu organima, ili pak da budu uvučeni u oružane sukobe. Riječ je o situacijama koje vrlo snažno utječu na rast, formaciju i psihofizički razvoj čitavih naraštaja, upozorio je nadbiskup.

Ta djeca nakon rođenja često nisu upisana u matične knjige; stoga, ako se ne pokrene postupak edukacije i razvoja, mogla bi postati izgubljeni naraštaj, istaknuo je stalni promatrač Svete Stolice pri UN-u u Ženevi te dodao da je najbolji lijek prevencija, a ona obuhvaća pristup građanskom pravu, zdravstvenoj zaštiti, obrazovanju i promicanju kulture ljudskih prava. Međunarodni pravni okvir zaštite djece već je određen, valja ga samo primijeniti, upozorio je nadbiskup Jurković te izrazio želju da svako dijete može uživati ljudsko dostojanstvo koje mu je Bog darovao. Nadbiskup je na kraju potaknuo sve da ne prihvaćaju kulturu odbacivanja koja pogađa naš svijet i potiče pohlepu, korupciju, nasilje, ratove i uništavanje okoliša.

Papin brzojav sućuti povodom potresa u Papui Novoj Gvineji

Vatikan, 7.3.2018. (IKA) - Papa Franjo uputio je brzojav sućuti povodom potresa koji je pogodio Papuu Novu Gvineju. U brzojavu, koji je potpisao državni tajnik kardinal Pietro Parolin, navodi se kako je Sveti Otac s velikom tugom primio vijest o tragičnom gubitku ljudskih života u potresu. Duše žrtava povjerava Božjem milosrđu, a obiteljima izražava najiskreniju sućut. Svima koje je pogodila ta nesreća Papa jamči svoju blizinu u molitvi. Papa je na kraju zazvao Božji blagoslov i snagu utjehe na sve koji su ožalošćeni u tim trenucima kušnje, kao i na one koji se zauzimaju u operacijama spašavanja.

Otvoren put proglašenju svetima pape Pavla VI. i nadbiskupa Romera

Vatikan, 7.3.2018. (IKA) – Papa Franjo primio je 7. ožujka u audijenciju prefekta Kongregacije za kauze svetaca Angela Amata te tom prigodom potpisao dekrete o čudima, mučeništvu i herojskim krepostima. Kako navodi Tiskovni ured Svete Stolice, papa Franjo je, među drugim dekretima, potpisao dekrete kojima se priznaje čudo po zagovoru bl. pape Pavla VI. (1963-1978) te mučenika iz Latinske Amerike salvadorskoga nadbiskupa bl. Oscara Romera koji je ubijen 1980. godine.

Nadbiskup Jean-Claude Hollerich novi predsjednik COMECE-a

Bruxelles, 8.3.2018. (IKA) - Luksemburški nadbiskup Jean-Claude Hollerich, S.J., izabran je 8. ožujka za predsjednika Vijeća biskupskih konferencija zemalja Europske unije (COMECE-a) na mandat od pet godina. Na plenarnom zasjedanju COMECE-a koje se od 7. do 9. ožujka održava u Bruxellesu izabrana su i četvorica potpredsjednika: mons. Noel Treanor (Irska), mons. Mariano Crociata (Italija), mons. Jan Vokal (Češka) i Franz-Josef Overbeck (Njemačka). U ime Hrvatske biskupske konferencije na zasjedanju sudjeluje bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak. Nadbiskup Hollerich naslijedio je u toj službi kardinala Reinharda Marxa, koji je predsjedao COMECE-om u dva mandata. Novom je predsjedniku povjeren odgovornost da se suoči s izazovima u razdoblju od 2018. do 2023. godine, prije svega da poradi na jačanju dijaloga između institucija EU i Katoličke Crkve na temelju članka 17. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Neposredno nakon izbora mons. Hollerich izjavio je da je „spreman raditi zajedno sa svim osobama dobre volje koje su posvećene poštovanju i zaštiti ljudskog dostojanstva“, potvrđujući opredjeljenje COMECE-a da ljudsku osobu i opće dobro stavi u središte politike EU. Predstavljajući Luksemburg u COMECE-u od studenoga 2011. godine, mons. Hollerich davao je veliki doprinos aktivnom dijalogu između institucija EU i Crkve. Tijekom 13. godišnjeg sastanka na visokoj razini, u organizaciji Europske komisije, mons. Hollerich izjavio je da su Crkve i vjerske zajednice uključene u dijalog s političkim akterima sa željom da daju svoj doprinos izgradnji Europe kao projekta mira utemeljenog na općem dobru. „Kršćani nisu interesna skupina koja govori u korist religija, već su europski građani posvećeni izgradnji Europe, naše zajedničke kuće“, podsjetio je

Nadbiskup Hollerich rođen je 1958. u Luxemburgu i zaređen je za svećenika 1990. godine. Od 2008. do 2011. bio je prorektor za opće i studentske poslove na Sveučilištu Sofija u Tokiju. Papa Benedikt XVI. imenovao ga je 2011. luksemburškim nadbiskupom. Predsjednik Konferencije europskih komisija Iustitia et pax postao je 2014., a predsjednik Komisije za mlade Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) 2017.

Osim novoga vodstva sudionici proljetnog plenarnog zasjedanja COMECE-a izabrali su mons. Rimantasa Norvila (Litva) za predsjednika Povjerenstva za vanjske odnose EU, Antoine Herouard (Francuska) za predsjednicu Povjerenstva za socijalna pitanja, i mons. Theodorusa Cornelisa Maria Hoogenbooma (Nizozemska) za predsjednika Povjerenstva za pravne poslove.

Papa odredio temu Biskupske sinode za Panamazonsku regiju

Vatikan, 8.3.2018. (IKA) - Papa Franjo odredio je da će posebna skupština Biskupske sinode za Panamazonsku regiju, koja će se održati u listopadu 2019., imati sljedeću temu: „Amazonija: novi putovi za Crkvu i za cjelovitu ekologiju“. Nadalje, Sveti Otac imenovao je 18 članova pred-sinodalnog vijeća koje će surađivati s Glavnim tajništvom u pripremi spomenute posebne skupštine, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice.

Mladi će sastaviti tekstove za postaje križnog puta na Koloseumu

Vatikan, 8.3.2018. (IKA) - Papa Franjo sastavljanje tekstova za Križni put (Via Crucis) na Veliki petak na rimskom Koloseumu ove je godine povjerio skupini mladih, kojom će koordinirati prof. Andrea Monda, pisac i esejist, koji je diplomirao pravo i religijske znanosti.

Riječ je o učenicima rimske klasične gimnazije gdje prof. Monda predaje vjeronauk.

Poruka pape Franje i carigradskog patrijarha sudionicima konferencije o ekologiji

Vatikan, 8.3.2018. (IKA) - Čak je i kratkotrajni život najneznatnijih bića predmet Božje ljubavi, istaknuo je papa Franjo u poruci sudionicima dvodnevne konferencije o ekologiji o temi „Korjenito ekološko obraćenje nakon Laudato si'. Otkrivanje nutarnje vrijednosti svih bića“, koja se ovih dana održava na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, a na kojoj sudjeluju brojni stručnjaci iz raznih dijelova svijeta da bi promišljali o implikacijama Papine enciklike „Laudato si'“ kako za Crkvu tako i za društvo u cjelini.

Papa je potaknuo sudionike konferencije da promiču dublju zahvalnost na daru našega zajedničkog doma. Također ih je zamolio da svijetu priopće predivnu istinu da je svako stvorenje predmet Očeve nježnosti, koji stvorenju daje njegovo mjesto u svijetu. Podsjetio je kako je i prolazni život najneznatnijih stvorenja predmet Božje ljubavi, te ga Bog u nekoliko sekundi njegova postojanja grli svojom ljubavlju. Papa je istaknuo, kako prenosi Radio Vatikan, da je ta poruka još hitnija u korizmno vrijeme koje naglašava važnost obraćenja u obnovi kršćanskoga života, a to uključuje odgovorno upravljanje stvorenim.

Sudionicima je poruku uputio i ekumenski carigradski patrijarh Bartolomej, usmjeravajući pažnju na osnažene napore da radi zajedno s papom Franjom kako bi odgovorili na načine na koje bi mogli istaknuti prisne i bitne veze među svim Božjim stvorenjima. Podsjetio je također na njihovu zajedničku poruku za Svjetski dan okoliša 1. rujna 2017. godine, u kojoj su izjavili da „naša dužnost da odgovorno upotrebljavamo dobra zemlje uključuje priznavanje i poštovanje svake osobe i svih živih bića“.

Patrijarh je potvrdio da se ne može odvojiti način odnošenja prema prirodnom okolišu od načina kako se odnosimo prema braći i sestrama, ističući grešnu dimenziju zlostavljanja stvorenoga, koja se odražava u načinu kako iskorištavamo ljude. Tragično je što izoliramo različite vidike svoga života da bismo opravdali svoje protuslovno ponašanje, upozorio je carigradski patrijarh, dodajući da obraćenje uključuje povratak pogledu integriteta na način na koji živimo svoje živote. Ne mogu postojati dva načina ponašanja. Ono što propovijedamo ne može biti odvojeno od onoga što činimo, poručio je na kraju patrijarh Bartolomej.

Papa primio rektore sjemeništa njemačkoga govornog područja

Vatikan, 8.3.2018. (IKA) – Papa Franjo primio je 8. ožujka u Vatikanskoj apostolskoj palači u audijenciju sudionike Konferencije rektora sjemeništa njemačkog govornog područja. „Kao ljudi i kao svećenici, vjerujemo u baštinu naših iskustava. Istodobno, ipak, moramo priznati da se javljaju novi i različiti kulturni oblici koji se ne uklapaju u nama poznate modele. Moramo se odreći nekih navika na koje smo navezani i okrenuti se onome što je još nepoznato. Ali i u tome uvijek možemo upraviti pogled prema Isusu koji je trpio, umro i uskrsnuo. U njegovim ranama, kao i u ranama svijeta, možemo prepoznati znakove uskrsnuća. Ta nas sigurno uvijek ponovno potiče da krenemo na put kao svjedoci nade“, poručio je Papa rektorima.

Zvanja ne možemo iznjedruti. Možemo, međutim, biti svjedoci poziva milosrdnog Boga koji nam je upućen. On nas poziva da izađemo iz svoga „ja“ i okrenemo se onom „ti“. Taj „ti“ je konkretna osoba potrebitih, onih kojima je potrebna bliskost ljudi i blizina Boga. Na to želimo probuditi osjetljivost kod mladih ljudi koji se pripremaju za svećeništvo. Istodobno, svi smo uvijek pozvani na veće zajedništvo, zajedništvo kyriakoi, onih koji pripadaju Gospodinu. Ovo zajedništvo nas podupire kako bismo sa svim srcem mogli odgovoriti na Božji poziv, rekao je Papa.

Potrebno konkretno zauzimanje da bismo oslobodili današnje robove

Papa Franjo susreo se s članovima Međunarodnoga katoličkog povjerenstva za migracije

Vatikan, 8.3.2018. (IKA) - Nehumani su uvjeti u kojima se nalaze milijuni selilaca i izbjeglica. Oni koji su primorani napustiti vlastitu domovinu, prečesto su žrtve prijevara, nasilja i zlostavljanja svake vrste. Stoga je prijeko potrebno da države dadu djelotvornije odgovore u suočavanju s izazovima koje nameće migracijska pojava, istaknuo je papa Franjo susrevši se 8. ožujka s članovima Međunarodnoga katoličkog povjerenstva za migracije. Gospodin je poslao Mojsija faraonu da ga uvjeri da oslobodi njegov narod. I danas još jedan narod, u kojemu su milijuni potlačeni, čeka slobodu.

Kako bismo oslobodili potlačene, odbačene i današnje robove, bitno je promicati otvoren i iskren dijalog s vladajućima; dijalog koji poštuje proživljeno iskustvo, patnju i težnje naroda, kako bi svakoga pozvao na njegovu odgovornost, napomenuo je Papa te primijetio da su postupci koje je međunarodna zajednica pokrenula u svrhu globalnoga sporazuma o izbjeglicama, kao i onoga o sigurnim, uređenim i regularnim migracijama, povlašteno mjesto za ostvarivanje takvoga dijaloga, istaknuo je Papa a prenosi Radio Vatikan.

Pastoralna briga Crkve prema seliocima i izbjeglicama svjedočanstvo je koje treba potaknuti cijeli svijet, dodao je Sveti Otac. Trebamo zajedno ohrabriti države da usklade odgovarajuće i djelotvorne odgovore na izazove koje nameće migracijska pojava; a to trebamo učiniti na temelju glavnih načela socijalnoga nauka Crkve. Osim toga, trebamo se zauzeti kako bismo zajamčili da će nakon riječi uslijediti konkretno zauzimanje u znaku opće zajedničke odgovornosti, istaknuo je papa Franjo te na kraju potaknuo članove toga međunarodnog povjerenstva da u odnosu prema seliocima i izbjeglicama očituju milosrdnu Božju ljubav

Ispovjednici - službenici, a ne gospodari milosrđa

Papa Franjo sa sudionicima tečaja o odnosu ispovijedi i razlučivanja zvanja

Vatikan, 9.3.2018. (IKA) - Tko ispovijeda treba biti svjedok milosrđa koji daje da se čuje Božji glas, ne utječući na savjesti, posebice mladih, istaknuo je papa Franjo sudionicima tečaja o odnosu ispovijedi i razlučivanja zvanja koje je primio 9. ožujka. Učitelj, odgajatelj, pastir, ali sigurno uvijek svjedok milosrđa, i nikada gospodar savjesti. Život ispovjednika treba biti u skladu s tim, upozorio je Papa mlade svećenike.

Audijencija kod Svetoga Oca zaključila je četverodnevni rad na 29. tečaju koji je organiziralo Unutrašnje sudište Crkve, odnosno Penitenziera Apostolica, prenosi Radio Vatikan. Papa se osvrnuo na temu tečaja, na odnos između sakramentalne ispovijedi i razlučivanja zvanja, te odmah istaknuo više puta potvrđenu činjenicu da svećenik u ispovjedaonici nije vlasnik nečega, nego je samo sredstvo jedne veće snage. Svećenik ispovjednik nije vrelo milosrđa ni milosti; on je sigurno prijeko potrebno sredstvo, ali uvijek je samo sredstvo, istaknuo je Papa. A kada si svećenik to prisvoji, priječi Božje djelovanje u srcima. Svijest o tomu treba mu pomoći u pozornosti da ne postane „gospodar savjesti“, ponajviše u odnosu s mladima, čija se osobnost još oblikuje, te je stoga mnogo lakše utjecati na njih.

Što više svećenik „nestaje“, jasnije se pojavljuje Krist, vječni prvosvećenik, rekao je papa Franjo. To ispovjedniku pomaže u neizbježnoj poniznosti, potrebnoj kako bi se uvježbao u drugom uvjetu, a to je slušanje pitanja prije nego ponudi odgovore. Ispovjednik je pozvan biti čovjek ljudskoga slušanja pokajnika, i božanskoga slušanja Duha Svetoga. Slušajući uistinu brata u sakramentalnom razgovoru, slušamo samoga Isusa, siromašnoga i poniznoga. Slušajući Duha Svetoga stavljamo se u pozornu poslušnost, postajemo slušači Riječi, te stoga pružamo najveću uslugu našim mladim pokajnicima, odnosno stavljamo ih u kontakt sa samim Isusom, objasnio je Papa.

Ispovjednik može također preuzeti ulogu duhovnoga oca, ako to mlada osoba želi. U tom je slučaju u igri dimenzija razlučivanja zvanja, odnosno razdoblje tumačenja znakova koje je sam Bog već stavio u život mlade osobe. Razgovor u sakramentalnoj ispovijedi tako postaje povlaštena prigoda za susret, prigoda u kojoj se i pokajnik i ispovjednik mogu staviti u stav slušanja Božje volje, otkrivajući kakav bi mogao biti Njegov naum, neovisno o obliku zvanja. Doista, zvanje se ne podudara, i ne može se nikako podudarati s nekim oblikom, to bi dovelo do formalizma. Zvanje je sam odnos s Isusom: životan i prijeko potreban odnos, istaknuo je Papa. Na kraju je spomenuo osobine koje obilježavaju ispovjednika, te istaknuo da je on „liječnik i sudac“, „pastir i otac“, „učitelj i odgajatelj“. Okupljenim mladim svećenicima, bogoslovima i đakonima posebno je istaknuo da prije svega budu svjedoci milosrđa koji znaju kako Isus žali zbog grijeha braće, otvarajući im nov i velik obzor koji čovjeku može dati samo Bog.

Papa u rujnu pohodi Litvu, Latviju i Estoniju

Vatikan, 9.3.2018. (IKA) - Papa Franjo će u rujnu ove godine posjetiti Litvu, Latviju i Estoniju, priopćio je 9. ožujka ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke, prenosi Radio Vatikan. Prihvaćajući poziv šefova država i biskupa, Sveti Otac će od 22. do 25. rujna biti u apostolskom pohodu baltičkim zemljama, u Litvi će pohoditi gradove Vilnius i Kaunas, u Latviji Rigu i naselje Aglonu, a u Estoniji Tallinn. Ravnatelj Tiskovnog ureda na kraju je napomenuo kako će program pohoda biti objavljen uskoro.

Objavljena su gesla i logoi Papina apostolskog pohoda tim baltičkim zemljama. Glavni elementi loga apostolskog pohoda Litvi su bijeli križ koji simbolizira Kristovu pobjedu, vjeru litvanskog naroda kao i Svetoga Oca, namjesnika Kristova; zatim vjetar Duha Svetoga, simbolizirajući istodobno plamen i golubicu, a koji izražava vjeru da će Papin pohod biti doživljen kao obnoviteljski silni vjetar Duha Svetoga za čitav litvanski narod; i, konačno, geslo „Krist Isus – naša nada“ uzeto iz Prve poslanice Timoteju koji podsjeća da je Krist Isus središte vjere. U logu se k tomu nalaze i natpis „Latvija“ kao i datum pohoda.

U logu Papina pohoda Latviji ističu se natpis „Papa Franjo“ i godina njegova pohoda Latviji, a nalaze se iznad obrisa karte Latvije. Riječi „Monstra te esse Matrem – Majkom se pokaži“ uzete su iz poznatoga starog liturgijskog himna „Ave Maris Stella“ koje se nalaze ispod ikone Gospe iz Aglone. Slika čudotvorne ikone Gospe iz Aglone simbolički grli Latviju, a ikona upućuje na najvažnije kršćansko svetište u toj zemlji, naime, na baziliku Uznesenja Blažene Djevice Marije u Agloni.

U logu apostolskog pohoda Svetog Oca Estoniji osim datuma posjeta nalazi se i geslo „Probudi se, srce moje“, a nadahnuće mu je istoimena estonska duhovna pjesma koju poznaje gotovo svaki Estonac. Logo pak prikazuje Estoniju, a ukrašen je bojama sa zastave Svete Stolice, odnosno žutom i bijelom. Konačno, na logu se nalazi i papa Franjo koji se smiješi i pozdravlja.

Sastanak Zajedničkog odbora CCEE-a i KEK-a

St. Gallen, 10.3.2018. (IKA) - U Bruxellesu je 9. i 10. ožujka održan sastanak Zajedničkog odbora Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) i Konferencije europskih crkava (KEK) na kojem su članovi razmijenili mišljenja o temi „Svjedočiti našu vjeru u sekulariziranom svijetu“. Tema je izravno povezana s predstojećom generalnom skupštinom KEK-a 2018. koja će se održati u Novom Sadu u Srbiji o temi „Bit ćete mi svjedoci“.

U uvodnom obraćanju kardinal Angelo Bagnasco, nadbiskup Genove i predsjednik CCEE-a, govorio je o tome kako Crkva treba gledati izvan sebe te ujedno i nadahnjivati se svijetom i poticati nadu.

Predsjednik KEK-a Christopher Hill u svom razmišljanju sugerirao je da posljedice financijske krize, kaos na Bliskom istoku i s tim povezana migracijska kriza zahtijevaju snažnije svjedočenje kršćanske vjere u Europi nego u prijašnjim stoljećima. On je predstavio generalnu skupštinu KEK-a kao jedan od važnih načina na koji njegovih 116 Crkava članica mogu svjedočiti svoju kršćansku vjeru.

Razmišljajući o tome kako bi kršćani trebali svjedočiti u sekulariziranoj Europi, sudionici su prepoznali kako izazove tako i brojne mogućnosti da se čitavu Radosnu vijest donese u sve aspekte ljudskog života i u sve krajeve Europe. Danas se ljudi u Europi osjećaju dezorijentirano. Čini se da moramo redefinirati što znači biti čovjek; što su želje i težnje naroda? Sudionici su zamijetili neku vrstu nesprenosti da se saslušaju argumente koji se temelje na punom razumskom shvaćanju. Na taj je način traženje istine jako otežano u javnoj raspravi. Kako u takvim okolnostima možemo obnoviti i poticati na ono na što poziva evanđelje Isusa Krista, zapitali su se sudionici.

Razglašavanje Božjeg milosrđa snažan je poziv mnogima da ponovno pogledaju na svoje živote i prepoznaju svoju želju za milosrdem, suosjećanjem, oprostom, ozdravljenjem i novim početkom. Ovakav pristup su otvorena vrata. On otkriva neke od najradikalnijih potreba ljudi danas. Možemo naviještati Gospodina samo iz naše slabosti, nikad iz naše

ljudske snage.

Na sastanku Odbora bilo je riječi o Ekumenskoj povelji (Charta Oecumenice), koju su 2001. godine potpisala ta dva tijela. Odlučeno je da će se ocijeniti kako se taj dokument može dodatno osuvremeniti i ojačati doprinosom Crkava, Nacionalnog vijeća Crkava i biskupskih konferencija diljem Europe, navodi se u priopćenju sa sastanka Zajedničkog odbora CCEE-a i KEK-a.

Inicijativa „24 sata za Gospodina“ u Vatikanu

Bog nam i u grijehu ostaje blizu, poručio papa Franjo tisućama vjernika u bazilici Svetoga Petra

Vatikan, 10.3.2018. (IKA) - Bog nam i u grijehu ostaje blizu, rekao je papa Franjo tisućama vjernika koji su se 10. ožujka okupili u bazilici Svetoga Petra u Vatikanu na korizmenom pokorničkom bogoslužju u sklopu inicijative „24 sata za Gospodina“. Za vrijeme slavlja Papa se ispovjedio, a nakon toga je ispovjedio nekolicinu onih koji su sudjelovali u pokorničkom bogoslužju, prenosi Radio Vatikan.

Sveti Otac u propovijedi je napomenuo da riječi iz Prve Ivanove poslanice pružaju izvor radosti i utjehe: Božja ljubav prema nama tuliko je duboka da nas je učinio svojom djecom, a kad ga budemo vidjeli licem u lice, otkrit ćemo tim više veličinu njegove ljubavi. Ta ljubav nadilazi sve što bismo ikad mogli zamisliti i dopire do nas usprkos grijehu koji nam naša savjest prebacuje, Božja ljubav naime ne poznaje granica.

Grijeh je način kako se mi udaljavamo od Boga, no to ne znači da se Bog udaljava od nas. Stanje slabosti i zbunjenosti koje je posljedica grijeha dodatni je razlog za Boga da ostane blizu nas. Sigurnost toga bi nas trebala pratiti kroz čitav naš život.

Njegova milost stalno djeluje u nama kako bi ojačala našu nadu da njegove ljubavi nikad neće manjkati, unatoč bilo kojem grijehu koji smo počinili odbijajući njegovu prisutnost u svom životu, rekao je Sveti Otac.

Potom je usmjerio pažnju na odlomak iz Evandjelja po Mateju, točnije na prizor kad je Petar zanijekao Isusa. Petrov nas primjer uči da na trenutke naš život gubi svoj smjer. Kad se oglasio pijetao, Petar se sjetio Isusovih riječi: „Prije nego se pijetao oglasi, tripud ćeš me zatajiti“ i iziđe te gorko zaplaka.

Po svojim suzama Petar počinje uviđati da se Bog objavio u Kristu kojeg su udarali i vrijeđali, kojeg je on sam zanijekao, a koji sad ide umrijeti za njega. Petar koji je htio umrijeti za Isusa sad shvaća da mora dopustiti da Isus umre za njega. Petar je sad suočen s Božjom ljubavlju, konačno shvaća da ga Gospodin ljubi i traži od njega da dopusti da bude ljubljen. Petar shvaća da je uvijek odbijao biti ljubljen. Stalno je odbijao biti spašen jedino od Isusa, i stoga nije htio da ga Isus ljubi u potpunosti.

Koliko li je samo teško dopustiti da budemo voljeni, istaknuo je papa Franjo. Uvijek bismo htjeli da dio nas bude oslobođen od duga zahvalnosti, dok smo zapravo u potpunosti zaduženi jer nas je Bog ljubio prvi i s ljubavlju nas potpuno oslobađa. Zamolimo sad od Gospodina milost da upoznamo veličinu njegove ljubavi koja briše svaki naš grijeh. Dopustimo da nas očisti ljubav kako bismo prepoznali istinsku ljubav, pozvao je na kraju Sveti Otac.

Umro kardinal Karl Lehmann

Bio je povezan s Hrvatima, poglavito preko sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina koje su bile kućanice u njegovu domu u Mainzu, te se živo zanimao za stanje u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Mainz, 11.3.2018. (IKA) - U nedjelju 11. ožujka, u svom domu u Mainzu preminuo je umirovljeni biskup Biskupije Mainz kardinal Karl Lehmann, u 81. godini života, nakon što je u rujnu 2017. godine pretrpio moždani udar. Rođen je 16. svibnja 1936. u gradu Sigmaringenu kao sin Karla Lehmana, učitelja u pučkoj školi, i njegove supruge Margarete. Godine 1955. započeo je svoju svećeničku formaciju. Prvo vrijeme svojeg djelovanja proveo je uz isusovačkog teologa Karla Rahnera čiji je bio pomoćnik prije i tijekom Drugoga vatikanskog sabora, a kasnije i na sveučilištima u Münsteru i Münchenu. Samo godinu dana nakon doktorata iz teologije 1968. godine, Lehmann je postao profesor teologije. Potporu za svoju kandidaturu dobio je od teologa Josepha Ratzingera. Najprije je poučavao u Mainzu, a zatim u Freiburgu; među njegovim studentima bio je i kardinal Gerhard Ludwig Müller.

Drugi dio djelovanja kardinala Lehmana započeo je 1983. godine kada je imenovan za biskupa Mainza, gdje je ostao sve do 2016. godine. Posebno je značajnu ulogu imao za Crkvu u Njemačkoj, ali i opću Crkvu kao predsjednik Njemačke biskupske konferencije od 1987. do 2008. godine.

U raspravi o savjetovanju trudnica u teškoćama, kardinal je imao različito mišljenje od Rima; u raspravi o azilu za imigrante i drugim predmetima, nije se bojao sučeliti s državom. Pismu koje je napisao zajedno s biskupima Oskarom Saierom iz Freiburga i Walterom Kasperom iz Stuttgarta o stavovima koje treba zauzeti prema rastavljenima i ponovo vjenčanima, i u kojem su tražili da se dopusti u pojedinačnim slučajevima, posebno razjašnjenima, nekim rastavljenima i ponovo vjenčanima, primati pričest, usprotivio se tadašnji prefekt Kongregacije za nauk vjere kardinal Joseph Ratzinger.

Na svim područjima svojega djelovanja poput ekumenizma i ostalim, kardinal Lehmann težio je prema integraciji. Bio je član Kongregacije za nauke vjere od 1988. do 1998. godine i Kongregacije za Istočne Crkve, kao i Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana i Papinskog vijeća za društvene komunikacije, a tijekom Biskupske sinode za Europu 1991. godine bio je poseban tajnik. Sveti papa Ivan Pavao II. imenovao ga je kardinalom 2001. godine, te je sudjelovao na konklavama u izboru pape Benedikta XVI. 2005. godine, i pape Franje 2013. godine.

Bio je povezan s Hrvatima, poglavito preko sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina sa sjedištem u Sarajevu, koje su bile kućanice u njegovu domu u Mainzu, a živo se zanimao za stanje u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini. To je posebno bilo vidljivo početkom lipnja 2016., kada je u Mainzu primio dušobrižnike hrvatskih katoličkih misija, koje djeluju u biskupiji Mainz, a koji su mu u toj prigodi uručili sliku - ulje na platnu hrvatskoga akademskog slikara iz Zagreba Vladimira Blažanovića. Slika predstavlja vrlo uspjeti portret kardinala Lehmana, a mišljena je kao dar hrvatskih dušobrižnika biskupu kardinalu dr. dr. Karlu Lehmannu u povodu njegova odlaska u mirovinu, odnosno u povodu njegova 80. rođendana. „Kod Hrvata naročito cijenim visoko cijenim njihovu vjersku snagu i smisao za zajedništvo, ljubav prema vlastitom vjerskom blagu i spremnost na uzajamno pomaganje. To sam na poseban način doživio za vrijeme rata, gotovo kao čudo. Nadam se da to u uvjetima našeg sekulariziranog društva neće oslabjeti i nestati“, kazao je kardinal Lehmann u razgovoru za „Živu zajednicu“ 2009. godine.

Papina sućut povodom smrti kardinala Lehmana

Vatikan, 12.3.2018. (IKA) – Papa Franjo uputio je brzojav sućuti povodom smrti kardinala Karla Lehmana, umirovljenog biskupa Mainza, koji je preminuo 11. ožujka u Mainzu. „S tugom sam primio vijest o smrti kardinala Karla Lehmana. Upućujem Vama i vjernicima biskupije Mainz izraze iskrene sućuti i jamčim svoje moje molitve za pokojnog kardinala. U svom dugom djelovanju kao teolog i biskup, te kao predsjednik Njemačke BK, dao je doprinos oblikovanju života Crkve i društva. Uvijek su mu bili na srcu otvorenost za pitanja i izazove vremena i pružanje odgovora i smjernica polazeći od Kristove poruke, kako bi pratio ljude na njihovu putu, tražeći ono što ujedinjuje onkraj granica vjeroispovijesti, uvjerenja i država. Neka Isus, Dobri Pastir, podari svome vjernom sluzi ispunjenje i puninu života u njegovu nebeskom kraljevstvu. Od srca Vama i svima koji oplakuju i spominju se u molitvi pokojnog kardinala, udjeljujem apostolski blagoslov“, istaknuo je Papa u brzojavu biskupu Mainza Peteru Kohlgrafu.

Brzojav sućuti predsjednika CCEE-a povodom smrti kardinala Lehmana

St. Gallen, 12.3.2018. (IKA) – Doznajući tužnu vijest o smrti kardinala Karla Lehmana, umirovljenog biskupa Mainza, kardinal Angelo Bagnasco, nadbiskup Genove i predsjednik CCEE-a, uputio je brzojav sućuti predsjedniku Njemačke biskupske konferencije kardinalu Reinhardu Marxu i biskupu Meinza Peteru Kohlgrafu. U brzojavu kardinal Bagnasco jamči blizinu i molitvu vjernicima biskupije Mainz i Katoličkoj Crkvi u Njemačkoj te podsjeća kako su „europski biskupi i, na poseban način, Vijeće europskih biskupskih konferencija, koje je kardinal Karl Lehmann bio potpredsjednik od 1993. do 2001., imali priliku upoznati i osjetiti blagodat njegove velike ljubavi prema Europi, a osobito prema ponovnoj evangelizaciji kontinenta i njegove predanosti jedinstvu kršćana, ne samo u Njemačkoj već na čitavom europskom kontinentu“, priopćilo je Tajništvo CCEE-a.

Papa Benedikt o pontifikatu pape Franje

Vatikan, 13.3.2018. (IKA) - Papa Benedikt želio je pridonijeti unutarnjem duhovnom jedinstvu dvaju pontifikata, rekao je mons. Dario Edoardo Viganò, pročelnik Tajništva za komunikaciju, osvrćući se na pismo koje mu je poslao Papa emeritus. Riječ je o osobnom pismu Benedikta XVI. o kontinuitetu pontifikata pape Franje. Pismo je mons. Viganò primio u prigodi predstavljanja niza publikacija pod naslovom „Teologija pape Franje“, objavljenoga u nakladi Vatikanske nakladničke knjižare (Libreria Editrice Vaticana – LEV), a predstavljenoga u Rimu 12. ožujka, izvijestio je Radio Vatikan. Podupirem tu inicijativu, napisao je Benedikt XVI., koja se želi suprotstaviti i reagirati na nerazumnu predrasudu po kojoj je papa Franjo praktičan čovjek bez posebne teološke ili filozofske formacije, dok sam ja bio samo teolog teoretičar koji je slabo shvaćao konkretan život današnjega kršćanina. Papa emeritus zahvalio je za 11 knjiga primljenih na dar, čiji su autori međunarodno priznati teolozi, a koje čine spomenuti niz koji je uredio don Roberto Repole, predsjednik Udruge talijanskih teologa. Te malene knjižice, dodao je Benedikt XVI., s pravom pokazuju da je papa Franjo čovjek temeljite filozofske i teološke formacije, te stoga pomažu vidjeti unutarnji kontinuitet između dva pontifikata, unatoč svim razlikama u stilu i temperamentu.

Papa posjetio Zajednicu svetoga Egidija

Rim, 13.3.2018. (IKA) - Neka to bude kršćanska obljetnica, ali ne poradi bilance, nego da bismo vjeru preoblikovali u novu odvažnost za Evanđelje, te kako bismo ponovno istkali ljudsko tkivo periferija, prenosili evanđelje putem prijateljstva, pokazali da je život doista ljudski kada ga živimo uz najsiromašnije, i oblikovali društvo u kojemu nitko više nije stranac, prijedlog je pape Franje koji je uputio Zajednici svetoga Egidija povodom 50. obljetnice djelovanja zajednice, posjetivši 11. ožujka poslijepodne rimsko sjedište Zajednice u četvrti Trastevere, prenosi Radio Vatikan.

Pred predstavnicima 60.000 članova zajednice, koliko ih ima u cijelom svijetu, pred mladima i siromašnim prijateljima zajednice, pred izbjeglicama koji su stigli u Italiju putem humanitarnih koridora koje je organizirala Zajednica svetoga Egidija, pred starijim osobama, djecom iz „škola mira“ predsjednik zajednice Marco Impagliazzo pozdravio je Svetoga Oca te istaknuo da je žalosna Crkva u kojoj su siromašni klijenti, a ne braća. Pritom je istaknuo da zajednica želi zajedno s papom Franjom sanjati Crkvu u kojoj nitko nije isključen, u kojoj Božje milosrđe dotiče srce svih ljudi.

Zahvaljujući nazočnima za njihovu velikodušnost, Papa ih je potaknuo da njihovo srce uvijek bude otvoreno za sve ljude, bez razlike, te je svima poželio sve najbolje za njihove obitelji i za njihove snove. U bazilici Svete Marije in Trastevere susret je potom poprimio oblik liturgije riječi.

Nakon pročitana Evanđelja i kratke meditacije, Papu su pozdravila četiri predstavnika današnje zajednice: 80-godišnja Giovanna, koja se unutar zajednice zauzima u pokretu starijih osoba; 15-godišnji Jafar, Palestinac iz Sirije koji je u Italiju došao putem humanitarnih koridora; nakon njega je govorila 23-godišnja Laura, dragovoljka u Školi mira za siromašnu djecu u Ostiji, nedaleko od Rima; te Mauro Garofalo, odgovoran za međunarodne odnose Zajednice svetoga Egidija, koji radi kao posrednik u Srednjoafričkoj Republici. Na kraju je papu Franju pozdravio Andrea Riccardi, utemeljitelj zajednice, te istaknuo da je izazov za zajednicu svijet učiniti boljim, i to snagom poniznih i siromašnih.

Papa je pozvao Zajednicu svetoga Egidija da svoju obljetnicu ne doživi samo kao proslavu događaja iz prošlosti, nego ponajviše kao radosno očitovanje odgovornosti prema budućnosti. Podsjetio je na talente zajednice, sažimajući ih u tri riječi: molitvu, siromašne i mir, koje je istaknuo i u prigodi posjeta 15. lipnja 2014. godine.

Ali, u prispodobi o talentima jedan sluga nije uložio svoj talent zbog straha, dodao je Papa te napomenuo: Kao i današnji svijet u kojemu često vladaju strah i srdžba; strah koji se često usredotočuje na stranca, na onoga koji je drukčiji od nas, koji je siromašan, gotovo kao da je neprijatelj. Ako smo sami, i mi kršćani, lako popustimo strahu. Ali, vama put vaše zajednice pomaže gledati budućnost zajedno s Crkvom, jer je dijete Drugoga vatikanskog sabora, primijetio je papa Franjo, a potom se osvrnuo na ratove koji su u tijeku, spominjući se boli sirijskoga naroda.

Istaknuvši potom važnost Božje Riječi koja ih je u prošlosti zaštitila od napasti ideologija, a danas ih oslobađa od prijetnje straha, Papa je nazočne potaknuo da vole i sve više se utječu Bibliji. Svatko će u njoj pronaći izvor milosrđa prema siromašnima, ranjenima u životu i u ratu, kazao je. Tijekom proteklih 50 godina svijet je postao 'globalan'; ali ako su se gospodarstvo i komunikacije spojili, za mnoge su, posebice za siromašne, podignuti novi zidovi, a njihove su razlike prilika za neprijateljstva.

Još uvijek treba izgraditi globalizaciju solidarnosti i duha,

istaknuo je papa Franjo. Budućnost globalnoga svijeta je zajednički život, a taj ideal zahtijeva zauzimanje u izgradnji mostova, održavanje otvorenoga dijaloga, i poticanje susreta. Nije to samo politički i organizacijski čin. Svatko je pozvan promijeniti vlastito srce poprimajući milosrdni pogled prema drugomu, kako bi postao tvorac mira i prorok milosrđa, rekao je Papa.

Učinite od ove prigode „kršćansku obljetnicu“; ne vrijeme za bilancu, nego vrijeme u kojemu je vjera pozvana postati nova odvažnost za evanđelje, potaknuo je Papa te objasnio: Odvažnost nije jednodnevna hrabrost, nego strpljenje svakodnevnoga poslanja u gradu i u svijetu. To je poslanje ponovnoga strpljivoga tkanja ljudskoga tkiva periferija, koje su izumučili nasilje i siromaštvo; to je poslanje prenošenja evanđelja putem osobnih prijateljstava; očitovanja da život postaje uistinu čovječan kada ga se živi uz najsiromašnije; to je poslanje stvaranja društva u kojemu nitko nije stranac. To je poslanje prelaska granica i zidova u svrhu ujedinjenja, istaknuo je papa Franjo.

Ohrabivši nazočne da odvažno nastave ići tim putem, Papa ih je potaknuo da budu uz djecu na periferijama, i to kroz Škole mira; budite i dalje uz starije osobe, koje su katkada odbačene, ali za vas su one prijatelji. Nastavite otvarati nove humanitarne koridore za one koji bježe od rata i gladi. Siromašni su vaše bogatstvo! Vi ste Kristovi! I budite uvijek Kristovi u molitvi, u brizi za svoju najmanju braću, u traženju mira, jer On je naš mir, rekao je na kraju papa Franjo.

Pet godina pontifikata pape Franje

Njegov je pontifikat u znaku milosrđa, kulture susreta i dijaloga, poziva na gradnju mostova, a ne zidova, brige za marginalizirane, odbačene, slabe i potrebite, skrbi za naš zajednički dom

Vatikan, 13.3.2018. (IKA) - „Braćo i sestre, dobra večer!“ bile su prve riječi novoizabranoga pape Franje kojima se 13. ožujka 2013. godine obratio okupljenim vjernicima sa središnje lože bazilike Svetoga Petra. Prošlo je tako pet godina od izbora argentinskoga kardinala Jorgea Maria Bergoglia, prvog pape iz Latinske Amerike, a njegov je pontifikat u znaku milosrđa, kulture susreta i dijaloga, poziva na gradnju mostova, a ne zidova, brige za marginalizirane, odbačene, slabe i potrebite, skrbi za naš zajednički dom. Crkvu pak vidi kao Crkvu siromašnih, kao poljsku bolnicu, kao Crkvu u izlasku, ističe u osvrtu Hrvatski program Radio Vatikana.

Papa Franjo je tijekom svog pontifikata upozoravao na probleme kako u Crkvi tako i u društvu. Biskupe i svećenike tako upozorava na opasnost klerikalizma, dok na razini cjelokupnog društva kritizira globaliziranje ravnodušnosti, kulturu odbacivanja i otpada koja u središte stavlja korisnost, gospodarstvo koje nije u službi čovjeka, kulturološku i ideološku kolonizaciju, nove oblike ropstva, naročito trgovinu ljudima, kao i druge fenomene koji se protive ljudskom dostojanstvu te ga gaze. Sveti Otac za vrijeme svog papinstva očitovao je veliku brigu za selioce i izbjeglice, a također se zalagao oko ekumenskog i međureligijskog dijaloga. Papa je osim toga u više navrata kritizirao širenje lažnih vijesti napominjući da je čišćenje istinom protulijek za „virus laži“, a u kontekstu našeg odnosa prema prirodi pozvao je na ekološko obraćenje.

Kardinal Parolin o pontifikatu pape Franje

Rekao bih da je upravo radost temeljna oznaka ovog pontifikata

Vatikan, 13.3.2018. (IKA) - Izbor pape i njegovo poslanje uvijek su dar za Crkvu i čovječanstvo, čije se duhovno i crkveno značenje mora promatrati, procjenjivati, iščitavati u svjetlu vjere i djelovanja Providnosti, rekao je Papin državni tajnik, kardinal Pietro Parolin, u razgovoru za Radio Vatikan povodom pete obljetnice njegova pontifikata o najznačajnijim oznakama učiteljstva pape Franje. Kardinal je kazao da najvažniji dokumenti pape Franje izravno ili neizravno upućuju na radost: Evangelii gaudium, Amoris laetitia, Laudato si'. Rekao bih da je upravo radost temeljna oznaka ovog pontifikata, radost koja očigledno ne proizlazi iz nepažnje, nego iz spoznaje biti ljubljen od Gospodina, rekao je Papin državni tajnik.

Sljedeća je značajka ovoga papinstva, prema mišljenju kardinala Parolina, milosrđe, odnosno osobna i potpuna ljubav koju Bog ima za svako svoje stvorenje i, s druge strane, radost priopćavanja Radosne vijesti drugima. Naviještanje Isusova spasenja postaje izvor radosti ne samo za one koji ga primaju, nego i za one koji ga naviještaju. Riječ je o radosti koja se dijeli. Postoji i treći vidik, a to je evangelizacija, Crkva u izlasku koja mora navijestiti Evanđelje svim stvorenjima, kazao je prelat, napominjući da su te tri karakteristike, barem za njega, temeljne za ovaj pontifikat.

Kardinal Parolin podsjetio je da je papa Franjo otpočetka svoga pontifikata na umu imao Crkvu u izlasku, Crkvu u pokretu, ne pozivajući se na načelo „tako je oduvijek bilo“ kako se ne bi učinio korak prema naprijed. Papin državni tajnik rekao je da taj put vodi prema većoj vjernosti Crkve svojoj naravi kao naroda Božjega i Tijela Kristova, te prema većoj djelotvornosti u njezinu poslanju evangelizacije. Napomenuo je da taj dinamizam koji je Sveti Otac istaknuo i koji želi utisnuti u Crkvu, može biti razlog različitih, pa i suprotnih stajališta. U određenom je smislu normalno da je svaki pontifikat bio podvrgnut kritikama, rekao je kardinal. Papin državni tajnik pritom razlikuje između agresivnih, destruktivnih, istinski zlobnih kritika i onih konstruktivnih. Dodao je k tomu da postoje različiti načini kako reagirati i odgovoriti na ta dva oblika kritika. Što se tiče agresivnih i destruktivnih kritika, preostaje prihvatiti ih „na križu“ i smatrati ih dijelom trnove krune koju svi mi moramo nositi, naročito oni koji imaju odgovornost unutar Crkve i prema tome također javnu ulogu. Ništa se tu ne može učiniti, kazao je kardinal, mislim da nikad neće nestati, da će uvijek biti prisutne.

Što se konstruktivnih kritika tiče, nastavio je kardinal Parolin, vjerujem da ih se treba uzeti u obzir jer mogu pomoći, mogu biti sredstvo unaprjeđenja, pa i usavršiti vlastito služenje. Smatram da je konstruktivna kritika ona koja proizlazi iz temeljnog stava ljubavi i koja je usmjerena prema izgradnji zajedništva u Crkvi. Takvim se kritikama želi pomoći Papi da bolje obavlja svoje učiteljstvo kao i svoje poslanje na korist čitave Crkve, objasnio je kardinal. Vjerujem da je želja mnogih ljudi, kako unutar tako i izvan Crkve, ljudi koji gledaju na papu Franju kao na važnu i značajnu ličnost u suvremenom svijetu da mu Gospodin dade života, zdravlja, snage, hrabrosti kako bi nastavio voditi Crkvu, kazao je kardinal Parolin, zaključivši razgovor riječima stare molitve: „Deus conservet eum et vivificet eum – Bog neka ga štiti i živa neka ga sačuva“.

Prilog dokumenti

Misa – Druga euharistijska molitva

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 7. ožujka 2018. – Apeli Svetog Oca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo katehezi o svetoj misi. U ovoj katehezi govorit ćemo o euharistijskoj molitvi. Kad se zaključi obred prinosa kruha i vina, započinje euharistijska molitva koja daje prepoznatljivost misnome slavlju i predstavlja njezin središnji trenutak koji vodi prema pričesti. Ona odgovara onome što je sam Isus učinio, za stolom apostolima na Posljednjoj večeri, kad je zahvalio na kruhu, a zatim na čaši vina (usp. Mt 26, 27; Mk 14, 23; Lk 22, 17.19; 1 Kor 11, 24): njegova zahvala ponovno oživljava u svakoj našoj Euharistiji, pridružujući nas njegovoj žrtvi spasenja.

U toj svečanoj molitvi – Euharistijska molitva je svečana – Crkva izražava ono što čini kad slavi Euharistiju i razlog zbog čega je slavi, to jest da ostvari zajedništvo s Kristom stvarno prisutnim u posvećenom kruhu i vinu. Nakon što pozove okupljene da uzdignu svoja srca Gospodinu i da mu zahvale, svećenik izriče molitvu naglas, u ime svih prisutnih, obraćajući se Ocu po Isusu Kristu u Duhu Svetom. „Smisao je te molitve da se cijeli zbor vjernika sjedini s Kristom u ispovijedanju čudesnih Božjih djela i u prinošenju žrtve" (Opća uredba Rimskog misala, 78). A da bi se ujedinio mora razumjeti. Zbog toga je Crkva htjela da se misa slavi na jeziku koji ljudi razumiju, kako bi se svi mogli pridružiti ovoj hvali i ovoj velikoj molitvi sa svećenikom. Zapravo, „Kristova žrtva i žrtva Euharistije samo su jedna žrtva" (Katekizam Katoličke Crkve, 1367).

U Misalu postoje različiti obrasci euharistijske molitve, a svi su sačinjeni od karakterističnih elemenata, na koje bih sada htio podsjetiti (usp. OURM, 79, KKC 1352-1354). Svi su jako lijepi. Prije svega, tu je predslavlje, koje je čin zahvale za Božje darove, osobito za slanje svoga Sina kao Spasitelja. Predslavlje se zaključuje poklikom „Svet", koji se u pravilu pjeva. Lijepo je otpjevati „Svet": „Svet, Svet, Svet Gospodin". Lijepo je otpjevati ga. Cijela zajednica pridružuje svoj glas glasu anđela i svetih u zahvaljivanju i slavljenju Boga.

Slijedi zatim zaziv Duha da svojom moći posveti kruh i vino. Zazivamo Duha da dođe i da se u kruhu i u vinu nastani Isus. Djelovanje Duha Svetoga i djelotvornost istih Kristovih riječi koje je izrekao svećenik, čine stvarno prisutnima, pod prilikama kruha i vina, njegovo Tijelo i njegovu Krv, njegovu žrtvu prinesenu na križu jednom zauvijek (usp. KKC, 1375). Isus je bio vrlo jasan u vezi s tim. Čuli smo kako sveti Pavao na početku govori Isusove riječi: „Ovo je tijelo moje, ovo je krv moja". „Ovo je tijelo moje, ovo je krv moja". Sam Isus je to rekao. Mi se ne bismo trebali iščuđavati nad tim: „Pa kako to da...". To je Isusovo tijelo i točka! Vjera: u pomoć nam priteže vjera; činom vjere vjerujemo da je to Isusovo tijelo i krv. To je „tajna vjere", kao što kažemo nakon posvete. Svećenik kaže: „tajna vjere", a mi odgovaramo poklikom. Slaveći spomen smrti i uskrsnuća Gospodinova, u iščekivanju njegova povratka u slavi, Crkva prinosi Ocu žrtvu koja pomiruje nebo i zemlju: prinosi Kristovu pashalnu žrtvu prinoseći samu sebe zajedno s njim i moleći, po Duhu Svetom, da „u Kristu budemo jedno tijelo i jedan duh" (Treća euharistijska molitva; usp. Sacrosanctum Concilium, 48; OURM, 79f). Crkva nas želi

ujediniti s Kristom i da postanemo s Gospodinom jedno tijelo i jedan duh. To je milost i plod sakramentskog zajedništva: blagujemo Kristovo tijelo da postanemo, mi koji ga blagujemo, njegovo Tijelo koje živi danas u svijetu.

To je tajna zajedništva, Crkva se pridružuje Kristovu prinosu i njegovu zagovoru te u tome svjetlu, „Crkva je u katakombama često prikazana u liku žene u molitvi, raširenih ruku u stavu moliteljice (orans), Crkva koja moli, koja uzdiže molitve Bogu. Lijepo je misliti na to kako Crkva moli. Ima jedan odlomak iz Djela apostolskih; kad je Petar bio u zatvoru, kršćanska zajednica, kaže se u tekstu, „neprestano je molila za Njega". Crkva koja moli, Crkva moliteljica. A kad mi idemo na misu idemo to činiti: biti Crkva moliteljica. Poput Krista koji je raširio ruke na križu, po njemu, s Njim i u Njemu i ona se prinosi i zauzima za sve ljude" (KKC, 1368).

U euharistijskoj molitvi upućuje se molitva Bogu da sabere svu svoju djecu u savršenstvu ljubavi, u jedinstvu s papom i biskupom, koje se spominje po imenu, što je znak da slavimo u zajedništvu sa sveopćom Crkvom i s partikularnom Crkvom. Molitva, kao prinos, prikazuje se Bogu za sve članove Crkve, žive i mrtve, koji iščekuju blaženu nadu da će postati dionicima vječne baštine u nebu s Djevicom Marijom (usp. KKC, 1369-1371). Nitko i ništa nije zaboravljeno u euharistijskoj molitvi, ali sve se ponovno vraća Bogu, kao što to dokazuje doksologija kojom se zaključuje. Nitko nije zaboravljen. A ako imam neku osobu, rođake, prijatelje, koji su u potrebi ili su prešli s ovoga svijeta u drugi, mogu spomenuti njihovo ime u tome trenutku, u sebi i tiho ili dati da se zapiše i spomene određeno ime. „Oče, koliko moram platiti da se moje ime tamo spomene?" - „Ništa". Jeste li razumjeli? Ništa! Misa se ne plaća. Misa je Kristova žrtva, koja je besplatna. Otkupljenje je besplatno. Ako želiš dati prilog učini to, ali se ne plaća. To je važno shvatiti.

Ovaj kodificirani obrazac molitve, možda će nam se činiti pomalo dalekim – to je istina, to je drevni obrazac - ali, ako dobro shvatimo njegovo značenje, onda ćemo sigurno bolje sudjelovati. On, zapravo, izražava sve ono što činimo u euharistijskom slavlju; k tome nas uči njegovati tri stava koja nikada ne bi smjela izostati kod Isusovih učenika. Tri stava: prvi, učiti „zahvaljivati, uvijek i svugdje", a ne samo u određenim prigodama, kada je sve dobro; drugo, učiniti od svoga života, slobodan i besplatan, dar ljubavi; treće, izgrađivati konkretnu zajednicu, u Crkvi i sa svima. Dakle, ta središnja molitva na misi uči nas, malo po malo, da od čitavog svog života učinimo „euharistiju", to jest čin zahvale.

Apeli Svetog Oca

Apel povodom inicijative „24 sata za Gospodina"

Idućeg petka u bazilici Sv. Petra slaviti ću pokorničko bogoslužje prigodom tradicionalnih 24 sata za Gospodina.

Nadam se da će naše crkve ostati dugo otvorene da prime sve one koji se žele pripremiti za Uskrs, slaveći sakrament pomirenja, i tako iskusiti Božje milosrđe.

Apel povodom Zimskih paraolimpijskih igara u PyeongChangu

Za dva dana će biti otvorene Zimske paraolimpijske igre u gradu PyeongChangu, u Južnoj Koreji, koji je nedavno bio domaćin Olimpijskih igara. Te su igre pokazalo kako sport može podizati mostove među zemljama u sukobu i dati značajan doprinos perspektivama mira među narodima. Paralimpske igre, još više, potvrđuju da se kroz sport može prevladati vlastitu invalidnost. Paraolimpijci i paraolimpijke za svakoga su primjer hrabrosti, postojanosti i izdržljivosti u nepopuštanju pred ograničenjima. Sport predstavlja veliku školu uključivosti, ali i nadahnuća za vlastiti život i zauzimanja oko preobrazbe društva.

Upućujem pozdrav Međunarodnom paraolimpijskom odboru, sportašima i sportašicama, korejskim vlastima i narodu. Jamčim svoju molitvu da ovaj događaj bude doprinos danima mira i radosti za sve.

Bog je s nama i zbog toga se „veselimo“

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 11. ožujka 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu četvrtu korizmenu nedjelju, poznatiju kao nedjelja „laetare“, odnosno „veseli se“, jer tako glasi ulazna pjesma današnje liturgije koja poziva na radost: „Veseli se, Jeruzaleme! [...] – to je poziv na radost – Radujte se, radujte s njime, svi koji ste nad njim tugovali!“. Tako počinje misa. Koji je razlog te radosti? To je velika Božja ljubav prema čovječanstvu, kao što nam pokazuje odlomak iz današnjeg Evanđelja: „Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni“ (Iv 3, 16). Te riječi, koje Isus izgovara u razgovoru s Nikodemom, sažimaju temu koja se nalazi u središtu kršćanskog navještaja: čak i onda kad se situacija čini beznadnom, Bog intervenira, nudeći čovjeku spasenje i radost. Bog se, naime, ne drži po strani, nego ulazi u povijest čovječanstva, „upliće se“, ulazi u naš život kako bi ga svojom milošću oživio i spasio.

Pozvani smo slušati taj navještaj i odbaciti napast da mislimo da je naša sigurnost u nama samima, da možemo bez Boga, smatrajući da smo apsolutno slobodni od Njega i njegove Riječi. Kad otkrijemo hrabrost priznati se onakvima kakvi doista jesmo – za to je potrebna hrabrost! –, postajmo svjesni da smo pozvani nositi se sa svojom krhkošću i svojim ograničenjima. Tad se može dogoditi da nas obuzme tjeskoba, strepnja za budućnost, strah od bolesti i smrti. To objašnjava zašto mnoge osobe, tražeći izlaz, ponekad idu opasnim prečacima, primjerice, tunelom droge ili pak putom praznovjerja ili razornih magijskih rituala. Dobro je poznavati vlastita ograničenja i slabosti, moramo ih poznavati, ali ne kako bismo očajavali, nego da bismo ih prikazali Gospodinu. On nam pomaže na putu iscjeljenja, prima nas za ruku i nikad nas ne ostavlja same. Bog je s nama i zbog toga se „veselim“, zbog toga se „veselimo“ danas: „Veseli se, Jeruzaleme“, kaže se, jer Bog je s nama.

Mi posjedujemo istinsku i veliku nadu u Boga Oca bogatog milosrđem, koji nam je dao svoga Sina kako bi nas spasio i to je naša radost. Također imamo brojne tuge, ali kad smo istinski kršćani, postoji ona nada koja je malena radost što raste i koja nam daje sigurnost. Ne smijemo se obeshrabriti kad uočimo svoja ograničenja, svoje grijeh, svoje slabosti: Bog je blizu, Isus je na križu da nas ozdravi. To je Božja ljubav. Gledati Raspetoga i govoriti u sebi: „Bog me ljubi“. Istina, postoje ta ograničenja, te slabosti, ti grijesi, ali On je veći od ograničenja, slabosti i grijeha. Nemojte to zaboraviti: Bog je veći od naših slabosti, nevjernosti i grijeha. Uzmimo Gospodina za ruku, gledajmo u Raspetoga i kročimo dalje kroz život.

Neka nam Marija, Majka milosrđa, u srce stavi sigurnost da nas Bog ljubi. Neka nam bude blizu u trenucima kad se osjećamo usamljenima, kad smo u iskušenju predati se pred životnim teškoćama. Neka nam prenese osjećaje svoga Sina Isusa kako bi naš korizmeni hod postao iskustvo praštanja, prihvaćanja i ljubavi.

Nakon Angelusa

[...]

Posebno pozdravljam studente iz raznih dijelova svijeta koji sudjeluju na prvom „Vatikanskom Hackathonu“ ("Vatican Hackathon"), koji je organizirao Dikasterij za komunikaciju: dragi mladi, lijepo je staviti umnost koju nam je Bog dao u službu istine i onih najpotrebitijih.

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!